

CARTEA PSALMIOR.

PSALMUL I.

Fericirea celor buni; nefericirea celor rei.

- 1 Ferice de omul, carele nu âmblă în consiliul neleguiților,
 Și în calea pecătoșilor nu stă,
 Și în ședința deridătorilor nu șede:
 - 2 Ci în legea lui Iehova este plăcerea lui,
 Și în legea lui cugetă țiuă și năptea.
 - 3 Acela este ca un arbore plantat lângă curgerile apelor,
 Carele fructul seū 'l dă la timpul seū,
 Și a căruia frunză nu veștedeșce,
 Și tot ce el face prosperă.
 - 4 Nu așia sunt neleguiții:
 Ci ca pléva, pre care o spulberă vîntul.
 - 5 De aceea neleguiții nu se vor pute ține la judecată,
 Nicăi pecătoși în adunarea dreptilor;
 - 6 Căci Iehova cunoște calea dreptilor,
 Dară calea neleguiților va peri.
-

PSALMUL. II.

*Profeția complotului națiunilor îp contra Unsului lui Iehova, și a mărirei,
la care au fost malțat prin Părintele seū.*

- 1 Pentru ce bubuiș populi,
 Și națiunile cugetă deșerte?
- 2 Regii pământului se rescolă,
 Și principii se consultă,
 Contra lui Iehova și contra Unsului seū, dicând:
- 3 Se ruimpem legăturile lor,
 Și se lepădăm de la noī suniile lor!
- 4 Cel ce locuesce în ceriul ride,
 Domnul și bate joc de deneșii;
- 5 Atunci el va grăi cătră deneșii în mănia sa,
 Și în displacerea sa cea mare 'l va spașmânta:

- „Ești tot am uns pre regele meu
„Pre Zion, muntele meu cel sănt.“ 6
- Voiu se declar decretul;
Iehova dise cătră mine: „Fiul meu ești tu,
„Ești astăzi te-am născut. 7
- Cere de la mine:
„Să ești 'ți voiu da populi spre moscenirea ta,
„Să marginile pământului spre possessiunea ta: 8
- „Tu 'i vei zdrumica cu un sceptru de fer;
„Ca un vas de olariu 'i vei sfărăma.“ 9
- Deci acum, regii, înțelepțiți-ve,
Învețați-ve, judecători ai pământului! 10
- Serviți lui Iehova cu frică,
Să bucurați-ve cu cutremur! 11
- Sărutați pre fiul, ca se nu se mănie,
Să se periți din calea; 12
- Căci mănia lui se aprinde în dată;
Fericie de toți, carii se încredintrânsul. 13
- 14

PSALMUL III.

David apăsat de inimicii sei pune increderea sa în Dumnezeu.

Un psalm al lui David, când fugi dinaintea lui Absalom, fiului seu.

- Iehova! cât de mulți sunt inimicii mei! 1
- Mulți se rescăla în contra mea. 2
- Mulți dic despre susținutul meu:
„Pentru dênsul nu e nicăi un ajutor la Dumnezeu.“ Sela. 3
- Tu însă, Iehova, ești scut împrejurul meu,
Gloria mea, și cel ce înalți capul meu. 4
- Cu vîrcea mea am strigat cătră Iehova,
Să el 'mă-ău respuns din muntele seu cel sănt. Sela. 5
- Ești m'âm culcat, și am adormit:
Desceptatu-m'âm, căci Iehova me sprijinesce. 6
- Nu me tem de miriade de populi,
Carii s'ău pus în contra mea jur împrejur. 7
- Scăla-te, Iehova! ajută-me, Dumnezeul meu!
Căci tu ai bătut pre toți inimicii mei preste fălcă;
Dinții neleguiților 'i-ai zdrobit. 8
- La Iehova este mântuire,
Preste populul têu este bine-cuvântarea ta. Sela.

PSALMUL IV.

Ruga măngăiătoriă în contra vanităței copiilor lumiei.

Maestruluș de cântare pre corde. Un psalm al lui David.

- 1 **R**espunde'mi, când strig, Dumnezeul dreptăței mele!
În strimtorare tu m'ai scos la un loc larg;
Îndură-te de mine, și ascultă de ruga mea.
 - 2 O voi fi și omenilor! până când gloria mea se să defaimată?
Până când veți iubi deșertăciunea, și veți căuta minciuna? Sela.
 - 3 Cunoscetă dară, că Iehova 'și-a ușorat pre cel cuviios,
Iehova va audii, când strig către dênsul.
 - 4 Cutremurați-ve, și nu păcătuți,
Cugetați în ânimile vostre
Pre patul vostru, și tăceți. Sela.
 - 5 Sacrificați sacrificie de dreptate,
Și încrudeți-ve în Iehova.
 - 6 Mulți ăși dic: „Cine ni va areata noua fericirea?“
Înalță preste noi lumina faței tale, Iehova!
 - 7 Tu ai dat veseliă în anima mea,
Mai mare decât în timpul, când grâul și mustul lor erau cu imbelșugare.
 - 8 În pace me voi culca și voi dormi;
Căci numai tu, Iehova, me vei face se locuiesc în siguranță.
-

PSALMUL V.

Ruga lui David persecutat de inimicuși sei.

Maestruluș de cântare în flaute. Un psalm al lui David.

- 1 A scută, Iehova, de cuvîntele mele, ieă în considerație
meditarea mea.
- 2 Ascultă de vorcea strigării mele, regele meu și Dumnezeul meu!
Căci către tine voi se me rog.
- 3 Iehova! demână vei audii vorcea mea,
Demână voi îndrepta către tine ruga mea, și voi căuta în sus.
- 4 Căci tu nu ești un Dumnezeu, căruia îl place nedreptatea;
Cel reu nu va locui lângă tine;
- 5 Nu se pot ține smintișii înaintea ochilor tăi;
Tu urești pre toți săcătorii de rele;
- 6 Tu perdi pre cel ce grăesc minciuni,
Pre barbatul săngiurilor și pre cel al încelătoriei abominéză Iehova.

Înse eū prin abondența îndurării tale întru în casa ta, 7
Me inchin cătră săntul tēu templu în frica ta.

Iehova! condu-me în dreptatea ta; din cauza inimicilor mei 8

Îndrepteză înaintea mea calea ta;
Căci în gura lor nu este sinceritate,
Interiorul lor este ênsă'sti reutate,
Gâtlejul lor un morment deschis,
Limbele lor le neteșesc. 9

O Dumnezeul! condamnă'ți,

Se cadă prin planurile lor,

În mulțimea crimelor lor restórnă'ți;

Căci s'aū revoltat în contra ta. 10

Înse se vor bucura toți cei, ce se încred în tine,

În etern vor jubila, și tu'ți vei ocroti,

Și se vor veseli în tine cei, ce iubesc numele tēu,

Căci tu, Iehova, bine-cuvînti pre cel drept,

Ca cu un scut 'l acoperi cu bună voință. 12

PSALMUL VI.

Ruga lui David în băla sa și triumful prin eredință.

Maestrului de cântare pre corde, pre un instrument cu opt corde.
Un psalm al lui David.

Iehova! nu me mustra în mânia ta, 1
Si nici nu me pedepsi în furia ta.

Îndură-te de mine, Iehova, căci sum slab;

Vindecă-me, Iehova, căci ósele mele sunt cutremurate,

Si sufletul meu e fôrte cutremurat:

Si tu, Iehova, păna când?

Re'ntorce-te, Iehova, măntuī sufletul meu,

Ajută-me pentru îndurarea ta.

Căci în mórte nu este aducere aminte de tine,

În infern cine te va lauda?

Obosit-am în suspinare'mi.

Eū spăl în fiă-care nópte patul meu,

Cu lacrimile mele topesc ascernutul meu.

Ochiul meu se consumă de întristare,

Îmbîtrănesce din cauza tutulor inimicilor mei.

Depărtați-ve de la mine, toți făcătorii de rele!

Căci Iehova aū audit vócea plângerei mele.

Iehova aū audit cererea mea,

Iehova va priimi rugăciunea mea;

Se vor rușina și se vor spașmânta tare toți inimicul mei,

Se vor întorce, vor rușina într'un moment.

PSALMUL VII.

David declară inocența sa și rögă pre Dumnezeu de a'l măntui de inimicuș sej

Şiggaion al lui David, pre care 'l cântă lui Iehova pentru cunventele lui Cus, Beniaminitului

- 1** Iehova, Dumnețeul meu! În tine me încred,
Ajută-me în contra tutulor persecutorilor, și măntuiește,
2 Ca se nu răpescă ca un leu sufletul meu,
Sfășându-l, fără de a fi un măntuitor.
3 Iehova, Dumnețeul meu! de am făcut acesta,
De este nedreptate în mânele mele,
4 De am resplătit cu reu celuia, ce trăi în pace cu mine,
(Ba, am măntuit chiar pre inimicul meu fără caușă!)
5 Apoi se urmărește inimicul suflctul meu și se'l ajungă,
Și se calce în pămînt viața mea,
Și onoarea mea în pulbere se o pună. Sela.
6 Rădică-te, Iehova, în mânia ta,
Înalță-te contra turburării inimicilor mei,
Și scolă-te pentru mine la judecată, ce ați ordonat.
7 Și o adunare de populi se te încunjure,
Și pentru dânsa reîntorce-te în înălțime.
8 Iehova! judecă populi:
Judecă-me, Iehova; după dreptatea mea,
Și după integritatea mea resplătescem.
9 Sfărșescă-se relele neleguiților,
Și întăresce pre cel drept:
Căci un cercător al animelor și al rerunchiilor este Dumnețeul
10 Scutul meu este la Dumnețeū, [cel drept.
Ajutorul celor drepti la animă.
11 Dumnețeū este un judecător drept,
Și un Dumnețeū, care se mâniă de neleguitul în totă ziua.
12 De nu se întorce, sabia sa el o ascuță,
Arcul seu 'l intinde, și'l îndreptă;
13 Și contra lui îndreptă armele morței,
Săgetele sale, pre care le-a făcut ardătoare.
14 Eca! neleguitul concepe nedreptate,
Și amblă ingrecat cu reutate,
Și nasce minciună.
15 Grăpă aș săpat, și o-aș adâncit:
Și va căde în grăpa, ce o-aș făcut.

Întorce-se-va reutatea lui pre capul seū propriū,
Şi pre crescetul lui propriū violenă sa se va pogori.
Lauda-voiū pre Iehova după dreptatea lui,
Şi voiū cănta numelui lui Iehova, celuī Pré-Înalt.

16
17

PSALMUL VIII.

Măreja și bunătatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cantică pre Ghittith. Un psalm al lui David.

Iehova, Domnul nostru!
Cât de minunat este numele tēu în tot pămēntul;
Carele ai pus gloria ta preste ceriul!
Din gura pruncilor și a sugētorilor
'Ti-ai fundat laudă
Din cauza inimicilor tēi,
Ca se amuști pre inimicul și resbunătorul.
Când privesc ceriurile tale, lucrul degetelor tale,
Luna și stelele, pre care tu le-ai stabilit:
Ce este omul, câ'li amintesci de el,
Şi fiul omului, câ iei sémă de dēnsul?
'L-ai făcut cu puçin mai mic decât pre angeliū,
Cu onore și cu mărire 'l-ai incoronat pre el;
'L-ai făcut domn preste lucrurile mānelor tale,
Tōte le-ai pus sub picioarele lui:
Tōte oile și boii,
Âncă și animalele cāmpuluī;
Paserile ceriului și pescii mărei,
Tot ce strebate cărările mărei.
Iehova, Domnul nostru!
Cât de minunat este numele tēu în tot pămēntul!

1

2

3

4

5

6

7

8

9

PSALMUL IX.

Mulțumirea lui David pentru o învingere asupra inimicilor.

Maestrului de cantică după Mut-Laben. Un psalm al lui David.

Lauda-voiū pre Iehova din tōtă ânima mea,
Spune-voiū tōte minunile tale;
Me voiū bucura și voiū jubila în tine,
Voiū cănta numelui tēu, o Pré-Înaltul!
Când inimicii mei se întorc înderept,
Cad și per dinaintea faței tale.

1

2

3

- 4 Căci tu aî apărat dreptul meû și causa mea,
 Şedut-aî pre scaun ca un judecător al dreptăței.
 5 Condamnat-aî populiî,
 Perdut-aî pre nelegiuitul,
 Numele lor chiar 'l-aî stins pentru etern și în perpetuû.
 6 Cât pentru inimicul, devastările s'aû finit,
 Şi cetățile tu le-aî dirimat;
 Perit-aû amintirea lor.
 7 Dară Iehova va trona în etern,
 Pus-aû scaunul seû spre judecată ;
 8 Si el va judeca lumea cu dreptate,
 Va face dreptate populilor cu ecitate.
 9 Da, Iehova este refugiû celuî împilat,
 Refugiû în timp de strimtorare:
 10 În tine se incred cei ce cunosc numele têu,
 Căci tu nu părăsesci pre cei ce te caută, o Iehova !
 11 Cântați lui Iehova, carele tronéză în Zion,
 Anunțați între populiî faptele sale!
 12 Căci el, resbunătorul săngelui, 'și aduce aminte de ei,
 Nu uîtă strigarea sermanilor.
 13 Îndură-te de mine, Iehova!
 Privesce miseria mea din *partea* celora ce me uresc,
 Tu, care me rădici din porțile morței;
 14 Pentru ca se narez tóte laudele tale în porțile siei Zionului,
 Ca se me bucur de ajutorul têu.
 15 Populi se cufundă în grópa, care o-aû făcut;
 În cursa, pre care o-aû ascuns, se prinde piciorul lor propriu.
 16 Cunoscut este Iehova prin judecată, ce aû făcut;
 În lucrul mănelor sale proprie se împleteșce cel reu. Higgaiion, Sela.
 17 Întorce-se-vor nelegiuiiî în infern,
 Toți populiî ce uîtă pre Dumneșeu.
 18 Căci nu pentru tot de-a-una va fi uîtat seracul,
 Nici în etern speranța sermanilor nu va fi perduță.
 19 Scólă-te, Iehova! se nu se covârșescă muritorul;
 Se se judece populiî înaintea faței tale.
 20 Pune, Iehova, preste ei frică:
 Fă ca populiî se cunoșcă, că ómeni sunt! Sela.

PSALMUL X.

Vicleșugurile celuî reu și impietatea sa.

- 1 Pentru ce, Iehova, staî de departe,
 Te ascundi în timpurile de strimtorare?
 2 Rêul în mândria sa persecută pre cel serman;
 Ei se prind prin planurile, pre care ei le-aû escugetat.

- Căci nelegiuitul se fălesce în dorințele sufletului seū, 3
 Bine-cuvântă pre cel nesețios, și desprețuesce pre Iehova.
 Nelegiuitul în mândria sa *cugetă*: „El nu pedepsesc“; 4
 „Nu este Dumnezeu“, sunt tôte cugetările lui. 5
 Căile sale prosperă în tot timpul,
 Departe sunt judecătile tale dinaintea lui;
 Pre toți inimicii sei 'i suflă. 6
 El dice în ânima sa: „Ești nu me voiă clăti.
 „Voiă remâne din generațiune în generațiune,
 „Și nicăi o dată nu voiă fi în nevoia.“
 Gura sa este plină de blâstem, de amăgire și de daună, 7
 Sub limba sa este reutate și nedreptate. 8
 El șede la pândă prin curți,
 În locuri ascunse ucide pre cel innocent,
 Ochiile sei păndesc pre cel nefericit. 9
 El păndesc în loc ascuns, ca un leu în tufariu;
 Păndesc, ca se prindă pre cel serman;
 El prinde pre cel serman, trăgându'l în cursa sa. 10
 El se tulipăză, se plecă,
 Și nefericitii cad prin puterea lui. 11
 El dice în ânima sa: „Dumnezeu uîtă;
 „El ascunde fața sa, nu o vede acăsta nicăi o dată.“ 12
 Scăla-te, Iehova, Dumnezeul, rădică măna ta,
 Nu uîta pre cei sermani! 13
 Pentru ce desprețuesce nelegiuitul pre Dumnezeu;
 Dice în ânima sa: „Tu nu pedepsesci?“ 14
 Tu ai vedut acăsta:
 Căci tu observăi dauna și întristarea, spre a le lua în mânele tale:
 Tie 'lă lasă acăsta nefericitul;
 Orfanului tu 'i esci ajutor; 15
 Sfărămă brațul nelegiuitului și al reulu; 16
 Reutatea sa caută-o, până ce nu o mai află!
 Iehova este rege din eternitate în eternitate;
 Peri-vor populi din pămîntul lui. 17
 Dorința celor sermani o-ai ascultat, Iehova!
 Tu prepară ânima lor, facă ca urechia ta se asculte,
 Spre a judeca pre cel orfan și pre cel apăsat, 18
 Ca omul de pre pămînt se nu mai adaugă a apăsa.

PSALMUL XI.

*Persecutorii lui David. Dreptatea lui Dumnezeu.***Maestrul de cantică. Un psalm al lui David.**

- 1** În Iehova me încred;
Cum dar diceți sufletului meu: „Sburați în munți vostri
- 2** Căci éca! nelegiuții întind arcul, [ca paser!]
Aședă săgetele lor pre cărdă,
Ca se săgeteze prin întuneric pre cei drepti la animă.
- 3** Căci temeliele se surpă;
Dreptul ce pote se facă?
- 4** Iehova în săntul seu templu,
Iehova, al căruia tron este în ceriū,
Ochiul se îprivesc, pleopele sale cărcă pre fiul omenilor.
- 5** Iehova cărcă pre cel drept:
Éră pre cel nelegiuțit și pre cel ce iubesc violența uresce sufletul seu.
- 6** El va face se plōe preste cei nelegiuții fulgere,
Foc și sulfur;
Vînt ardător va fi partea cupei lor.
- 7** Căci drept este Iehova, dreptate o iubesc;
Pre cel drept 'l vede fața lui.
-

PSALMUL XII.

*David se plângă de reușata inimicilor săi.***Maestrul de cantică pre un instrument cu opt corde. Un psalm al lui David.**

- 1** Ajută, Iehova, căci cuvișii se împuținéză,
Ce credincioși se sfărtesc dintre fiul omenilor.
- 2** Falsitate grăesc unul cu altul,
Cu buze linguisitore, cu animă după grăesc.
- 3** Esterminéză, Iehova, tôte buzele linguisitore,
Limba cea mare grăitoră,
- 4** Carii dic: „Prin limbele noastre suntem puterici,
„Buzele noastre sunt cu noi: cine este domn preste noi?“
- 5** „Din cauza apăsărei sermanilor, din cauza suspinului celor seraci,
„Me voi scula acum,“ dice Iehova,
„I voi măntui de cei carii 'i suflă.“
- 6** Cuvîntele lui Iehova sunt cuvînte curate,
Argint curățit în tigai de pămînt, curățit de șepțe gri.

Tu, Iehova, îi vei păzi,
Ii vei apăra de generațiunea acăsta în etern.
Căci nelegiuții împlă pretutindinea,
Când josia se înalță între fișii ómenilor!

8

9

PSALMUL XIII.

Plângerile lui David și increderea sa în Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

Până când Iehova me vei uîta de tot?

1

Până când vei ascunde fația ta de la mine?

2

Până când se me consult în sine'mi,

Avênd întristare în anima mea în fiă-care dî?

Până când se va scula inimicul meu în contra mea?

3

O, uîtă-te, respunde'mi, Iehova, Dumnezeul meu!

Luminéză ochii mei, ca se nu adorm în mórtea,

4

Ca se nu dică inimicul meu: „L-am învins,”

Nicî se se bucure apăsătorii mei, că me clătesc.

5

Dară eû me încred în îndurarea ta:

Veselescă-se anima mea de ajutorul têu;

Voiu cânta lui Iehova;

Căci 'mi-aû făcut bine!

PSALMUL XIV.

Înfricoșatâ depravațione a ómenilor.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

Nerodul dice în anima sa: „Nu este Dumnezeu”!

1

Corupți, abominabili sunt în lucrările lor,

Nicî unul nu face bine.

2

Iehova din ceriu se uîtă preste fișii ómenilor,

Spre a vede, dacă este vre un înțelept,

Carele caută pre Dumnezeu:

3

Toți s'aû abătut,

Toți s'aû corrupt;

Nemine nu face bine, chiar nicî unul.

4

Aû n'aû sciință toți făcătorii de rele,

Carii mănâncă pre populul meu?

Ei țin o masă, pre Iehova nu'l invită:

5

Acolo se cutremură de frică.

Căci Dumnezeu este cu generațiunea celuî drept.

6

Puteți rușina consiliul sermanuluî;

- 1 Căci Iehova este refugiul seū.
 2 O! de ar veni din Zion măntuirea lui Israel !
 Când Iehova va întorce pre captivii populului seū,
 Veselescă-se Iacob, bucure-se Israel.
-

PSALMUL XV.

Însușirile omului bun.

Un psalm al lui David.

- 1 Iehova! cine va locui în cortul tēu ?
 Cine va petrece în muntele tēu cel sănt ?
 2 Cel ce âmblă cu integritate, și practică dreptate,
 Si grăesce adevăr în anima sa,
 3 Nu calomniéză cu limba sa,
 Nu face rēu aprópelui seū,
 Si nu aduce rušinarea asupra amiculuī seū.
 4 În ochii căruia desprețuibilul este urît,
 Si pre cei ce se tem de Iehova îi onoréză,
 Si dacă s'aū jurat, fiă chiar în dauna sa, nu o schimbă.
 5 Banii sei nu i dă cu usuriă,
 Si nu ieă nici o mită în contra celuī innocent ;
 Făcând acesta nu se va clăti în etern.
-

PSALMUL XVI.

Speranța credinciosului în Dumnezeu. Profeția despre Mesia și despre invierea sa.

O cantică de aur a lui David.

- 1 Păzesce-me, Dumnezeul !
 Căci în tine me încred.
 2 Sufletul meū, și lui Iehova : Tu esci Domnul meū !
 Fericirea mea nu este afară de tine;
 3 Între sănții, carii sunt pre pămînt,
 Si întră cei aleși am totă plăcerea mea.
 4 Durerile lor le îmmulțesc cei ce alergă după un alt deu :
 Eū nu ofer libațiunile lor de sânge,
 Si nici ieū numele lor pre buzele mele.
 5 Iehova este partea moscenirei mele și cupa mea ;
 Tu susțini sorțul meū.
 6 Moscenirea mi-aū cădut în locuri plăcute,
 Da, o proprietate ce'mi place.

Bine-cuvînt pre Iehova, carele 'mî-aă dat consiliū, 7
 Âncă și năoptea me îndemnă rerunchiele mele.
 Eă pun pre Iehova înaintea mea pururea: 8
 Fiind că 'mî stă de a drépta, nu me voiă clăti.
 De aceea ânima mea se bucură, și sufletul meu se veselesc, 9
 Si carnea mea locuesce în siguranță.
 Căci tu nu vei lăsa sufletul meu în infern, 10
 Nică nu vei lăsa pre cuviosul teu se vădă putredire.
 Tu 'mî vei face cunoscută calea vieței:
 Abondența bucuriilor este înaintea faței tale,
 Desfătări de a drépta ta pururea.

PSALMUL XVII.

David espune inocența sa și speranța sa în fața cu prosperitatea nelegiușilor.

O rugăciune a lui David.

A scută, Iehova, dreptatea, 1
 Iea aminte strigarea mea,
 Iea în urechie ruga mea din buze fără vicleniă. 2
 De la fața ta ésa judecata mea,
 Ochi tăi vădă dreptatea. 3
 Tu ai cercat ânima mea,
 O ai cercetat năoptea,
 Cercatu-mă și n'ai aflat *nimic*;
 De am cugetat *ce-va* rău, nu aă trecut preste gura mea. 4
 Cât pentru faptele ómenilor, după cuvîntul buzelor tale
 Eă m'am ferit de cărările celuî desfrînat,
 Spre a întâri pașii mei în căile tale, 5
 Ca se nu se clătescă picioarele mele.
 Eă te invoc, căci tu, Dumnejdeu, 'mî vei respunde; 6
 Plécă urechia ta cătră mine, ascută de cuvîntul meu.
 Arétă într'un mod minunat îndurările tale, 7
 Tu, care mânui cu mâna ta cea dréptă
 Pre cei ce se se încred în *tine* de adversarii.
 Păzesce-me ca lumina ochiului, 8
 Sub umbra aripelor tale ocrotesc-me
 De nelegiușii, cari m'aă supra-prins, 9
 De inimicii mei de mórte, cari me încunjură.
 Ânima lor o-aă inchis, 10
 Cu gura lor vorbesc în mândriă.
 Acum pașii nostrii 'l-aă încunjurat, 11
 Ochiul lor 'l aținesc, ca se ne dee la pămînt.

- 12 El sunt asemenea unui leu, carele arde după preda,
 Și ca un puiu de leu, ce sede în loc ascuns.
- 13 Scolă-te, Iehova, întimpină'l, dobórá'l,
 Eliberéză susfletul meu de cel neleguit prin sabia ta,
- 14 De ómeniș acestia prin mâna ta, Iehova,
 De ómeniș lumei acesteia: partea lor o-aă in vietă,
 Și cu avuțiile tale ai împlut pantecele lor;
 El sunt avuții de fi, și lasă prisosul lor copiilor lor.
- 15 Eü înse prin dreptate ved fația ta;
 Când me descept, me satur de chipul tău.
-

PSALMUL XVIII.

David mulțumesce lui Dumnezeu pentru ajutorul ce-i dă, și face o descriere pomposă despre măreța Dumnezeescă.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David, servulu lui Iehova, carele a vorbit către Iehova cuvîntele cântărei acesteia în diua, când 'l-aă mantuit Iehova din mâna tutelor inimicilor sei și din mâna lui Saul.

- 1 Si aă dis: Te iubesc, Iehova, tăria mea!
- 2 Si Iehova este stînca mea și fortarea mea și mantuitorul meu.
 Dumnezeul meu, stînca mea, în el me incred;
 Pavaza mea și cornul mantuirei mele, turnul meu înalt.
- 3 Pre cel demn de laudă 'l-am invocat, pre Iehova,
 Si de inimicii mei am fost mantuit.
- 4 Încunjuratu-m'aă legăturile morței,
 Si torente de neleguiiri m'aă însaimantat.
- 5 Legăturile infernului m'aă încunjurat,
 Supra-prinsu-m'aă lajurile morței:
- 6 În strimtorarea mea invocat-am pre Iehova, și către Dumnezeul
 Audit-aă din templul seu vîcea mea, [meu am strigat:
 Si strigarea mea aă venit înaintea lui în urechiele sale.
- 7 Atunci se clăti și se cutremură pămîntul,
 Si temeliele munților se cutremurără și se clătiră,
 Pentru că s'aă măniat:
- 8 Fum se rădică din nasul seu,
 Si foc din gura lui consumă,
 Cărbuni se aprinseră din el.
- 9 Si el plecă ceriurile și se pogori,
 Si întunericul era sub picioarele lui.
- 10 Si el călări pre un Cherub, și sburâ,
 Si pluti pre aripele vîntului.
- 11 Făcut-aă întunericul spre acoperimentul seu,

- Împrejurul seū drept colibă:
Întunecime de apă, nuori groși.
De strălucirea cea dinaintea lui trecură prin nuoriī seī 12
Grăndină și cărbuni de foc.
Și Iehova tună în ceriul,
Și cel Pré-Înalt dede vócea sa:
Grăndină și cărbuni de foc. 13
Trămise săgetele sale și le împrăsciā,
Fulgeri multe și le retăci. 14
Atunci se aretară adâncimile apelor,
Și temeliile pămîntului se descoperiră 15
De mustrarea ta, Iehova!
De suflarea mâniei tale!
El întinse mână sa din înălțime, me luă,
Me scose din ape multe: 16
El me măntui de putericul meū inimic
Și de cei ce me uresc,
Pentru că eraū mai tarî decât mine. 17
Supra-prinsu-m'aū în diua calamitătei mele,
Dară Iehova 'mī-aū fost mie sprijin,
Și m'aū scos la un loc larg; 18
Mântuitu-m'aū, pentru că avea plăcere de mine.
Răsplătitu'mī-aū Iehova după dreptatea mea,
După curătenia mânelor mele 'mī-aū întors. 19
Căci eū am păzit căile lui Iehova,
Și nu am păcatuit în contra Dumnezeului meū;
Căci tōte judecătile sale sunt înaintea mea, 20
Și statutele sale nu le-am depărtat de la mine;
Fost-am integru înaintea lui,
Și m'am ferit de pechatul meu. 21
De aceea Iehova 'mī resplătesce după dreptatea mea,
După curătenia mânelor mele înaintea ochilor seī. 22
Cătră cel bun te areți bun,
Cătră barbatul integru te areți integru, 23
Cătră cel curat te areți curat,
Și cătră cel pervers te areți infidel:
Căci tu ajuți pre populul miser, 24
Și ochii cei trufași 'i umilescī;
Căci tu luminezī candela mea. 25
Iehova, Dumnezeul meū! luminăză întunericul meū.
Da, prin tine me arunc asupra unei cete,
Și prin Dumnezeul meū sar preste muri. 26
Dumnezeū! integră este calea lui;
Cuvîntul lui Iehova este lămurit. 27
Scut este el tutulor celora, cari se încred în el. 28

- 31 Căci cine este Dumnezeu afară de Iehova?
 Și cine este stîncă afară de Dumnezeul nostru?
- 32 Dumnezeu este cel, ce me încinge cu putere,
 Și face integră calea mea;
- 33 Cel ce face picioarele mele ca ale cerboicelor,
 Și pre înălțimile mele me pune;
- 34 Carele deprinde mânele mele la resbel,
 Încât brațele mele întind arcul de aramă.
- 35 Tu'mă dai scutul măntuirei tale,
 Și drépta ta me sprijinesce,
 Și mila ta me rădică pre mine;
- 36 Lărgesci pașii mei sub mine,
 Încât nu se clătesc glesnele mele.
- 37 Gonit-am pre inimicii mei, 'i-am ajuns,
 Și nu m'am întors, până ce nu 'i-am nimicit;
- 38 'I-am sfărămat, și nu se vor pute scula,
 Căde-vor sub picioarele mele.
- 39 Căci tu m'ai încins cu putere spre resbel;
 Plecat-ai pre inimicii mei sub mine;
- 40 Și pre adversarii mei 'i-ai făcut se'mă întorcă dosul,
 Și pre cei ce me uresc 'i-am nimicit.
- 41 Ei strigară, dară nu era nică un măntuitor,
 Cătră Iehova, dară nu 'i auđi pre ei.
- 42 Și eū ca pulberea dinaintea vîntului 'i-am frecat,
 Ca tina de pre strade 'i-am aruncat.
- 43 Măntuitu-m'ai de certele populului,
 Pusu-m'ai cap al națiunilor,
 Populi, pre carii nu 'i cunoșteam, 'mă servesc;
- 44 Numař din auđul urechiei me ascultă;
 Fii celor streină me lângușesc.
- 45 Fii celor streină se veștejdesc,
 Și tremură în închisorile lor.
- 46 Iehova trăesce, și bine-cuvîntată fiă stînca mea,
 Și înălțat Dumnezeul măntuirei mele,
- 47 Dumnezeul, care 'mă-a procurat resbunare,
 Și 'mă-a supus mie popului.
- 48 Măntuitorul meu de inimicii mei!
 Și asupra adversarilor mei m'ai rădicat,
 De omul violenței m'ai măntuit.
- 49 De aceea te voi lauda între populi, Iehova!
 Și voi cânta numelui tău,
- 50 Carele măresce măntuirea regelui său,
 Și arată îndurare cătră unsul său,
 Cătră David și semența sa până în etern.
-

PSALMUL XIX.

David înalță lucrările lui Dumnezeu și minunile legei sale.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- Cerurile spun gloria lui Dumnezeu, 1
 C Si lucrul manelor sale îl anunță firmamentul. 2
- Dî cătră și esprime cuvînt, 2
 Si nöpte cătră nöpte anunță sciință
 Fără vorbe și fără cuvînte; 3
 Neaudită este vócea lor;
 În tot pămîntul ese sunetul lor, 4
 Si până la marginile lumei cuvîntele lor.
 Sorelui 'i-aă aşedat cort în ele,
 Si acesta este ca un mire, ce ese din camera sa de nuntă; 5
 El se bucură ca un eroă, spre a alerga în cale.
 De la marginea ceriului este eșirea sa, 6
 Si drumul seū până la marginile lui,
 Si nîmic nu este ascuns de căldura lui.
- Legea lui Iehova este perfectă, restaurând susletul; 7
 Mărturia lui Iehova este adevărată, înțelepînd pre cel simplu;
 Ordinile lui Iehova sunt drepte, veselind ânima; 8
 Preceptele lui Iehova lămurite, luminând ochit;
 Frica lui Iehova este curată, stând în etern; 9
 Judecătile lui Iehova sunt adevăr, și drepte de tot,
 Mai perîoase decât aurul, da, decât mult aur curat, 10
 Si mai dulci decât mierea și picăturile fagurului.
 Prin ele se lumină și servul tău; 11
 În pazirea lor este o mare resplătire.
- Greșelele cele de nesciință cine le cunoșce? 12
 De cele ascunse achităză-me.
 De asemenea apără de măndriă pre servul tău, 13
 Ca ea se nu me stăpânescă:
 Atunci voi fi integră,
 Si liber de grele pecate.
 Fiă bine plăcute cuvîntele gurei mele
 Si meditațiunea ânimei mele înaintea ta, 14
 O Iehova, stînca mea și mantuitorul meu!

PSALMUL XX.

Ruga populului pentru David, când mergea la răsboi.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 Iehova se-te audă în diua strimtorărei,
Scutescă-te numele Dumnezeului lui Iacob.
 - 2 Trămită'ți ajutorul tău din Sanctuarul,
Și din Zion sprijinescă-te.
 - 3 Amintescă'și de toate sacrificiile tale pănatice,
Și sacrificiul tău de ardere fiă acceptabil. Sela.
 - 4 Dee'ți după ânima ta,
Și tot consiliul tău se'l împlinescă.
 - 5 Fiă ca se ne bucurăm de măntuirea ta,
Și în numele Dumnezeului nostru se rădicăm stendardul,
Împlinescă Iehova toate cererile tale.
 - 6 Acum cunosc, că Iehova ajută pre unsul seū,
El 'i va respunde din ceriul seū cel sănt
Prin a tot putericul ajutor al dreptei sale.
 - 7 Acestia se rezamă în care și aceia în cai:
Noi însă ne amintim de numele lui Iehova, Dumnezeului nostru;
 - 8 Ei s'aū plecat și au cădut;
Noi însă stăturăm și ne ținurăm.
 - 9 Iehova! ajută pre regele,
Respunde-ni în diua invocării noastre.
-

PSALMUL XXI.

Mulțumiri pentru victoriele regelui.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 Iehova! în puterea ta se bucură regele,
Și de ajutorul tău cât de mult se veselesc!
- 2 Dorința ânimei lui 'i-aî dat-o,
Și cererea buzelor lui nu 'i-aî refusat. Sela.
- 3 Căci 'l-aî întimpinat pre el cu bine-cuvântările fericirei,
Pus-aî pre capul lui cunună de aur.
- 4 Viéța aū cerut de la tine, și 'i-aî dat lui
Lungime de dile în etern.
- 5 Mare este gloria lui prin ajutorul tău,
Strălucire și majestate aî pus preste dênsul.
- 6 Căci tu 'l-aî pus drept bine-cuvântare în etern,
Veselitul-aî cu bucuria fației tale.

- Căci regele se încrede în Iehova, 7
 Și prin îndurarea celui Pr-Înalt nu se va clăti.
 Mâna ta el o va afla pre toți inimicil tēi,
 Drépta ta o va afla pre cei ce te uresc.
 Tu i vei face ca pre un coptor în timpul măniei tale: 9
 Iehova în furia sa i va nimici pre el.
 Și foc i va consuma pre ei.
 Fructul lor l vei perde de pre pămēnt, 10
 Și semența lor dintre fiș omenilor.
 Căci aū uneltit rele în contra ta, 11
 Cugetat-aū vicleșug: dară nu vor reuși;
 Căci tu i vei face se întorcă spatele lor, 12
 Cu săgetele tale vei ținti în fația lor.
 Înalță-te, Iehova, în puterea ta; 13
 Vom cânta și vom lauda puterea ta.
-

PSALMUL XXII.

Descrierea patimilor dreptului și a laudelor lor urmări.

Maestrului de cântare după Aieleth sahar. Un psalm al lui David.

- Dumnezeul meu! Dumnezeul meu! de ce m'ai părăsit? 1
De ce stai departe de ajutorul meu și de cuvîntele strigă-
 Dumnezeul meu! eș strig șiu, și tu nu me audă, [rei mele? 2
 Și năptea, și nu tac.
 Dară tu esci cel Sănt, 3
 Tronând preste cântările de laudă ale lui Israel.
 În tine s'aū încreduț părinții nostri; 4
 S'aū încreduț, și tu i-aī mantuit;
 Cătră tine aū strigat, și aū fost eliberați;
 În tine s'aū încreduț, și n'aū fost rușinați.
 Eș înse sum verme, și nu om, 5
 Oprobriul omenilor și desprețuit de populi.
 Toți, căi me ved, și bat joc de mine;
 Deschid buzele, clatină capul, dicend:
 „Încrédă-se în Iehova, și acesta elibereze'l,
 „Măntuiă'l, fiind că are plăcere asupră'i.“
 Dară tu esci cel ce m'ai scos din pantecele mamei mela, 9
 Carele aī îngrijit de mine la țiele mamei mele;
 La tine m'am aruncat din sinul mamei;
 Din pantecele mamei mele esci tu Dumnezeul meu.
 Nu te departa de la mine, căci strimtorarea este aprópe, 11
 Căci nu este nicăi un ajutător.

- 12 Încunjuratu-m'aŭ tauri mulți,
Tauri puterici de la Bașan m'aŭ ocolit;
- 13 Deschis-aŭ în contra mea gura lor
Că un leu sfâșiător și mugitor.
- 14 Ca apa sum versat,
Si tóte ósele mele s'aŭ desfăcut;
Ânima mea aŭ devenit ca céră,
Topită în măruntaiele mele.
- 15 Secată ca un hîrb este puterea mea,
Si limba mea lipită de ceriul gurei mele ;
Si în terrâna morței me pună.
- 16 Căci încunjuratu-m'aŭ căni,
Adunarea rîilor m'aŭ cuprins,
Săpat-aŭ mănele mele și picioarele mele ;
- 17 Pot numera tóte ósele mele ;
Ei caută și se uită pre mine.
- 18 Împărțit-aŭ vestimentele mele între sine,
Si pentru mantaua mea aŭ aruncat sorți.
- 19 Dară tu, Iehova, nu te depărta !
Tăria mea, grăbesce-te spre ajutorul meu !
- 20 Măntuī de sabia susfletul meu,
Din mâna cănelui pre unicul meu.
- 21 Eliberéză-me din gura leului,
Si din córnele unicornului auđi-me.
- 22 Anunția-voiū numele tēu fraților mei,
În medilocul adunăreſ te voiū lauda.
- 23 Cei ce ve temeți de Iehova, laudați'l,
Totă semența lui Iacob, glorificați'l,
Si temeți-ve de el, totă semența lui Israel!
- 24 Căci el nu desprețui și nică nu ură apăsarea celuī întristat,
Nică nu ascunse fața sa de la el,
Ci când strigă cătră el, 'l ascultă.
- 25 De la tine vine cântarea mea de laudă în adunare mare ;
Votul meu 'l voiū îndeplini înaintea celora ce se tem de el.
- 26 Măncă-vor sermani și se vor sătura,
Laudă-vor pre Iehova cei ce'l caută pre el:
Vieze ânima vóstră în etern !
- 27 Aduce'ști-vor aminte și se vor întorce cătră Iehova tóte marginile
pământului,
Si se vor încrina înaintea fației tale tóte familiele populilor.
- 28 Căci a lui Iehova este împărăția,
Si el domnesce preste populi.
- 29 Măncă-vor și se vor încrina toți cei grași ai pământului :
Înainte'i vor pleca genunchiul toți cei ce se cohore în terrână,
Si cel ce nu 'ști putu prelungi viața.

Posteritatea 'l va servi lui,
Nara-se-va generațiunei *viitor*e de Domnul.
Vor-veni și vor face cunoscută dreptatea sa
Populului ce se va nasce, că el aǔ făcut *acésta*.

30

31

PSALMUL XXIII.

Încrederea lui David în ajutorul lui Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

1

Iehova este păstorul meu;
Nimic nu'mi va lipsi.

2

Pre păsună erbose me culcă;
La apele cele line me conduce.

3

Sufletul meu 'l restauréză;
Me conduce în cărările dreptăței pentru numele seū.

4

Chiar de ămplu în valea umbrelor morței,
Nu me tem de nică un rēu; căci tu esci cu mine;

Toiagul tēu și popreua ta, ele me măngăia.

5

Gătescî înaintea mea masă, în prezența inimicilor mei;

Ungî cu oleu capul meu;

Cupa mea e plină preste măsură.

Numai fericire și îndurare me vor urma în tōte dilele vieței mele,

Și voiǔ locui în casa lui Iehova dile îndelungate.

6

PSALMUL XXIV.

Profeția despre Unsul lui Iehova.

Un psalm al lui David.

1

Al lui Iehova este pământul și plinitatea lui,
Lumea și cei ce locuesc într'ënsa;

2

Căci el 'l-aǔ intemeiat pre mări,

Si pre fluvie 'l-aǔ întărit.

3

Cine se va sui în muntele lui Iehova,

Si cine va sta în locul seū cel sănt.

4

Cel innocent cu mânele și cel curat la ânimă:

Carele nu aplecă sufletul seū la deșertăciune, și nu se jurâ cu
El va lăua bine-cuvântare de la Iehova, [vicleniă].

5

Si dreptate de la Dumnezeul măntuirei lui.

6

Acésta este generațiunea celora carii intrébă de dênsul,

Carii caută fația ta, Dumnezeul lui Iacob! Sela.

- 7 Râdicați, porțile, capitele văstre;
Râdicați-ve, porțile eterne!
Ca se între regele gloriei!
- 8 Cine este acest rege al gloriei?
Iehova cel tare și puteric,
Iehova cel puteric în resbel.
- 9 Râdicați, porțile, capitele văstre;
Râdicați-ve, porțile eterne!
Ca se între regele gloriei!
- 10 Cine este acest rege al gloriei?
Iehova, Dumnezeul oștirilor, acesta este regele gloriei. Sela.
-

PSALMUL XXV.

*Rugăciunea lui David pentru pecatele sale.**Un psalm al lui David.*

- 1 Cătră tine, Iehova, înalțiș susținutul meu.
2 Dumnezeul meu! în tine me încred:
Nu me lăsa se fiu rușinat;
Se nu jubileze inimicul meu de mine.
- 3 De sigur! totuști cei ce speră în tine nu se vor rușina:
Rușina-se-vor cei ce se portă perfid fără cauza.
- 4 Căile tale, Iehova, arătă'mi,
Cărările tale învăță-me.
- 5 Condu-mă în adevărul tău și învăță-me;
Căci tu ești Dumnezeul măntuirei mele,
În tine sper în tot timpul.
- 6 Adu'ți aminte de îndurările tale, Iehova, și de milele tale,
Căci din etern sunt ele.
- 7 Pecatele tănărățelor mele și abaterile mele nu le aminti,
După îndurarea ta adu'ți aminte de mine
Pentru bunătatea ta, Iehova!
- 8 Bun și drept este Iehova:
De aceea el arătă pe cărătoșilor calea.
- 9 El conduce pre cei umiliți în dreptate,
Și învăță pre cei umiliți calea lui.
- 10 Tote cărările lui Iehova sunt îndurare și fidelitate
Pentru cei ce păzesc alianța sa și mărturiele sale.
- 11 Pentru numele tău, Iehova, ierătă'mi inițiatia mea;
Căci ea este mare.
- 12 Cine este omul, carele se teme de Iehova?
Lui 'l arătă calea, pre care se o alergă,

Sufletul seū locuesce în fericire,	13
Şi semēnţa sa va mosceni pămēntul.	
Secretul lui Iehova este cu cei ce se tem de el,	14
Şi el îi va înveţa alianţa sa.	
Ochiul meu sunt pururea câtră Iehova;	15
Căci el va scôte din cursă picioarele mele.	
Întorce-te spre mine şi îndură-te de mine;	16
Căci singurel şi întristat sum.	
Nevoile ânimei mele se lătesc;	17
Din strimtorarea mea scôte-me!	
Privesce sermănia mea şi suferinţa mea,	18
Şi iértă'mi tōte pecatele mele.	
Privesce pre inimică mei, căci sunt mulţi,	19
Şi cu ură violentă me uresc;	
Păzesce sufletul meu şi măntuī-me;	20
Nu me lăsa se fiu ruşinat, căci în tine me încred.	
Fiă ca integritate şi dreptate se me păzescă,	21
Pentru că am sperat în tine.	
Măntuī, Dumneđeū, pre Israel din tōte nevoile sale.	22

PSALMUL XXVI.

Psalmistul espune inocența sa și cere ajutorul lui Dumneđeū.

Un psalm al lui David.

Judecă-me, Iehova ! 1

 Căci în integritatea mea am ămblat,
Şi în Iehova m'am încrēdut: nu me voiū clăti!
Cercă-me, Iehova, şi ispiteşce-me,
Cercetéză rerunchiele mele şi ânima mea.

 Căci îndurarea ta este înaintea ochilor mei;
Şi am ămblat în adevărul tēu.
Nu am şedut cu ómenii deşerţi,
Şi cu cei fătarnici nu am ămblat:
Eū uresc adunarea făcătorilor de rele,
Şi cu cei neleguiiştii nu şed.
Spala-voiū în inocență mânele mele,
Ca se incunjur altariul tēu, Iehova!
Ca se fac se se audă vócea mulţumirei,
Şi se narez tōte minunile tale.
Iehova! iubesc refugiu casei tale
Şi locul, în care locuesce gloria ta.
Nu răpi sufletul meu cu pecătoşii,
Nici viéta mea cu versătorii de sânge,

- 10 În ale căror măne reutate *este* ascunsă,
 Și a căror dréptă este plină de mituire.
11 Ești înse în integritatea mea voiū ămplă;
 Mântuī-me și îndură-te de mine.
12 Piciorul meu stă pre calea cea dréptă;
 În adunări voiū bine-cuvînta pre Iehova.
-

PSALMUL XXVII.

Speranța lui David în îndurarea și ajutorul lui Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

- 1 Iehova este lumina mea și mântuirea mea:
 De cine se me tem?
Iehova este păzitorul vieței mele:
 De cine se me înfricoșez?
2 Când se apropiară în contra mea făcători de rele,
 Spre a mânca carnea mea,
 Apăsătorii mei și inimicii mei:
 Ei se poticniră și cădură.
3 Când se aşează contra mea un castru,
 Ânima mea nu se teme;
 Când se rădică în contra mea resbel,
 Chiar și atunci *sum* sigur.
4 Una cer de la Iehova,
 Acăsta o caut:
 Ca se locuiesc în casa lui Iehova tōte șilele vieței mele,
 Spre a vede frumusețea lui Iehova,
 Și spre a petrece în templul seu.
5 Căci el me va ascunde în coliba sa în șiuva nefericirei,
 El me va acoperi cu acoperimentul cortului seu;
 Pre o stîncă me va înălța.
6 Și acum se va înălța capul meu asupra inimicilor mei de împre-
 ști
 Si voiū oferi în cortul seu sacrificie de bucurie, [jurul meu].
 Voiū cântă și psalmodia lui Iehova.
7 Ascultă, Iehova, de vorcea mea:
 Ești strig! îndură-te de mine și respunde'mi.
8 Când șisești: „Căutați fația mea!”
 Apoi respunse ânima mea: „Fația ta, Iehova, o voiū căuta.“
9 Nu ascunde fația ta de la mine,
 Nu lepăda în mâniă pre servul tēu;
 Tu, care ai fost ajutorul meu, nu me lăsa
 Nică nu me părăsi, Dumnezeul mântuirei mele!

- Căci tatul meū și mama mea m'aū părăsit: 10
 Înse Iehova me priimesce.
 Arétă'mi, Iehova, calea ta, și condu-me în calea cea dréptă 11
 Din cauza inimicilor mei,
 Nu me lăsa în voia apăsătorilor mei:
 Căci contra mea se rădică martori mincinoși, 12
 și cel ce nu respiră decât violență.
Așă fi percut, de n'așă fi cređut, că voiă vede bunătățile lui 13
 În pămîntul celor vii; speră în Iehova, [Iehova] 14
 Întăresce-te și îmbărbătează ânima ta,
 și speră în Iehova!
-

PSALMUL XXVIII.

Ruga lui David și marea sa incredere în Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

- Cătră tine, Iehova, strig! stînca mea, nu tăce cătră mine: 1
 Căci, când tacă cătră mine, me asemen cu cei ce se pot-
 gor în grăpă.
 Ascultă de vócea implorări mele, când strig cătră tine, 2
 Când rădic mânele mele cătră săntul têu oracul.
 Nu me răpi cu nelegăuți și cu făcătorii de rele, 3
 Carii vorbesc în pace cu cei de aprópe ai lor,
 și reutate este în ânima lor.
 Dă-li lor după faptele lor, 4
 După reutatea lucrărilor lor;
 După lucrul mânelor lor dă-li lor;
 Dă-li plata lor.
 Căci ei nu și aduc aminte de faptele lui Iehova, 5
 și de lucrul mânelor sale;
 El îi va destruge, și nu-i va rezidi.
 Bine-cuvîntat fiă Iehova, 6
 Pentru că aū ascultat de vócea implorări mele.
 Iehova este puterea mea și scutul meū; 7
 În el s'aū încredut ânima mea, și am fost ajutat:
 Veselescă-se deci ânima mea,
 și prin cîntarea mea îi voiă mulțumi.
 Iehova este puterea lor, și întăritura 8
 și tăria măntuirei unsului seu este el.
 Ajută pre populul têu, și bine-cuvîntă moscenirea ta, 9
 Păstorescă și înalță și până în eternitate.
-

PSALMUL XXIX.

Mărăța descriere a tunetului.

Un psalm al lui David.

- 1** Dați lui Iehova, fiți celor puterici!
Dați lui Iehova gloria și putere.
- 2** Dați lui Iehova gloria cuvenită numelui seū,
Închinați-ve înaintea lui Iehova în ornament sacru.
- 3** Vócea lui Iehova este preste ape:
.Dumneșteul gloriei tună,
Iehova este preste ape multe ;
- 4** Vócea lui Iehova este cu putere,
Vócea lui Iehova este cu majestate.
- 5** Vócea lui Iehova sfârămă cedrii,
Și Iehova sfârămă cedrii Libanului,
- 6** Și face se salte ca un vițel,
Pre Liban și pre Sirion ca un unicorn těner.
- 7** Vócea lui Iehova vérsă flacări de foc;
- 8** Vócea lui Iehova cutremură deșertul,
Iehova cutremură deșertul Kadeš.
- 9** Vócea lui Iehova face cerbóicele se nască,
Și desgolesce păduri,
Și în templul seū totul qice: Gloria !
- 10** Iehova tronéză preste deluvii,
Și Iehova tronéză ca rege în etern.
- 11** Iehova va da putere populuui seū.
Iehova va bine-cuvânta pre populul seū cu pace.
-

PSALMUL XXX.

Psalm de laudă și de mulțumire.

Un psalm, o cântare la dedicătunea casei lui David.

- 1** Te voiū înălța, Iehova, pentru că m'aī scăpat,
Si n'aī lăsat pre inimicuui mei se se bucure de mine.
- 2** Iehova, Dumneșteul meu! strigat-am cătră tine,
Si m'aī vindecat.
- 3** Iehova! scos-aī din înfern susletul meu.
Datu'mi-aī viéță, încât nu me coboriū în grópă.
- 4** Cântați lui Iehova, cei cuviosi aī lui!
Si laudați amintirea sa cea săntă;

- Căci un moment *tine* mânia sa ; 5
 În buna-voința sa este vieta ;
 Séra pernoptéză plângere,
 Éră demânéta *vine* bucuria .
 Eü însă am ăs în fericirea mea : 6
 „Nu me voiă clăti în etern“.
 Iehova ! prin buna-voința ta aî dat muntelui meu tăriă : 7
 Ascuns-aî fația ta, și am fost însătmântat.
 Câtră tine, Iehova, voiă striga , 8
 Si pre tine, Iehova, te voiă implora :
 „Ce folos este de săngele meu , 9
 „De me pogor în morment ?
 „Aă pulberea te pote lauda, pote anunția adevărul tău ?“
 Ascultă, Iehova, și îndură-te de mine, 10
 Iehova ! fi ajutătorul meu !
 Schimbat-aî plângerea mea în chor , 11
 Deslegat-aî sacul meu, și m'ă incins cu bucuria ,
 Ca se 'ți cânte sufletul meu , și se nu tacă : 12
 Iehova, Dumnezeul meu ! în etern te voiă lauda .
-

PSALMUL XXXI.

Ruga lui David pentru a dobândi ajutorul lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- În tine, Iehova, me încred , 1
 Nu me lăsa se fiă rușinat nică o dată.
 În dreptatea ta scapă-me , 2
 Plécă urechia ta câtră mine ;
 Grabnic eliberéză-me, fi mie o stîncă tare ,
 O forteretă, spre a me măntui.
 Căci stînca mea și forteretă mea esci tu ; 3
 Pentru numele tău me vei dirige și conduce ;
 Scôte-me din cursa, ce ei 'mă-aă intins în ascuns ; 4
 Căci tu esci întâritura mea.
 În mâna ta daă spiritul meu : 5
 Tu m'ă măntuit, Iehova, Dumnezeul adevărului !
 Uresc pre cei ce se dedă deșertăciunilor amăgitore : 6
 Dară me încred în Iehova.
 Fă se me veselesc și se me bucur de îndurarea ta : 7
 Căci aî vădut sermănia mea ;
 Tu aî cunoscut în apăsarea sufletul meu ,

- 8 Și nu m'aî dat în mâna inimicului; Picioarul meu 'l-aî pus la un loc larg.
- 9 Îndură-te de mine, Iehova, căci *sum* în strimtorare; Consumat este de întristare ochiul meu, Sufletul meu și corpul meu.
- 10 Viețea mea se trece în necas, Și ani îi mei în suspine: Slăbită în inititatea mea este puterea mea, Și ósele mele *sunt* consumate.
- 11 Din cauza tutulor apăsătorilor mei am devenit oprobriul, Mai cu sémâ al vecinilor mei, Și spaîma cunoșcuîilor mei; Ceî ce me vădură afară, Fugiră de la mine.
- 12 Uitat sum din memoria ca un mort, Am devenit ca un vas sfărămat.
- 13 Căci auđiu defaima multora: Spaimă era în tote părțile; Când se consultaă la un loc contra mea: Spre a răpi viețea mea aŭ escugetat.
- 14 Eră eû în tine m'am încredut, Iehova! Am ăis: „Dumnezeul meu *esci* tu.“
- 15 În mâna ta *sunt* timpurile mele, Mântuî-me din mâna inimicilor mei Și de persecutorii mei.
- 16 Fă se lumineze fația ta preste servul têu, Ajută-me în îndurarea ta.
- 17 Iehova! nu me lăsa se fiu rușinat, căci pre tine te invoc; Rușineze-se neleguiții, tacâ în infern.
- 18 Amuțescă buzele minciunei, Care vorbesc nerușinat în contra dreptului Cu mândriă și desprețiū!
- 19 Căt de mare este bunătatea ta, Care o-ai păstrat celora ce se tem de tine, Care o-ai făcut celora ce se încred în tine înaintea filor ominescî.
- 20 Tu'î acoperî cu acoperimentul faței tale de conjurările ómenilor, Tu'î ascundî în colibă de cérta limbilor.
- 21 Bine-cuvîntat fiă Iehova, Câ 'mî-aû aretat într'un mod minunat îndurarea sa Într'o cetate tare.
- 22 Și eû am ăis în uîmirea mea: „Răpit sum dinaintea ochilor têi;“ Înse tu aî audit vócea împlorârei mele, Când am strigat cătră tine.
- 23 Iubiți pre Iehova, toți cuvișii sei!

Pre cei credincioși și păzește Iehova,
 Și resplătesc cu prisos celora ce practică măndriă.
 Întăriți-ve și îmbărbăteze-se ânima voastră,
 Toți cei ce acceptați pre Iehova!

24

PSALMUL XXXII.

Iertarea pecatelor face adevărata fericire a omului.

De la David o învețatură.

- Ferice de acela, căruia î s'aū iertat abaterile, 1
 Al cărui pecat este acoperit.
 Ferice de omul, căruia Iehova nu îi socotesce inicitate, 2
 În al cărui spirit nu este viclenie.
 Când am tăcut, ósele mele s'aū consumat 3
 Prin strigarea mea de tótă ȳiu.
 Căci ȳiu și nóttea mâna ta se îngreua asupra mea, 4
 Sucul vieței mele s'aū presăcut în uscăciune de véră. Sela.
 Pecatele mele îi le-am mărturisit, 5
 Și inicitatea mea nu o-am acoperit; am ȳis:
 „Mărturisi-voiū abaterile mele lui Iehova;“
 Și tu aī iertat culpa pecatelor mele. Sela.
 Pentru acésta róge-se câtră tine 6
 Tot cuviosul în timpul cuvenit;
 În adevăr, de se vor reversa multe ape,
 Pre el nu'l vor ajunge. 7
 Tu 'mî esci mie refugiū,
 De apăsare me vei păzi,
 Cu cântări de măntuire me vei încunjura. Sela.
 Înveța-te-voiū și îi voiū areta calea, în care se âmbli; 8
 Cu ochiul meu te voiū instrui.
 Nu fiți ca calul, 9
 Ca catârul, fără înțelegere:
 Cu frêni și cu zabală, ornamentul lor,
 Se înfrânză,
 Ca se nu se apropie de tine.
 Multe dureri cuprind pre cel nelegiuit; 10
 Éră pre cel ce speră în Iehova cu îndurare îl încunjură.
 Bucurați-ve în Iehova, și veseliți-ve, dreptii!
 Și cântați de bucuria, toți cei drepti la ânimă!

PSALMUL XXXIII.

David căntă minunile facerei și ale providenței.

- 1 **B**ucurați-ve, dreptii, în Iehova ;
 Celor drepti se cuvine să cantică de laudă.
- 2 Mulțumiți lui Iehova cu citeră,
 Cu harpe cu șebe corde să cantică-i.
- 3 Cantică-i o săcantare nouă,
 Atingeți frumos cordele cu strigare de bucurie !
- 4 Căci drept este cuvântul lui Iehova,
 Și toate faptele sale sunt cu fidelitate ;
- 5 El iubesc dreptate și judecată;
 De îndurarea lui Iehova pământul este plin.
- 6 Prin cuvântul lui Iehova ceriul s'aș făcut,
 Și prin suflarea gurei sale totă oștirea lui.
- 7 El adună ca grămadile apele mărei,
 Pune adâncimile în camere de rezervă.
- 8 Teme-se de Iehova tot pământul,
 Cutremure-se de el toți locuitorii lumii.
- 9 Căci el așa dis, și s'aș făcut,
 El aș ordonat, și s'aș zidit.
- 10 Iehova nimicesce consiliele populilor,
 Cugetările națiunilor le zădărnicesce,
- 11 Consiliul lui Iehova remâne în etern,
 Cugetările ânimei sale din generațiune în generațiune.
- 12 Ferice de populul, al căruia Dumnezeu este Iehova,
 De națiunea, pre care și-aș ales-o spre moscenire.
- 13 Din ceriul căută Iehova,
 El vede pre toți fișii omenilor ;
- 14 Din locul ședinței sale se uită
 Prese toți locuitorii pământului.
- 15 El, care aș format ânima lor,
 Este tot o dată și acela, care observă toate faptele lor.
- 16 Nică un rege nu învinge prin mulțimea oștirei,
 Nică un erou nu se mantuie prin mărimea puterii ;
- 17 Zădarnic este calul pentru victoriă,
 Și prin marea lui putere nu mantuie.
- 18 Ecă ! ochiul lui Iehova este prese cel ce se tem de dănsul,
 Carii acceptă îndurarea sa,
- 19 Spre a elibera de mórte susțelelor lor,
 Spre a' sustine în fómete.
- 20 Susțelul nostru aș spera în Iehova,
 Ajutorul nostru și scutul nostru este el.

Căci într'ênsul se va bucura ânima nôstră,
Pentru că în săntul seū nume ne-am încrédut.
Fiă îndurarea ta, Iehova, preste noi,
După cum ne-am încrédut în tine.

21

22

PSALMUL XXXIV.

Psalm de laudă și de mulțumire.

Un psalm al lui David, când prefăcu mintea sa înaintea lui
Abimelech, carele 'l alungâ, și el se duse.

- B**ine-cuvênta-voiū pre Iehova în tot timpul; 1
 Pururea fiă lauda lui în gura mea.
- În Iehova laude-se sufletul meū ; 2
 Auđi-vor cei sermanî și se vor bucura.
- Măriți pre Iehova cu mine, 3
 Și se înălțăm împreună numele lui!
- Căutat-am pre Iehova, și el 'mî-aă respuns, 4
 Și din tóte spaimele mele m'aă eliberat.
- Ei căutară spre el, și eraă plină de bucuriă, 5
 Și fața lor nu se roși.
- Acest serman strigâ, și Iehova auđi, 6
 Și din tóte nevoile lui 'l eliberâ.
- Angelul lui Iehova se aşedă în jurul celora ce se tem de dênsul, 7
 Și'i măntuie.
- Gustați și vedeți, cât de bun este Iehova : 8
 Ferice de omul, care se încrède în el.
- Temeți-ve de Iehova, voi sănții sei! 9
 Căci nimic nu lipsesce celora ce se tem de dênsul.
- Lei têneri sufer lipsă și flămăndesc, 10
 Érá cei ce caută pre Iehova n'aă lipsă de nică un bine.
- Veniți, fii, ascultați-me, 11
 Frica lui Iehova voiū se ve învețiū.
- Cine este omul, care doresce viéṭă, 12
 Iubesce dile, spre a vede fericire?
- Feresce limba ta de rêu, 13
 Și buzele tale de a vorbi vicleniă;
- Depărtéză-te de reutate, și fă bine, 14
 Caută pace, și urmeză-o.
- Ochiū lui Iehova sunt asupra celor drepți, 15
 Și urechiele lui ascultă strigarea lor;
- Fața lui Iehova este contra făcêtorilor de rele, 16
 Spre a perde de pre pâmînt amintirea lor.

- 17** Drepții strigară, și Iehova audî,
 Și din tóte nevoile lor î scăpă.
18 Aprópe este Iehova celora cu ânima sdrobită,
 Și pre cei cu spirit umilit î ajută.
19 Multe sunt durerile dreptilor,
 Dară din tóte î măntuie Iehova,
20 Carele păzesce tóte ósele lui,
 Încât nici unul din ele nu se sfărâmă.
21 Pre cel rĕu î ucide nefericirea,
 Și cei ce uresc pre cel drept se vor pedepsi.
22 Iehova măntuie viéta servilor sei,
 Și nu se vor pedepsi toți cei ce se incred în el.
-

PSALMUL XXXV.

Ruga lui David pentru a dobândi protecțiunea lui Dumnezeu contra persecutorilor sei.

Un psalm al lui David.

- 1** Apără, Iehova, caușa mea contra celora ce se cărtă cu mine;
 Luptă-te cu cei ce se luptă cu mine.
2 Iea clipeū și scut,
 Și scolă-te spre ajutorul meu.
3 Întinde lancea,
 Și închide calea înaintea persecutorilor mei;
 Dî sufletului meu: „Ajutorul tău sum eu.“
4 Rușinați și confundați trebue se fiă
 Ceî ce caută sufletul meu;
 Se se întorcă și se se roșescă
 Ceî ce cugetă spre nefericirea mea;
5 Se fiă ca pléva înaintea vîntului,
 Și angelul lui Iehova se î urmăreșcă.
6 Fiă calea lor îtunecată și lunecosă,
 Și angelul lui Iehova se î gonescă.
7 Căci fără caușă mi puseră cursa lor în grăpă,
 Fără caușă săpară o grăpă pentru sufletul meu.
8 Vină preste dênsul ruinare pre neasceptate,
 Și cursa sa, pre care o tinse în ascuns, se'l prindă;
 În tot aceeași ruinare cadă el.
9 Eră sufletul meu se va veseli în Iehova,
 Se va bucura de măntuirea lui.
10 Tóte ósele mele vor dice:
 „Iehova! cine este ca tine?
 „Carele eliberezî pre cel serban de cel ce este mai tare decât el,
 „Da, pre cel serban și pre cel serac de predătorul seu.“

Martorī mincinoși se rescólă :	11
De ceea ce nu sciū me înculpă pre mine.	
'Mi resplătesc rēu pentru bine,	12
Orbisire sufletului meū.	
Éră eū, când ei eraū bolnavi,	13
Me îmbracaiū cu sac,	
Înristaiū sufletul meū cu ajunare,	
Și rugăciunea mea se întórse în sinul meū.	
Ca după un amic, ca după un frate, jälind pre mama,	14
Eram plin de durere și plecat.	
Ei înse se bucură de căderea mea și se adună ;	15
Se adună contra mea, lovind pre când nu o asceptam;	
Me sfășiă, și nu încetéză ;	
Cu batjocuritorī infamī pentru turte	16
Crășnesc cu dinți lor contra mea.	
Dómne ! cât te vei uîta la <i>acesta</i> ?	17
Scapă sufletul meū din ruinarea lor,	
De puii de leū pre unicul meū.	
Te voiū lauda în adunare mare,	18
În popul numeros te voiū mări.	
O, se nu se bucure de mine inimicii mei fără motiv ;	19
Cei ce me uresc fără causă clipesc cu ochiul.	
Câci nu vorbesc pace,	20
Și contra celor linisciți ai țerrei cugetă cuvînte amăgitore ;	
Și contra mea aū lărgit gura lor, dicend :	21
„Ha ! ha ! ochiul nostru aū văđut“.	
Tu aī văđut <i>acesta</i> , Iehova ! nu tăce, o Dómne !	22
Nu te depărtă de la mine !	
Scólă-te și descéptă-te pentru dreptatea mea,	23
Dumneđeul meū și Domnul meū ! pentru cauza mea.	
Judecă-me după dreptatea ta, Iehova, Dumneđeul meū !	24
Ca ei se nu se bucure de mine,	
Se nu dică în ânima lor : „Ha ! dorința nôstră !“	25
Se nu dică : „Înghiștu'l-am pre el !“	
Rușineze-se și confunde-se de la o-l-altă	
Cei ce se bucură de nefericirea mea ;	26
Îmbrace-se cu rușine și confundare	
Cei ce se îngânfă contra mea.	
<i>Dară</i> se vor bucura și se vor veseli	27
Cei ce favoréză drépta mea causă,	
Și vor dice pururea :	
„Mare este Iehova,	
„Carele voesce pacea servuluī seū“.	
Și limba mea va spune dreptatea ta,	28
Totă giua lauda ta.	

PSALMUL XXXVI.

Împietatea rîilor, și nemărginita întindere a îndurării Dumnezeesci.

Maestrului de cântare. *Un psalm* al lui David, servuluī lui Iehova.

- 1 **A**baterea nelegiuifului 'mî dice în năuntrul ânimeī mele,
 Câ nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor seī.
 - 2 Căci el se lingușesce *pré mult* în ochiū seī,
 Încât ar *pute* asta nelegiuirea sa, și o ar urî.
 - 3 Cuvîntele gurei sale *sunt* reutate și vicleniā;
 Părăsit-aū de a fi înțelept, de a face bine.
 - 4 Reutate cugetă pre patul seū,
 Pusu-s'aū pre o cale, ce nu este bună:
 Rêul nu'l ureșce.
 - 5 Iehova! până la ceriul *se intinde* îndurarea ta,
 Fidelitatea ta până la nuori.
 - 6 Dreptatea ta este ca munți cei înalți,
 Judecătile tale ca adâncimea cea mare;
 Pre ómenii și animalele ajuți, Iehova!
 - 7 Cât de prelioase *sunt* îndurările tale, Dumnezeu!
 Și fiil ómenilor se retrag sub umbra aripelor tale.
 - 8 Ei se satură din grăsimea casei tale,
 Și cu torrentul desfătărilor tale 'i adăpi.
 - 9 Căci la tine este sorgintea vieței,
 În lumină ta vedem lumină.
 - 10 Continuă cu îndurarea ta cătră cei ce te cunosc pre tine,
 Și cu dreptatea ta cătră cei drepți la ânimă.
 - 11 Se nu me calce piciorul măndriei,
 Și mâna nelegiușilor se nu me alunge!
 - 12 Acolo cădură făcătorii de rele,
 Fură oboriți, și nu se putură scula.
-

PSALMUL XXXVII.

David înveță, că nu trebuie a se privi cu un ochiū de invidie preste prosperitatea rîilor, și că nici o fericire nu este ca cea a ómenilor de bine.

Un psalmal lui David.

- 1 **N**u te aprinde contra făcătorilor de rele,
 Nu fi răvnitor contra celora ce fac nelegiuire.
- 2 Căci curēnd se vor cosi ca fânul,
 Și ca érba verde vor veșteđi.
- 3 Încrede-te în Iehova, și fă bine,
 Locuesce pămîntul, și iubesce adeverul,

Desfățează-te în Iehova:

4

Și el 'ți va da dorințele ânimei tale.

5

Încredințează lui Iehova calea ta,

6

Și increde-te în el, și el va face *acésta*:

Va scôte ca lumina dreptatea ta,

7

Și judecata ta ca medă-di.

Fi liniscit înaintea lui Iehova, și ascépta'l.

Nu te aprinde contra celuia ce prosperă în calea sa,

8

Contra omului, care îndeplinește planuri rele.

Lasă-te de mâniă și părăsesce furia;

9

Nu te aprinde, încă și tu se facă rău.

Căci făcătorii de rele se vor estirpi,

Dară cei ce speră în Iehova aceia vor mosceni pământul.

10

Âncă puçin, și nelegiuțul nu *va mai fi*,

Și de vei căuta spre locul lui, el nu *va mai fi*.

11

Înse cei blândi vor mosceni pământul,

Și se vor desfăta de mare pace.

12

Nelegiuțul cugetă contra celui drept,

Și crășnesce contra lui cu dinții sei:

13

Domnul ride de el,

Căci vede, că vine diua lui.

14

Nelegiuții scot sabia, și tind arcul lor,

Ca se surpe pre cel serman și serac,

15

Ca se junghie pre cei ce âmplă pre calea cea dréptă;

Dară sabia lor va intra în ânima lor propriă,

16

Și arcurile lor se vor sfărăma.

Mați bun este puçinul celui drept,

Decât prisosul multor nelegiuții.

17

Căci brațele nelegiuților se vor sfărăma;

18

Dară pre cei drepti și sprijinesce Iehova.

Iehova scie dilele celor integri,

Și moscenirea lor va fi în etern;

19

Ei nu vor fi rușinați în timpul nefericirei,

20

Și în dilele fomei se vor sătura.

Căci nelegiuții vor peri,

21

Și inimicii lui Iehova vor fi ca podobă câmpului;

Vor dispărea; ca sum vor dispărea.

22

Nelegiuțul împrumută, și nu plătesce;

Eră dreptul este milos și dă:

23

Căci cei bine-cuvântați de el vor mosceni pământul,

Și cei blâstemați de el se vor estirpi.

De la Iehova pași omului se întăresc;

24

Căci are placere asupra căii sale.

Chiar de va căde, nu se va struncina:

Căci Iehova sprijinesce mâna lui,

- 25** Téner am fost și am îmbătrânit:
 Si n'am vîdut pre cel drept părăsit,
 Sau semența lui căutând pâne.
- 26** În tot timpul este milos și împrumută,
 Si semența lui este bine-cuvântată.
- 27** Depărtează-te de râul și fă bine,
 Si vei remâne în etern;
- 28** Căci Iehova iubesc dreptatea,
 Si nu va părăsi pre cuvioșii seř;
 În etern se vor păzi;
 Dară semența nelegiuților se va estirpi.
- 29** Cel drepti vor mosceni pământul,
 Si vor locui într'ensul în etern.
- 30** Gura dreptului vorbesce înțelepcăune,
 Si limba lui grăcesce dreptate.
- 31** Legea Dumnezeului seū este în ânima sa,
 Si pașii seř nu se vor clăti.
- 32** Nelegiuțul pândesce pre cel drept,
 Si caută a'l omorî.
- 33** Iehova nu'l va lăsa în mâna lui,
 Si nu'l va condemna, când va fi judecat.
- 34** Speră în Iehova și păzesce calea lui,
 Si el te va înălța, încât vei mosceni pământul;
 Estirparea nelegiuților tu o vei vede.
- 35** Vîduiū pre un nelegiuț cuteđător
 Întinđendu-se ca un arbore verde indigen!
- 36** Si treceaū, și éca! nu mai era,
 Căutatu'l-am, și nu se mai afla.
- 37** Observă pre cel integru, și uîlă-te la cel drept:
 Căci un viitor are omul de pace;
- 38** Eră săcătorii de rele de la o-l-altă se estirpesc,
 Viitorul nelegiuților se nimicesce;
- 39** Si ajutorul celor drepti vine de la Iehova;
 El este tăria lor în timp de nevoie.
- 40** Căci pre ei 'i ajută Iehova, și'i scapă;
 'I scapă de cei nelegiuții, și'i măntuie,
 Fiind că se încred în el.
-

PSALMUL XXXVIII.

Trista stare, în care David se află, și mărimea nefericirei sale.

Un psalm al lui David spre aducere aminte.

- 1 Iehova! nu me mustra în mânia ta,
 2 Și nică nu me pedepsi în urgia ta.
Căci săgetele tale s'aș înșipă în mine,
 3 Și mâna ta me apasă.
 4 Nimic nu este sănătos în carnea mea
Din cauza mâniei tale; nică o linisce în ósele mele
Din cauza pecatului meu.
 5 Căci inițiatile mele aș covârșit capul meu,
Ca o sarcină grea sunt pre grele pentru mine.
 6 Împușite, puruiate sunt ranele mele
Din cauza nerochiei mele.
 7 Încovăiat, gârbovit sum forte,
Totă șina amblu plin de durere.
 8 Căci cîpsele mele sunt pline de arșiță,
 9 Și nimic nu este sănătos în carnea mea.
Înțepenit, sfărămat sum forte,
 10 Mugesc de nelinișcea ânimei mele.
 11 O Dómne! înaintea ta este tot dorul meu,
 12 Și suspinul meu de tine nu este ascuns;
Anima mea bate tare, părăsitu-mă puterea mea,
 13 Și lumina ochilor mei, nică ea nu este cu mine.
Iubiți mei și amicii mei stață departe de plaga mea,
 14 Și rudele mele s'aș aşedat departe.
Căci o cursă îmi tinseră cei ce caută sufletul meu;
 15 Și cei ce caută nefericirea mea aș hotărît ruinarea mea
 16 Și cugetă vicleșuguri totă șina.
 17 Și eș ca un surd nu aud;
Sum ca un mut, ce nu ști deschide gura sa.
 18 Sum ca un om, ce nu aude,
 19 Și în a cărui gură nu este respuns.
 20 Căci pre tine, Iehova, te accept;
Tu vei respunde, Dómne, Dumnezeul meu!
 21 Căci șiceam: *Ascultă-me,*
 22 Căci alt feliu ei se vor bucura de mine!
Când piciorul meu se clătesce, ei se înalță contra mea.
 23 Căci eș sum aproape de cădere,
 24 Și durerea mea este pururea înaintea mea,
 25 Căci eș mărturisesc inițiatatea mea,
 26 Me întristez de peccatul meu,

- 19** Înse inimicii mei sunt vii, sunt tari,
 Si mulți sunt cei ce me uresc fără caușă,
20 Si plătind rēu pentru bine
 Me uresc, pentru că urmez binele.
21 Nu me părăsi, Iehova, Dumneșteul meu!
 Nu te depărta de la mine.
22 Grăbesce-te spre ajutorul meu,
 Dōmne, māntuirea mea!
-

PSALMUL XXXIX.

David cere iertarea pecatelor sale.

Maestrului de căntare, lui Ieduthun. Un psalm al lui David.

- 1** E ū dīseiū: Păzi-voiū cāile mele
 De pēcătuirea cu limba mea;
 Pune-voiū gurei mele frēn,
 În cāt timp nelegiuitul *va fi* înaintea mea.
2 Amuțit-am în tăcere,
 Tăcut-am chiar și de binele;
 Dară durerea mea tot s'aū ațiat.
3 Ânima mea se aprinse în năuntrul meu,
 Pre cānd cugetaiū, se aprinse foc:
 Atunci am vorbit cu limba mea.
4 Fă'mi cunoscut, Iehova, finele meu
 Si mesura dīlelor mele, cāt de mare *este*;
 Ca se sciū, cāt de trecētor sum.
5 Eca! de o palmă aī făcut dīlele mele,
 Si durata mea *este* ca nimic înaintea ta:
 Da, numai o suflare *este* tot omul. Sela.
6 Da, ca o închipuire âmplă omul;
 Da, în deșert se neliniscesc:
 El grămadesc *avuție*, și nu scie, cine le va aduna.
7 Si acum, ce se ascept, Dōmne?
 Speranța mea *este* în tine!
8 De tōte abaterile mele eliberéză-me,
 Oprobriul nerodului nu me face.
9 Eū tăcuiū, nu deschiseiū gura mea:
 Căci tu aī făcut *acesta*.
10 Depărtéză de la mine plaga ta,
 Căci per de lovirea mânei tale.
11 Cānd mustrănd pre om pentru pecatul *seu* 'l pedepsesci,
 Apoi faci se se consume, ca molia, frumuseță lui;
 Da, numai o suflare *este* tot omul! Sela,

12

Ascultă ruga mea, o Iehova!
 Și iea în urechie strigarea mea;
 La lacrimile mele nu tăce:
 Căci strein *sum* eū la tine,
 Incilin, ca toți părinții mei.
 Întorce-te de la mine, ca se mai fiu voios
 Mai înainte de a me duce și a nu mai fi.

13

PSALMUL XL.

Ascultarea este sacrificiul cel mai bun.

Maestrului de cantică. Un psalm al lui David.

Sperat-am în Iehova:
 1
 Și el se plecă cătră mine, și audi strigarea mea,
 2
 Si me scose din grópa stricăciunei,
 Din tina mocirlei :
 3
 Si puse pre o stîncă picioarele mele,
 Întărind pași mei :
 3
 Si puse în gura mea o cântare nouă,
 Dumnezeul nostru o cântare de laudă.
 Mulți o vor vede, și se vor teme,
 4
 Si se vor încrede în Iehova.
 Ferice de omul ce și puse speranța sa în Iehova,
 5
 Si nu se întorse cătră cei îngânsați și amici a minciunei !
 Iehova, Dumnezeul meu ! mari sunt minunile tale
 5
 Si cugetările tale, pre care ni le areți noue ; nimic nu'ți este egal tie.
 Voiu se le anunțiu și se vorbesc de dînsele,
 Cu tôte că nu se pot numera.
 6
 Sacrificie și oblațiuni nu voesci,
 Urechiele 'mī-aī bortit,
 Sacrificie de ardere și pentru pecat n'aī cerut.
 Atunci țisei : Éca ! vin ;
 7
 În volumul cărței 'mī este prescris ;
 'Mī place se fac voia ta, Dumnezeul meu,
 8
 Si legea ta este în năuntrul meu ;
 Anunțiat-am dreptate în adunare mare ;
 9
 Éca ! buzele mele nu le-am închis, Iehova, tu o sci ;
 Dreptatea ta nu o-am ascuns în ânima mea,
 10
 Fidelitatea ta și măntuirea ta am anunțat,
 N'am ascuns îndurarea ta și fidelitatea ta adunărei celei mari,
 Tu, Iehova, nu vei reține îndurarea ta de la mine,
 Mila ta și fidelitatea pururea me vor păzi :
 Căci încunjurat-m'aū nefericiri nenumerate,
 Ajunsu-m'aū iniicităile mele,

11

12

- Încât nu me pot uîta în sus;
 Mai numerose sunt decât pîrul capuluî meû,
 Și bărbăția 'mî lipsesce.
- 13** O, bine-voesce, Iehova, a me măntui,
 Iehova! spre ajutorul meû grăbesce-te!
- 14** Trebuie se se rușineze și se se roșescă cu toții
 Ceî ce caută sufletul meû, ca se'l perdă;
 Se se întorcă și se rușineze
 Ceî ce doresc nefericirea mea.
- 15** Trebuie se se uîmescă din cauza rușinei lor
 Ceî ce 'mî dic mie: Ha! ha!
- 16** Înse trebuie se se bucură și se se veselescă în tine
 Toți ceî ce te caută pre tine;
 Se dică pururea: „Mare este Iehova!“
 Ceî ce iubesc ajutorul tîu.
- 17** Eû înse *sum* serman și serac;
 Dară Domnul va îngriji de mine;
 Ajutorul meû și eliberatorul meû *esci* tu!
 Dumnezeul meû, nu întărđia!
-

PSALMUL XLI.

Purtarea minciinilor amici ai psalmistului și increderea sa în Dumnezeu.

Maestruluî de cîntare. Un psalm al lui David.

- 1** Ferice de acela ce iea séma de cel serac:
 În ăiu nefericirei 'l va scăpa Iehova;
- 2** Iehova 'l va păzi și'l va ține în viéță,
 Și el va fi fericit pre pămînt:
 Tu nu'l vei da în voia inimicilor sei.
- 3** Iehova 'l va sprijini pre patul durerilor;
 Tot culcușiuî seû tu 'l vei schimba în timpul bolei sale.
- 4** Eû am ăis: „Iehova! îndură-te de mine,
 „Vindecă sufletul meû, căci 'ti-am păcătuit ție.“
- 5** Inimicii mei 'mî vorbesc mie de rîu:
 „Când va muri, și va peri numele lui?“
- 6** Si dacă vine *vre-unul*, se me vîdă,
 Apoi vorbesce falsitate, ânima sa 'și adună reutate,
 El ese afară, și o spune.
- 7** Împreună șoptesc contra mea toți cei ce me uresc;
 Contra mea cugetă stricăciunea mea:
- 8** „Ce-va rîu se ține de dînsul,
 „Si fiind că jace, apoi se nu se mai scôle.“
- 9** Chiar și omul, cu carele erau în pace, în carele me incredui,

- Carele măncă pânea mea, rădică contra mea călcăul. 10
 Tu înse, Iehova, îndură-te de mine,
 Și rădică-me, ca se li resplătesc lor. 11
 În acésta cunosc, că ați plăcere de mine,
 Că inimicul meu nu se va desfăta de mine. 12
 Cât pentru mine, în integritatea mea tu m'ăi sprijinit,
 Și m'ăi pus înaintea faței tale în etern. 13
 Bine-cuvântat fiă Iehova, Dumnezeul lui Israel,
 Din eternitate în eternitate, Amin și Amin!

PSALMUL XLII.

Plângările psalmistului în timpul, când el era lipsit de a asista la săntele adunări.

Maestrulu de cântare. O învețatură de la fișii lui Korah.

- Precum un cerb doresce după sorgintea de apă, 1
 Așia doresce sufletul meu după tine, o Dumnezeu! 2
 Sufletul meu înseteză după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu: 2
 „Când voiști veni și me voiști areta înaintea lui Dumnezeu?“ 3
 Lacrimile mele 'mă-a devin pânea mea șiu și năptea, 3
 Fiind că se dice cătră mine totă șiu: „Unde este Dumnezeul tău?“ 4
 De acestea voiști se'mi amintesc reversând în mine sufletul meu: 4
 Cum mergeam cu glota cea mare, me duceam la casa lui Dumnezeu
 Cu strigări de bucurie și cântări de laudă;
 O mulțime serbătorindă. 5
 Ce esci întristat, sufletul meu?
 Și ce te turburi în mine?
 Ascăptă pre Dumnezeu, căci încă 'l voiști lauda
 Pentru ajutorul faței sale.
 Dumnezeul meu! sufletul este întristat în mine: 6
 De aceea voiști se'mi aduc aminte de tine din pămîntul Iordanului
 Din muntele Mizar. [și al Hermonului, 7
 Adâncime chiamă pre adâncime, la vuetul cascadelor tale,
 Tôte undele tale și valurile tale au trecut preste mine. 8
 Șiu ordonă Iehova îndurarea sa,
 Și năptea cântarea lui este cu mine,
 Și ruga mea cătră Dumnezeul vieței mele.
 Voiști se dic cătră Dumnezeu, stînca mea: 9
 „Pentru ce m'ăi uitat?
 „De ce trebuie se ămplu plin de durere sub apăsarea inimicului?“
 Ca cu o sabie în ósele mele mău batjocorit apăsătorii mei, 10
 Dicând cătră mine totă șiu: „Unde este Dumnezeul tău?“

11 Ce esci întristat, sufletul meu?
 Si ce te turburi în mine?
 Ascéptă pre Dumneșteu, căci încă 'l voi lauda!
 Ajutorul faței mele și Dumneșteul meu!

PSALMUL XLIII.

Rugăciunea lui David spre a fi măntuit de inimicuși sei.

- 1** Judecă-me, o Dumneșteu, și apără causa mea
 Contra unui popor neiubitor;
 De omul viclenie și al nedreptăței scapă-me.
2 Căci tu, Dumneșteul meu scutitoriu!
 Pentru ce m'ai lepădat?
 De ce trebuie se âmplu plin de durere sub apăsarea inimicului?
3 Trămite lumina ta și adevărul tău,
 Ca se me conducă,
 Ca se me ducă la muntele tău cel sănt și la locuințele tale,
4 Ca se vin la altariul lui Dumneșteu,
 La Dumneșteu, bucuria mea cea mare,
 Si se te laud cu citeră, Dumneșteu, Dumneșteul meu!
5 Ce esci întristat, sufletul meu?
 Si ce te turburi în mine?
 Ascéptă pre Dumneșteu, căci încă 'l voi lauda!
 Ajutorul faței mele și Dumneșteul meu!
-

PSALMUL XLIV.

Enumerarea îndurărilor, ce Dumneșteu a făcut populului său, o rugă spre acăpăta ajutorul său.

Maestrului de cântare. O învețatură de la fiul lui Korah.

- 1** Dumneșteu! cu urechile noastre am audit:
 Părinții nostri ni-aș narat
 Faptele, ce le-aș făcut în dilele lor,
 În dilele trecute.
2 Tu prin măna ta aș alungat națiuni,
 Si pre denești 'i-aș plantat;
 Aș pedepsit populi,
 Si pre ei 'i-aș lătit,

Căci nu prin sabia lor aŭ luat térra în possesiune,	3
Şi nu braçul lor 'i-aŭ ajutat pre ei;	
Ci drépta tă si braçul tēu si lumina façiei tale ;	
Pentru că aï aflat plăcere de dênsii.	4
Tu esci regele meu, o Dumnedeu!	
Ordónă măntuire pentru Iacob.	5
Prin tine putem împunge pre apăsătorii nostri,	
În numele tēu calca în picioare pre adversarii nostri.	6
Căci nu în arcul meu me încred,	
Şi sabia mea nu me ajută:	7
Ci tu ne-aï ajutat contra apăsătorilor nostri,	
Şi pre cei ce ne uresc 'i-aï făcut de ruşine.	8
Pre Dumnedeu laudâm tótă ȳua,	
Şi numele tēu 'l mărturisim în etern. Sela.	9
Tu îNSE ne-aï lepădat si ne-aï ruşinat,	
Şi nu eši cu oştirile nóstre ;	
Tu ne-aï făcut se ne întorcem înderept dinaintea inimicilor nostri,	10
Şi cei ce ne uresc 'şि-ău făcut préda lor;	
Tu ne-aï făcut ca oī destinate spre măncare,	11
Şi între naţiunile ne-aï împrăsciat.	
Vêndut-aï pentru puçin pre populul tēu,	12
Şi n'aï suit preişul vînderei lor.	
Făcutu-ne-aï oprobriul vecinilor nostri,	13
De ris si de batjocură celor dimprejurul nostru.	
Făcutu-ne-aï proverb între naţiunile,	14
De clătire cu capul între populi.	
Tótă ȳua ruşinarea mea este înainte'mi,	15
Şi ruşinea façiei mele m'aü acoperit ;	
Din cauă vócei injurătorului si a insultătorului,	16
Din cauă inimicului si a resbunătorului.	
Tóte acestea aŭ venit preste noi,	17
Şi noi nu te-am uïtat,	
Şi n'am violat alianţa ta.	
Anima nóstra nu s'aü întors înderept,	18
Şi pasul nostru nu s'aü abătut din calea ta :	
Cu tóte că ne-aï sdrobit în locul draconilor,	19
Şi ne-aï acoperit cu umbrele mórtei.	
De am fi uïtat numele Dumnedeului nostru,	20
Şi am fi întins mânele nóstre cătră un ȣeu strein :	
Aü nu ar cerceta Dumnedeu acésta ?	21
Căci el cunósce secretele ânimei.	
Da, în tóte ȳile suntem omorîti pentru tine,	22
Socotiî ca oī destinate spre junghiare.	
Scólă-te ! pentru ce dormî, Dómne ?	23
Descéptă-te ! nu ne lepăda pentru tot de-a-una,	

- 24 Pentru ce ascundî față ta?
 Ușă miseră și apăsarea nôstră?
 25 Căci plecat spre pulbere este sufletul nostru;
 Corpul nostru lipit de pămînt.
 26 Scâlă-te spre ajutorul nostru,
 Și măntuî-ne pentru îndurarea ta.
-

PSALMUL XLV.

Psalm profetic asupra însoçirei misterioase a lui Mesia cu cei credincioși.

Maestrului de cântare, pre Șoșanim. O învețatură sau o cântare de la fiii lui Korah despre amorul.

- 1 **À**nima mea ferbe de o cuvîntare frumosă;
 Eū dedic opul meū regelui,
 Limba mea este stilul unui scriitor icsusit!
 2 Tu esci mai frumos decât fiți ómenilor,
 Grațiă este vîrsată preste buzele tale:
 De aceea Dumnezeu te-aū bine-cuvîntat în etern.
 3 Încinge sabia ta preste cópsa ta, Erou!
 Măreția ta și ornamentul têu;
 4 Da, în ornamentul têu călătoresce fericit
 Pentru cauă adevărului și a dreptăței sucite:
 Și drépta ta te va înveța lucruri minunate!
 5 Săgetele tale sunt ascuțite, populi cad sub pașii têi
 În medîlocul inimicilor regelui.
 6 Tronul têu, o Dumnezeu, stă în etern și perpetuă,
 Un sceptru al dreptăței este sceptrul împărăției tale.
 7 Tu iubesci dreptatea și uresci nelegiuirea:
 De aceea te-aū uns, Dumnezeu, Dumnezeul têu,
 Cu oleul bucuriei mai mult decât pre soçii têi.
 8 Mirra și aloe și casie sunt tôte vestimentele tale;
 Din palaturile de ose de elefant instrumente cu corde te-aū veselit.
 9 Fiile de rege sunt între scumpele tale,
 Regina stă la drépta ta în aur de Osir.
 10 Ascultă, fiă, și vedî, și plécă urechia ta:
 Uită pre populul têu și casa tatuluī têu,
 11 Ca regele se poftescă de frumuseță ta,
 Căci el este Domnul têu, și închină-te lui.
 12 Și pre tine, fiă Tirului, cu dar
 Vor saluta avuții populului față ta.
 13 Numaī măreția este fiă regelui în camera,
 Teșetură de aur vestimentul ei.

- În vestimente pestrițe ea se conduce la regele. • 14
 Fecioare în urmă'î, amicele ei,
 Se aduc la tine:
 Se aduc cu bucuria și veseliă, 15
 Întră în palatul regelui.
 În locul părinților tēi vor fi și fii tēi,
 Pre cari' î vei pune principi' în totă țerra.
 Voi' face se se amintescă de numele tēu din generațiune în gene- 17
 De aceea populi' te vor lauda în etern și perpetu'. [rațiune.]
-

PSALMUL XLVI.

Mulțumire lui Dumnezeu pentru protecțiunea Ierusalimului.

Maestrulu' de cântare. O învețatură de la fiul lui Korah, pre Alamo'.

Dumnezeu ni este noue refugiu și putere, 1
 Ajutorul nostru în nevoie, pre lesne de găsit. 2

- De aceea nu ne temem,
 Chiar când pământul s'ar resturna,
 Când s'ar clăti munți' în spre medjilocul mărei,
 Când ar vui și s'ar spuma apele sale, 3
 Când s'ar cutremura munți' prin înflarea ei. Sela.
 Este un fluviu',
 Ale cărui părîe desfăză cetatea lui Dumnezeu',
 Sanctuariul locuințelor celu' Pré-Înalt.
 Dumnezeu este în medjilocul ei, 5
 Nu se va clăti;
 Dumnezeu o va ajuta la reversatul diorilor.
 Populi' aŭ vuit, regate s'aŭ clătit; 6
 El sună cu vocea sa, pământul se topesce;
 Iehova, Dumnezeul oștirilor, este cu noi,
 Un refugiu pentru noi Dumnezeul lui Iacob. Sela. 7
 Veniți, priviți lucrările lui Iehova,
 Care făcu lucruri uimitore pre pământ,
 Care puse capet resbelelor până la marginea pământului: 9
 Rumpe arcul și sfărâmă lancea,
 Arde carele cu foc.
 Încetați, și recunosceti, că eu sum Dumnezeu', 10
 Înalt între națiunile,
 Înalt pre pământ!
 Iehova, Dumnezeul oștirilor, este cu noi,
 Un refugiu pentru noi Dumnezeul lui Iacob. Sela. 11
-

PSALMUL XLVII.

Cântare de laudă și de mulțumire la ocasiunea unei mari victorie.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiți lui Korah.

- 1 **T**oți populi! bateți în palme;
 Tubilați lui Dumnezeu cu voce de bucurie.
 - 2 Căci Iehova, cel Pre-Înalt, este înfricoșat,
 Rege mare preste tot pământul.
 - 3 Ni supune nove populi,
 Și națiuni sub picioarele noastre.
 - 4 Ni alege nove moscenirea noastră,
 Fala lui Iacob, pre care 'l-ați iubit. Sela.
 - 5 Suitu-său Dumnezeu cu strigări de bucurie,
 Iehova cu voce de trimbițe.
 - 6 Cântați lui Dumnezeu, cântați-i,
 Cântați regelui nostru, cântați-i!
 - 7 Căci rege al tot pământului este Dumnezeu,
 Cântați-i o cântare!
 - 8 Dumnezeu domnește preste națiunile,
 Dumnezeu șede pre săntul seu tron.
 - 9 Principii populilor său adunat,
 Populul Dumnezeului lui Abraam:
 Căci ale lui Dumnezeu sunt scuturile pământului,
 El este forte înălțat.
-

PSALMUL L VIII.

Cântare de laudă pentru protecțunea lui Dumnezeu în favoarea Ierusalimului.

O cântare său un psalm al fiilor lui Korah.

- 1 **M**are este Iehova și demn de laudă,
 În cetatea Dumnezeului nostru pre muntele seu cel sănt.
- 2 O frumoasă înălțime, bucuria a tot pământului este muntele Zion;
 În laturile nordului cetatea marelui regelui.
- 3 Dumnezeu în palaturile ei, său cunoscut ca un refugiu.
- 4 Căci éca! regii său adunat:
 Trecut-ău de la o-l-altă.
- 5 Ei văduri: atunci se uimiră:
 Se spaimântără, și fugiră răpide.
- 6 Cutremur 'l-ați cuprins acolo,
 Dureri, ca pre o femeie de facere.

Prin vîntul din resărit aî sfărămat Navele Tarșișuluî.	7
După cum am audit, aşia am și vîdut În cetatea lui Iehova, <i>Dumnezeului ostirilor</i> , în cetatea Dumne- Dumnezeu o va întări în etern. Sela. [deului nostru;	8
Noî am meditat, o Dumnezeu, asupra îndurării tale	9
În năuntrul templului têu. Precum numele têu, o Dumnezeu!	10
Aşia este și lauda ta până la marginile pămîntului: De dreptate este plină drépta ta.	
Muntele Zion se veselesc, Se bucură fiile lui Iuda pentru judecățile tale.	11
Încunjetați Zion și ocoliți'l pre el,	12
Numerați turnurile sale; Luați semă de murul seu, observați palaturile lui,	13
Ca se nară acesta generațiunei viitoré. Căci acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru, în etern și perpetuu; 14 El ne va conduce până la mórte.	

PSALMUL XLIX.

Trebue a' și pune speranța sa numai în Dumnezeu.

Maestrului de căntare. Un psalm de la fiul lui Korah.

A scultați acesta, toți populi!	1
A luați în urechie, toți locuitorii lumei!	2
Atât cel mic, cât și cel mare, Avutul și seracul împreună.	3
Înțelepciune vorbesce gura mea, Și meditarea ânimei mele este prudență.	4
Eș plec urechia mea spre parabolă, Espun în citeră enigma mea.	5
Pentru ce se me tem în dilele nefericirei, Când me încunjură reputarea celora ce me pândesc,	6
Celora ce se incred în avuția lor, Și se fălesc în mulțimea avuției lor?	7
Pre fratele nemine nu'l pôte rescumpăra, Nu pôte da lui Dumnezeu prețul rescumpărării sale,	8
(Pré scumpă este rescumpărarea sufletului lor, Și el trebue se se lase pentru tot de-a-una de acesta),	9
Ca se trăescă în etern, Se nu vîdă grópa.	10
Da, el o va vede: înțelepti mor; Și cu dînsii per și cel fără de minte și prostul,	

- Si lasă altora avereia lor.
- 11** Cugetul lor este: casele lor se stee în etern,
Locuințele lor din generațiune în generațiune,
Se numescă țerrile lor cu numele lor.
- 12** Înse omul în onore nu duréză,
Se asemenă cu animalele, ce per.
- 13** Acesta este calea lor, fără de mintea lor;
Si celora cei urmăză pre dênsii li plac cuvîntele lor. Sela.
- 14** Ca oī sunt goniști în infern;
Mórtea îi pasce pre dênsii;
Si în demână aceea vor domni preste dênsii cei drepti,
Si statura lor o va consuma infernul, ca se nu mai aibă locuință.
- 15** Dară Dumneșteu va rescumpăra sufletul meu din puterea infernului,
Căci me va priimi. Sela.
- 16** Nu te teme, când se înavuțesc cine-va,
Când se immulțesc onorea casei sale:
- 17** Căci nimic nu va lua cu sine la mórtea sa,
Onorea lui nu se va pogorî după dênsul.
- 18** Cu tóte că el bine-cuvîntâ sufletul seū în viéta sa,
(Si ei te laudă, când îi faci tie bine.)
- 19** El va veni la generațiunea părinților sei,
Carii nu mai ved lumina nică o dată.
- 20** Omul în onore și fără de minte
Se asemenă cu animalele, ce per.
-

PSALMUL L.

Despre adevăratul cult divin.

Un psalm al lui Asaf.

- 1** **A** tot Putintele Dumneșteu Iehova grăesce,
Si chiamă pămîntul
De la resăritul sôrelui până la apusul lui.
- 2** Din Zion, perfecțiunea frumusetei,
Dumneșteu strălucesce.
- 3** Dumneșteul nostru vine, și nu tace;
Foc înaintea lui consumă,
Si în jurul seū furtunăză fîrte tare.
- 4** El chiamă ceriul de sus și pămîntul,
Spre a judeca pre populul seū:
- 5** „Adunați-mi pre cuvioși mei,
Carii aǔ încheiat alianță cu mine prin sacrificiu.“

- Si ceriurile anunță dreptatea lui, 6
 Căci Dumneșteu însu'șī este judecător. Sela.
 „Ascultă, populul meu, și eū voiū se vorbesc, 7
 „Israel ! și voiū se mărturisesc contra ta;
 „Dumneșteu, Dumneșteul tēu, sum eū.
 „Nu pentru sacrificiele tale voiū se te mustru, 8
 „Nici pentru sacrificiele tale de ardere, ce sunt pururea înaintea mea.
 „Nu voiū lua din casa ta tauri, 9
 „Nici din staulele tale țapă;
 „Căci ale mele sunt tōte fērele pădurei, 10
 „Miile de animale de pre munți;
 „Cunosc tōte paserile munților, 11
 „Și ce se mișcă pre cāmp 'mī este cunoscut.
 „De așī flămăndi, nu'șī-o așī spune ție: 12
 „Căci a mea este lumea și plinitatea ei.
 „Aǔ mǎnânc eū carnea taurilor, 13
 „Și beū sâangele țapilor?
 „Sacrifică lui Dumneșteu mulțumire, 14
 „Și plătesce celui Pré-Înalt voturile tale,
 „Și invocă-me în diua nevoie: 15
 „Apoi eū te voiū elibera, și tu me vei mări.“
 Si cătră nelegiuitul țice Dumneșteu: 16
 „Ce aī tu se declarī statutele mele,
 „Și se ieī alianța mea în gura ta?
 „Fiind cā urescī învețătura, 17
 „Și lepădī cuvēntele mele în apoia ta.
 „Când aī vēdut pre un fur, aī fost amic cu el, 18
 „Și cu adulterii aǔ fost partea ta.
 „Gura ta o-aī deschis spre rēu, 19
 „Și limba ta urzesce vicleșug.
 „Sedī și vorbescī contra fratelui tēu, 20
 „Pre fiul mamei tale 'l calomniezī.
 „Acetea aī făcut, și eū tăcuiu; 21
 „Ai socotit, cā eū sum ca tine:
 „Voiū se te mustru, și se pun tōte înaintea ochilor tēi.
 „Luați deci séma de acésta, cei ce uitați pre Dumneșteu ! 22
 „Ca se nu răpesc, fără de a fi un eliberator.
 „Cine sacrifică laudă, me onoréză; 23
 „Și celuia ce'șī îndréptă calea
 „I voiū areta mǎntuirea lui Dumneșteu.“

PSALMUL LI.

Căința în David după adulterul său cu Bath-Şeba și uciderea lui Uriă.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David. Când veni la dînsul profetul Nathan, după ce aș intrat la Bath-Şeba.

- 1 Îndură-te de mine, Dumnezeu!
I După mila ta;
După mulțimea îndurării tale
Sterge abaterile mele.
- 2 Spală-me preste tot de inițitatea mea,
și de pechatul meu curățe-me.
- 3 Căci abaterile mele le recunosc,
și pechatul meu este pururea înaintea mea.
- 4 Tie, numai ţie, am păcătuit,
și am făcut răul acesta în ochii tēi:
Ca se te justifici în cuvîntele tale,
și se fiș curat în judecătile tale.
- 5 Eca! în inițiați m'ām născut,
și în pecate m'aș conceput mama mea.
- 6 Eca! tu aș plăcere de adevăr în anima;
De aceea înveță-mă în secret înțelepciune.
- 7 Despăcătuesce-mă cu isop, și voiș fi curat,
Spală-me, și me voiș face mai alb decât neua.
- 8 Fă-me se aud bucuria și veseliă,
Ca se se veselescă osele, pre care le-aș sfărâmat.
- 9 Ascunde'li fația ta de la pecatele mele,
și tōte inițiațiile mele sterge-le.
- 10 O animă curată creeză'mi, o Dumnezeu!
și înouesce spiritul constant în năuntrul meu.
- 11 Nu me lepăda de la fația ta,
și spiritul tēu cel sănăt nu'l lua de la mine.
- 12 Redă'mi bucuria mantuirei tale,
și cu un spirit bine-voitor susține-me.
- 13 Apoi voiș înveță pre cei abătitori căile tale,
și pecațoșii se vor întorci la tine.
- 14 Delibereză-mă de crima de sânge,
O Dumnezeu, Dumnezeul mantuirei mele!
Ca limba mea se jubileze despre dreptatea ta.
- 15 Domne! deschide buzele mele,
și gura mea va anunța lauda ta.
- 16 Căci tu n'aș plăcere în oblațiuni,
Sacrificie de ardere nu ceri.

- Sacrificiele lui Dumnezeu sunt un spirit sdrobit, 17
 O animă sdrobită și strivită nu vei desprețui, o Dumnezeu!
 Fă bine în buna-voința ta Zionului, 18
 Zidesce muriș Ierusalimului.
 Atunci vei ave plăcere în sacrificiele dreptăței,
 În sacrificie de ardere și în olocauste;
 Atunci vor oferi pre altariul tău tauri. 19
-

PSALMUL LII.

David împuțeză lui Doeg perfidia sa.

Maestrului de cântare. O învețatură a lui David. Când Doeg, Edomitul, veni și înscință pre Saul și își dise lui: David aș venit în casa lui Ahimelech.

- D e ce te fălescă de reuțate, o putericule? 1
 Îndurarea lui Dumnezeu durează în tot timpul. 2
 Reuțate cugetă limba ta,
 Ca un briciu ascuțit, unelțind viclenie. 3
 Tu iubescă răul mai mult decât bunul,
 A vorbi minciună mai mult decât adevărul. Sela. 4
 Iubescă tôte cuvântele ruinătoare,
 Tu, limbă viclenă! 5
 De aceea Dumnezeu te va sfărăma pentru tot de-a-una,
 Te va răpi și te va smulge din cort, 6
 Și te va ~~desrădicina~~ din țerra celor vii. Sela.
 Cei drepti o vor vede acesta și se vor teme,
 Și vor ride de el:
 „E că omul, care n'aș luat pre Dumnezeu de scut al seu,
 „Ci s'aș încrezut în mulțimea avuției sale,
 „S'aș rezămat pre reuțatea sa!“ 7
 Eșu înse *sum* ca un oliv verde în casa lui Dumnezeu,
 Me încred în îndurarea lui Dumnezeu în etern și perpetuu.
 Te voi lauda în etern, pentru că aș făcut *acesta*, 8
 Și voi spera în numele tău,
 Căci el este bun către cuviosii tăi. 9
-

PSALMUL LIII.

Nerodia ateului și corupțiunea genului omenesc.

Maestrului de cântare, pre Mahalath. O învețatură a lui David.

- N erodul dice în anima sa: „Nu este Dumnezeu!“ 1
 Corupți și abominabili sunt în nedreptatea lor,
 Nică unul nu face bine.

- 2** Dumnedeu din ceriu se uita preste fiu omenilor,
Spre a vede, dacă este vre un înțelept,
Carele caută pre Dumnedeu:
3 Toți s'aă abătut,
Toți s'aă corrupt;
Nemine nu face bine, chiar nici unul.
4 Aă n'aă sciință făcătorii de rele,
Cari mănâncă pre populul meu?
Ei țin o masă, pre Dumnedeu nu'l invită:
5 Acolo frică 'i-aă cuprins, unde nu era frică;
Căci Dumnedeu aă împrăsciat osele împresurătorilor tēi;
'I-aă făcut de rușine, pentru că Dumnedeu 'i-aă lepădat.
6 O! de ar veni din Zion măntuirea lui Israel!
Când Dumnedeu va întorce pre captivii populului seu,
Veselescă-se Iacob, bucure-se Israel.
-

PSALMUL LIV.

Ruga lui David contra inumanităței inimicilor sei.

Maestrulu de cantică, pre corde. O învețatură a lui David. Când Zifei veniră și diseră lui Saul: Éca! David este ascuns la noi.

- 1** Dumnedeu! prin numele tēu măntui-me,
Si prin puterea ta fă'mi dreptul meu.
2 Dumnedeu! ascultă ruga mea,
Iea în urechie cuvîntele gurei mele.
3 Căci streini s'aă resculat contra mea,
Si omeni violenti caută sufletul meu;
Ei nu pun pre Dumnedeu înaintea lor. Sela.
4 Éca! Dumnedeu 'mi este ajutor,
Domnul este între cei ce susțin sufletul meu.
5 Reutatea o va re'ntorce preste adversarii mei;
În fidelitatea ta nimicescă'i pre ei.
6 'Ti voi sacrificia cu spirit bine-voitor,
Voi lauda numele tēu, Iehova, căci este bun.
7 Căci din totă nevoie el m'aă eliberat,
Si asupra inimicilor mei ochiul meu 'și-aă vădut dorința sa.
-

PSALMUL LV.

Ruga lui David spre a fi măntuit de inimicu sei.

Maestrulu de cantică, pre corde. O învețatură a lui David.

- 1** Iea în urechie, Dumnedeu, ruga mea,
Si nu te ascunde de împlorarea mea.
2 Ascultă-me și respunde'mi;
Âmblu retăcind în întristarea mea și suspin

3

- Din caușa vócei inimicului,
Din caușa apăsărei nelegăuitului;
Căci ei aruncă preste mine nesericire,
Și cu măniă me uresc. 4
- Ânima mea tremură în mine,
Si spaime de móre aŭ cădut preste mine;
Temere și cutremur aŭ venit preste mine,
Si frică m'aŭ acoperit. 5
- Atunci am ăs: „Cine 'mă dă mie aripe ca ale porumbului ?
„Așă sbura, și remăne unde-va. 6
- „Eca ! în depărtare așă sbura,
„Așă remăne în deșertul. Sela. 7
- „M'așă grăbi la un refugiu
„Înaintea unui vînt împetuos, înaintea unei furtuni.“ 8
- Nimicescăi, Dómne, împarte limbele lor,
Căci ved violență și discordia în cetate: 9
- Diua și nóptea o încunjură pre muri eī,
Si nedreptate și reutate sunt în međilocul el; 10
- Corupțiune este în năuntrul eī,
Si apăsare și vicleșug nu se depărtează din stradele el. 11
- Că nu un inimic m'aŭ batjocurit,
Așă fi suferit acésta : 12
- Nu uritorul meu s'aŭ resculat contra mea,
M'așă fi ascuns de el: 13
- Ci tu, omule, carele erai egal cu mine,
Amicul meu și cunoscutul meu; 14
- Noi, carii impreună îndulceam con vorbirea cea intimă,
În casa lui Dumnezeu mergeam cu mulțimea. 15
- Surprindăi móre, 16
Coboră-se de vii în infern;
Căci reutate este în locuința lor, în năuntrul lor.
Eă înse strig cătră Dumnezeu,
- Si Iehova me va măntui. 17
Séra și demănăea și la medă-di me voiă tăngui
Si voiă suspina;
Si el va asculta de vócea mea.
- El eliberă în pace sufletul meu din lupta contra mea; 18
Căci mulți erau contra mea.
Dumnezeu va asculta, și'i va umili, 19
El, carele tronă din eternitate, Sela:
Ei, la carii nu este schimbare,
Si carii nu se tem de Dumnezeu.
- El aŭ pus mâna sa pre cei ce erau în pace cu dênsul, 20
Aŭ stricat legătura sa.
Cuvântele gurei sale sunt mai netede decât unt, 21

Dară resbel *este* în anima sa;
 Cuvîntele sale sunt mai moi decât oleu,
 Dară sunt sabie scose.

- 22** Aruncă preste Iehova sarcina ta,
 Si el te va susține,
 Nu va lăsa în etern ca cel drept se se clătescă.
23 Dară tu, Dumnedeu, 'i vei coborî în adâncimea grópei,
 Barbații săngiurilor și ai vicleșuguluî nu vor ajunge nică la ju-
 Eū, eū însă me încred în tine. [mătatea șilelor lor;

PSALMUL LVI.

Plângerile lui David.

Maestrului de cîntare, după Ionath-elem-rehokim. O cîntare de aur a lui David, când Filistenii 'l prinseră pre el în Gath.

- 1** Îndură-te de mine, Dumnedeu!
 Căci un om sforăie contra mea,
 Totă șiuva un luptător me impiléză;
2 Totă șiuva sforăiū inimicii mei,
 Căci mulți se luptă contra mea, o tu Pré-Înalte!
3 În șiuva, când me tem,
 Me încred în tine.
4 În Dumnedeu, al cărui cuvînt laud,
 În Dumnedeu me încred: nu me tem;
 Ce'mi pote face carneia?
5 În tot timpul ei sucesc cuvîntele mele,
 În contra mea *sunt* tôte cugetările lor spre rêu.
6 Se adună, se ascund,
 Păndesc călcâul meu,
 Când caută sufletul meu.
7 Prin reutatea vor scăpa ore?
 Dumnedeu! surpă pre populi în măniă.
8 Retăcirile mele le numeri;
 Lacrimele mele pune-le într'un fole;
 Ore nu *sunt* ele în cartea ta?
9 În șiuva, când voi striga, atunci se vor întorce inimicii mei;
 Acesta o sciû, că Dumnedeu *este* pentru mine.
10 În Dumnedeu, al cărui cuvînt laud,
 În Iehova, al cărui cuvînt laud,
11 În Dumnedeu me încred: nu me tem;
 Ce'mi pote face omul?
12 Asupra mea, Dumnedeu, *sunt* voturile tale;
 Sacrificie de mulțumire 'ti voi plăti.
13 Căci ai eliberat sufletul meu de mórtea,
 Picioarele mele de lunicarea,
 Spre a ămpla înaintea lui Dumnedeu în lumina vieței,

PSALMUL LVII.

Ruga lui David într'o mare calamitate.

Maestrului de căntare, după Al-taşheth. O căntare de aur a lui David, când fugi dinaintea lui Saul în pescarea.

Îndură-te de mine, Dumneţeū, îndură-te de mine, 1
Câci în tine se încrde sufletul meū,

Şi sub umbra aripelor tale caut refugiu, 2
Până va trece nefericirea.

Strig cătră Dumneţeū, cel Pré-Înalt, 2
Câtră Dumneţeū, carele *tōte le* îndeplinesce pentru mine.

El va trămite din ceriū, şi me va ajuta; 3
'Sî va bate joc de cel ce sforăie contra mea. Sela.

Dumneţeū va trămite îndurarea sa şi fidelitatea sa. 4
Sufletul meū este între lei,

Eū jac *între* inflăcăraţi, 5
Între fiui ómenilor, aî căror dinți sunt lance şi săgete,

Şi limba lor sabia ascuţită.
Înalta-te pre tine preste ceriū, Dumneţeū!

Preste tot pămîntul gloria ta.

Ei pregătesc cursă paşilor mei, 6
Sufletul meū se încovăia;

Grópă sapă dinaintea mea:
Dară cad énşii în ea. Sela.

Gata este ânima mea, Dumneţeū, gata este ânima mea, 7
Voiū cânta şi voiū psalmodia.

Descéptă-te, sufletul meū! descéptă-te, harpă şi citeră! 8
Voiū se descept aurora.

Te voiū lauda între populi, Dumneţeū! 9
'Tî voiū cânta între naţiunile.

Câci mare până la ceriū este îndurarea ta, 10
Şi până la nuori fidelitatea ta.

Înalta-te pre tine preste ceriū, Dumneţeū! 11
Preste tot pămîntul gloria ta.

PSALMUL LVIII.

David se plângé lui Dumneţeū în acest psalm de reutatea şi violenţia inimicilor sei.

Maestrului de căntare, după Al-taşheth. O căntare de aur a lui David.

Vorbiţi adevăr, dreptate, o adunare! 1
Judecaţi cu ecitate, voi fi aî ómenilor!

Da, în ânima practicaţi reutate; 2
Violenţa mânelor vóstre o cumpeniţi pre pămînt.

- 3** Abătuți sunt nelegiuți din mitra,
Retăciți din părțele mamei cei ce vorbesc minciuni.
4 Venin este înrânsii asemenea veninului de șerpe,
Sunt asemenea viperei surde, ce și astupă urechile sale,
5 Ce nu ascultă nici de vócea încântătorilor,
Nici a farmecătoruluи celuи mai исусит.
6 Dumneдеу! sfărămă dinții lor în gura lor,
Dinții măselarii ai leilor celor tineri sdrobescе'и, Iehova!
7 Se se topescă ca apa, ce se scurge;
Dacă și intind săgetele lui, apoи se fiă ca tăiate.
8 Precum culbecul se topesc, asia se péră,
Ca abortul femeei, se nu védă sōrele.
9 Mai înainte ca ólele vóstre se védă spinul,
Atât pre cel verde, cât pre cel uscat, 'l va spulbera.
10 Cel drept se va bucura, fiind că vědu resbunarea;
Piciórele sale le va spăla în sâangele nelegiuitorului;
11 Si omul va ȣice: „Da, resplătire are cel drept!
„Da, este un Dumneдеу, care judecă pămēntul.“
-

PSALMUL LIX.

Ruga lui David pentru ajutorul lui Dumneдеу contra inimicilor sei.

Maestrului de cantică, după Al-tašheth. O cantică de aur a lui David, când Saul trămisse, și ei 'i custodiara casa, ca se 'l omoră.

- 1** E liberéză-me de inimicii mei, Dumneдеul meu!
Apără-me de cei ce se rescólă contra mea.
2 Eliberéză-me de făcătorii de rele,
și ajută-me contra barbații săngiurilor.
3 Căci éca! pândesc sufletul meu,
În contra mea se adună cei puteric
Fără culpa mea și fără de a fi eu greșit, Iehova!
4 Fără vina mea alérgă și se aşedă;
Descéptă-te spre a me ajuta, și uită-te.
5 O tu, Iehova, Dumneдеul oștirilor, Dumneдеul lui Israel!
Descéptă-te spre a pedepsi tóte națiunile;
Nu te îndura de toți prevaricatorii vicleni. Sela.
6 Ei se întorc de séرă, urlă ca cânele,
și încunjură cetatea.
7 Éca! ei vérsă cuvânte cu gura lor;
Sabie sunt în buzele lor;
Căci dic: „Cine aude acésta?“
8 Tu îNSE, Iehova, riđi de dênsii,
Ti baťi joc de tóte națiunile.

Puterea mea! te ascept pre tine, 9
 Câci Dumneđeū este refugiul meū;
 Îndurătorul meū Dumneđeū me va întimpina, 10
 Dumneđeū me va face se 'mī ved dorința mea asupra inimicilor mei.
 Nu'i ucide, ca populul meū se nu o uîte; 11
 Împrăscieză'ī prin puterea ta, și surpă'ī,
 Scutul nostru, o Dōmne!
 Pecatul gurei lor este cuvîntul buzelor lor; 12
 Prindă-se deci în măndria lor,
 Pentru cā vorbesc blăstem și minciună.
 Destruge'ī în măniă, destruge'ī, ca se nu mai fiă, 13
 Ca se sciă, că Dumneđeū domnesce în Iacob
 Până la marginile pămîntului. Sela.
 Ei se întorc de séră, urlă ca cânele, 14
 Si încunjură cetatea;
 Ei âmplă după mâncare; 15
 Dacă nu se satură, apoi se mărăiū.
 Eū însă voiū cânta de puterea ta, 16
 Demănătă voiū jubila de îndurarea ta;
 Câci tu 'mī-a fost o tăriă și un refugiū în șiuă strîntorâreī mele.
 Puterea mea! ţie'ī voiū psalmodia; 17
 Câci Dumneđeū este refugiul meū, îndurătorul meū Dumneđeū.

PSALMUL LX.

Plângerile și ruga lui David.

Maestruluī de cântare, după Șușan-eduth. O cântare de aur a lui David, spre învețatură. Când conceri Aram-Naharaim și Aram-Zoba, și Ioab se întorse și bătu din Edom în valea sărei duoe-spre-șece mil de șenși.

Dumneđeū! tu ne-aī lepădat și ne-aī împrăsciat; 1
 Te-aī măniat; restauréză-ne érashi.
 Cutremurat-aī pămîntul, 'l-aī despicat: 2
 Vindecă stricăciunile lui, câci se clătesce.
 Aī făcut pre populul tēu se vîdă asprimea, 3
 Ne-aī adăpat cu vin îmbătător,
 Aī dat celora ce se tem de tine un standard, 4
 Spre a se înălța pentru adevărul. Sela.
 Ca se fiă eliberați iubiți tēi, 5
 Ajută cu drépta ta, și respunde'mi.
 Dumneđeū promise în sănția sa; 6
 Voiū se me bucur, se împărțesc Sichem,
 Si valea Succoth se o măsur;

- 7 Al meū este Galaad, și al meū Manasse,
Efraim este tăria capuluī meū, Iuda legislatorul meū;
8 Moab este basinul meū de spălat,
Asupra lui Edom arunc papucul meū;
Filistia! bucură-te de mine.
9 Cine me duce la cetatea cea întărăită?
Cine me conduce până la Edom?
10 Nu esci tu óre, Dumneșteu, cela ce ne-aî lepădat,
Și tu, Dumneșteu, care n'aî esit cu oştirile nóstre?
11 Dâ-ni ajutor, ca se scăpām din strimtorare,
Câci amăgitor este ajutorul omului.
12 Cu Dumneșteu vom executa fapte mari,
Și el va călca în picioare pre inimicuī nostri.
-

PSALMUL LXI.

Psalm de rugăciune și de mulțumire.

Maestrului de căntare, pre corde. Un psalm al lui David.

- 1 Asculta, Dumneșteu, de strigarea mea,
Iea sémă de ruga mea.
2 De la marginea pămîntului strig cătră tine,
Când ânima mea lăngezesce;
Condu-me la stînca, ce este pré înaltă pentru mine.
3 Câci tu aî fost refugiul meū,
Turnul meū cel tare înaintea inimicului.
4 Fâ-me se locuesc în cortul têu pururea,
Se aflu refugiū sub scutul aripelor tale. Sela.
5 Căci tu, Dumneșteu, aî ascultat de voturile mele,
'Mî-aî dat mie moscenirea celora ce se tem de numele têu.
6 Adauge ȣile la ȣile regelui,
Anii sei fiă ca ȣirul generațiunilor;
7 Se troneze în etern înaintea lui Dumneșteu,
Destinéză'i îndurare și fidelitate, care se'l păzescă.
8 Apoi voi cănta numeluī têu pururea;
Ca se plătesc voturile mele în fiă-care ȣi.
-

PSALMUL LXII.

Siguranța și liniscea sufletului, ce se increde în Dumneșteu.

Maestrului de căntare, lui Ieduthun. Un psalm al lui David.

- 1 Numaî căutând cătră Dumneșteu este linisit sufletul meū;
De la dênsul vine ajutorul meū.
2 El numai este stînca mea și ajutorul meū,
Refugiul meū; nu me voju clăti mult.

- Până când ve veți răpiți asupra unui om? 3
 Veți năvăli voi toți,
 Ca pre un părete, ce este a căde,
 Ca pre un mur, aproape a se ruina?
 Da, din înălțimea sa se consultă se'l restórne, iubesc minciună; 4
 Cu gura lor bine-cuvântă, și în ânima lor blăstemă. Sela.
 Numai căutând cătră Dumnezeu fi liniscit, sufletul meu! 5
 Câci de la dênsul vine speranța mea.
 El numai este stînca mea și ajutorul meu, 6
 Refugiu meu: nu me voi căti.
 În Dumnezeu este ajutorul meu și onorea mea; 7
 Stînca puterei mele, refugiu meu este în Dumnezeu.
 Încredeți-ve în el în tot timpul, o popule!
 Versați înaintea lui ânima văstră:
 Dumnezeu ni este noue refugiu. Sela.
 Numai suflare sunt cei mici, minciună cei mari, 9
 Puși în cumpenă, cu toții sunt mai ușori decât suflare.
 Nu sperați în apăsare sau în răpire; nu deveniți deșerți;
 Dacă avuția cresce, nu vi alipiți ânima de ea.
 O dată vorbi Dumnezeu, de duoe ori am audit acesta:
 Că puterea este a lui Dumnezeu.
 Și a ta, Domne, este îndurarea;
 Câci tu resplătesc omului după fapta lui.
-

PSALMUL LXIII.

Zelul lui David pentru a căuta pre Dumnezeu.

Un psalm al lui David, când era în deșertul Iuda.

- Dumnezeu! Dumnezelul meu esci tu; pre tine te caut; 1
 Sufletul meu se înseteză după tine, carnea mea lăngezesce
 În țerra séca, uscată și fără de apă; [după tine] 2
 Ca se ved puterea ta și gloria ta,
 Așa precum te-am vădut în Sanctuariu;
 Câci mai bună este îndurarea ta decât viața; 3
 Buzele mele se te laude:
 Așa te voi bine-cuvânta în viața mea;
 În numele tău voi rădica mănele mele. 4
 Sufletul meu se satură de măduvă și de grăsime,
 Si gura mea te laudă cu buze de bucurie, 5
 Când mi aduc aminte de tine în ascernutul meu,
 În veghiările năpăd cuget la tine. 6
 Câci tu ai fost ajutorul meu,
 Si sub umbra aripelor tale voi se cânt de bucurie. 7

- 8 Sufletul meū este lipit de tine,
Drépta ta me susține.
 9 Aceia îNSE, ce caută se pérđă sufletul meū,
Vor întra în adâncimile pămēntului,
 10 Vor căde prin sabiă,
Vor deveni partea șacalilor.
 11 Regele îNSE se se veselescă în Dumneđeū;
Se laude tot cel ce se jură pre el;
Fiind cā se va astupa gura celora ce vorbesc minciună.
-

PSALMUL LXIV.

Plângerile lui David în privirea vicleniei inimicilor sei.

Maestruluī de căntare. Un psalm al lui David.

- 1 **A**scultă, Dumneđeū, de vócea mea în plângerea mea;
De spaīma inimicului păzesce viēta mea.
 2 Ascunde-me de adunarea înrēutătiilor,
De céta turburătoră a făcētorilor de rele.
 3 Carii ascuṭ ca o sabiă limba lor,
Tintesc cu cuvēnte amare *ca* cu săgēta lor,
 4 Spre a săgetă în pititură pre cel integră;
De o dată 'l săgétă, și nu se tem.
 5 Se întăresc în planul cel rēu,
Pun la cale, ca se tindă curse,
Dic: „Cine'i va vede?“
 6 Escugetă reutate:
Gata sunt cu escugetatul plan!
Năuntrul fiă-căruia și ânima *sa sunt* adânce.
 7 ÎNSE Dumneđeū 'i va lovi de o dată *cu* săgétă.
Atunci rânele lor se vor ivi,
 8 Si propriele lor limbe 'i vor returna;
Clăti-va cu capul tot cel ce va uīta la dēnși.
 9 Si se vor teme toți ómenii, și vor anunția fapta lui Dumneđeū,
Si lucrarea sa o vor înțelege.
 10 Cel drept se va bucura în Iehova, și se va încrede în el,
Si se vor lauda toți cei drepți la ânimă.
-

PSALMUL LXV.

Multumirile pentru bine-facerile lui Dumnezeu cătră omeni și pentru îngrijirile neîncetate ale providenței sale.

Maestrului de cântare. Un psalm sau o cântare a lui David.

- Cântărī de laudă te ascéptă, o Dumnezeu, în Zion, 1
 C Si tie se plătesce votul. 2
 Tu, care ascultă rugăciunea,
 Câtră tine vine tótă carnea. 3
 Inicitățile m'aú invins;
 Abaterile nóstre iértă-le. 4
 Ferice de cela, pre carele tu 'l alegi,
 Si 'l lași se se apropie, spre a locui curțile tale;
 O ! lasă-ne se ne săturám de bunurile casei tale,
 Ale templului tēu celui sănt! 5
 Prin fapte înfricoșate în dreptate ne ascultă,
 Dumnezeul măntuirei nóstre!
 Speranța tutulor marginilor pămēntului,
 Si a mărei celei mai departe! 6
 Carele întăresce munți prin puterea sa,
 Încins cu tăriă; 7
 Carele alină mugetul mărilor,
 Mugetul valurilor și bubuitul populilor.
 Si cei ce locuesc marginile pămēntului se tem de semnele tale; 8
 Eșirile demâneței și ale serei tu le faci se cânte de bucuria.
 Ai visitat pămēntul și 'l-aí adăpat; 9
 Fórte avut 'l-aí făcut;
 Fluviul lui Dumnezeu este plin de apă;
 Tu li pregătesci lor grău,
 Câci ast feliu 'l-aí pregătit. 10
 Brasdele lui le adăpi,
 Bulguri luí 'i netedesci,
 Cu plóe 'l moí,
 Fructele lui le bine-cuvênti.
 Ai încununat anul cu bunătatea ta, 11
 Si urmele tale picură de grăsimi.
 Păsunile deșertului picură și ele;
 Cu bucuria movilele se încing;
 Îmbrăcate sunt cămpiele de turme,
 Si vâile acoperite de grău:
 Ele jubiléză și cântă. 12
 ——————
 13

PSALMUL LXVI.

Îndemnarea de a celebra bunătatea lui Dumnezeu cătră populu seū.

Maestrul de cantică. O cantică sau un psalm.

- 1 Jubilați lui Dumnezeu, tot pământul!
 2 Cântați de gloria numelui seū.
 Dați mărire, laudă lui;
 3 Înceți lui Dumnezeu: „Cât de înfricoșate sunt faptele tale!
 „Din cauza măriri puterei tale inimicul tăi te lăngușesc.
 4 „Tot pământul trebue se și se plece ție și se și cânte ție;
 „Se cânte numelui tău.“ Sela.
 5 Veniți și vedeți faptele lui Dumnezeu;
 Înfricoșat este în lucrarea sa cătră fiilor omenilor:
 6 Prefăcu mare în uscat;
 Prin fluviul trecu pre jos;
 Acolo ne-am bucurat de dânsul.
 7 El domnește prin puterea sa în etern,
 Ochiul se îprivesc preste populi,
 Ca se nu se înalță abătătorii. Sela.
 8 Bine-cuvîntați, populi, pre Dumnezeul nostru,
 Și faceți se se audă vorcea laudei lui;
 9 Carele ați conservat în viață sufletul nostru,
 Și n'ați lăsat se se clătescă piciorul nostru.
 10 Căci ne-ai cercat pre noi, Dumnezeu!
 Ne-ai curățit, precum se curățe argintul.
 11 Ne-ai dus în cursă;
 Ați pus sarcină grea pre copile noastre;
 12 Ați lăsat se călărescă omenii pre capul nostru,
 Am trecut prin foc și prin apă:
 Și ne-ai scos la abundență.
 13 Voiu veni în casa ta cu sacrificie de ardere, •
 Ți voiu plăti ție votul meu,
 14 Pre care 'l-ați pronunțiat buzele mele,
 Și 'l-ați cuvîntat gura mea în strimtorarea mea.
 15 Sacrificie grase de ardere 'ți voiu oferi ție, împreună cu mirésma
 Voiu sacrificia boi și țapă. Sela. [berbecelu]
 16 Veniți și ascultați, toți cei ce ve temeți de Dumnezeu!
 Căci voiu se narez ceea ce ați făcut sufletului meu:
 17 Cătră dânsul am strigat cu gura mea,
 Și cântare de laudă era sub limba mea.
 18 De aș fi căutat cu anima mea spre reutate,
 Apoi Domnul nu m'ar fi ascultat;

Dară în adevăr! Dumnezeu așă audiu,
Așă luat semă de vorcea rugăciunii mele.
Bine cuvenită fiă Dumnezeu,
Carele nășă depărtat rugăciunea mea și îndurarea sa de la mine. 19

Bine cuvenită fiă Dumnezeu,
Carele nășă depărtat rugăciunea mea și îndurarea sa de la mine. 20

PSALMUL LXVII.

*Rugăciune pentru prosperare.***Maestrului de sărbătoare, pre corde. Un psalm sau o sărbătoare.**

Dumnezeu se ne fiă îndurat și se ne bine-cuvânte; 1
Se facă se lucescă fața sa preste noi. Sela.
Ca se se cunoșcă pre pămînt calea ta, 2
Între tôle națiunile măntuirea ta.
Pre tine te vor lauda populi, Dumnezeule! 3
Pre tine te vor lauda toți populi,
Se vor bucura și vor jubila națiunile; 4
Căci tu judeci populi cu dreptate,
Și națiunile le conduci pre pămînt. Sela.
Pre tine te vor lauda populi, Dumnezeule! 5
Pre tine te vor lauda toți populi.
Pămîntul așă dat fructul seu; 6
Bine-cuvânte-ne Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
Bine-cuvânte-ne Dumnezeu, 7
Și se se temă de el tôle marginile pămîntului.

PSALMUL LXVIII.

*O rugăciune la transportarea arcei pre muntele Zion.***Maestrului de sărbătoare. Un psalm sau o sărbătoare a lui David.**

Scăle-se Dumnezeu, împrăscie-se inimicii sei, 1
Și se fugă dinaintea lui cei ce'l uresc pre el.
După cum se spulberă fumul, asia se'zi spulberi, 2
După cum se topesc cera dinaintea focului,
Azia pără nelegiuji dinaintea lui Dumnezeu.
Eră cei drepți se se bucură 3.
Și se jubileze înaintea lui Dumnezeu,
Și se se veselescă în desfătare.
Cântați lui Iehova, psalmodiați numelu lui, 4
Înălțați pre cel ce merge pre nuori.
Iah este numele lui, și bucurați-ve înaintea lui.
Părinte al orfanilor și judecător al văduvelor 5
Este Dumneșteu în sănta sa locuință.

- 6** Dumnezeu aşedă pre cei singurei în familie,
Scote pre cei captivi la abundență;
Înse abătorii locuesc un pămînt secetos.
- 7** Dumnezeule! când ai eşit înaintea populului tău,
Când ai păsit prin desert, Sela:
- 8** Atunci se cutremură pămîntul,
Chiar și ceriul picură înaintea lui Dumnezeu,
Sinaiul acela înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeulu lui Israel.
- 9** Cu plăe abundență ai stropit moscenirea ta,
Și fiind slăbită o-a întărît.
- 10** Turma ta locui intr'ënsa,
Tot te le-a pregătit prin bunătatea ta celui apăsat, o Dumnezeule!
- 11** Domnul dede cuvînt,
Mare era ostirea anunțătorilor.
- 12** Regii oștirilor fug,
Și domna casei împărtesce preda.
- 13** Când jaceți între staule,
Sunteți ca ale porumbului aripi, acoperite cu argint,
Și ca penele lui, cu o coloare strălucitoră verde-auriu.
- 14** Când a tot Putintele împrăscia pre regii intr'ënsa,
Se făcu lumină în međilocul intunericului.
- 15** Un munte al lui Dumnezeu este muntele Bașan,
Un munte cu multe vîrfuri este muntele Bașan.
- 16** Pentru ce priviți cu invidie, voi munți cu multe vîrfuri,
Câtră muntele, pre care 'l alese Dumnezeu spre locuința sa?
Da, Iehova va locui pre el în eternitate.
- 17** Carele lui Dumnezeu vin în miriade, una mie de ori una mie;
Domnul în međilocul lor; Sinaiul în spre Sanctuariu.
- 18** Te-aș suiat pre înălțime, ai luat captivi,
Ai priimit daruri de la omeni,
Chiar și de cei rebeli, ca se troneze acolo Iehova, Dumnezeu.
- 19** Bine-cuvîntat fiă Domnul în toate dilele;
De se pun sarcine preste noi, Dumnezeu este ajutorul nostru. Sela.
- 20** Dumnezeu ni este nouă un Dumnezeu al măntuirei,
Și ale lui Iehova, Domnului, sunt eșirile de la mórte.
- 21** Dară Dumnezeu va sfărâma capul inimicilor sei,
Crescetul pîros al aceluia, ce ămplă pururea în culpa sa.
- 22** Domnul ăiese: „Din Bașan 'i voi întorce;
„I voi întorce din adâncimile mărei,
- 23** „Ca piciorul tău se se móie în sânge;
„Limba cânilor tăi se aibă partea lor din inimic.“
- 24** Se ved mersurile tale, Dumnezeule, mersurile Dumnezeulu meu,
Ale regelui meu, în Sanctuariu.
- 25** Înainte merg căntători, în urmă citariști
În međilocul fecioarelor timpaniste.

Bine-cuvăntați în adunărī pre Dumnedeū,	26
Pre Domnul, voi cei din isvōrele lui Israel!	
Acolo este Beniamin, cel mai tēner, domnitorul lor,	27
Principiū lui Iuda, cēta lor,	
Principiū lui Zabulon, principiū lui Neftali.	
Dumnedeul tēu aū ordonat puterea ta:	28
Întăresce, Dumnedeule, ceea ce aī făcut pentru noi.	
Pentru templul tēu cel din Ierusalim	29
Aducă'li regiū daruri.	
Mustră fera trestieī, mulțimea taurilor cu vițeī populilor,	30
Ca se se supună cu plăcī de argint.	
Aū împrăsciat populiū, ce iubesc resbele.	
Cei mai mari ai Egiptului vin,	31
Etiopia intinde iute mânele sale câtră Dumnedeū.	
Regatele pămēntului, cantați lui Dumnedeū,	32
Psalmodiați Domnului, Sela :	
Luī, ce merge pre ceriurile ceriurilor din vechime;	33
Éca! el face se resune vócea sa, vócea puterică.	
Dați putere lui Dumnedeū;	34
Preste Israel este gloria lui,	
Si puterea lui în nuori.	
Înfricoșat esci, Dumnedeule, din Sanctuariele tale;	35
Dumnedeul lui Israel, el dā putere și tăriā populuī.	
Bine-cuvăntat fiă Dumnedeū.	

PSALMUL LXIX.

David se rögă pentru scăpare de suferințele sale.

Maestrului de căntare, după Šošanim. *Un psalm al lui David.*

A jută-me, o Dumnedeule!	1
Câci ape aū strebătut până la sufletul meū.	
Afundat sum în nomol adânc, unde nu este loc de stat;	2
Am dat în adâncimile apelor, și valurile m'aū înundat.	
Obosit sum de strigarea mea, uscat este gûtlejul meū,	3
Ochiū mei se consumă, asceptând eū pre Dumnedeul meū.	
Maī mulțí decât pîrul capuluī meū	4
Sunt cei ce me uresc fără motiv;	
Tari sunt ruinătorii mei, inimicii mei cu nedrept:	
Ceea ce n'am râpit se înapoiez.	
Dumnedeule! tu sciī nerođia mea,	5
Și culpele mele nu sunt ascunse de tine.	
Se nu se rușinez prin mine	6
Ceī ce speră în tine, Ichova, Domnul oştirilor!	

- Se nu se rușineze prin mine
 Cei ce te caută pre tine, Dumnezeul lui Israel!
- 7 Câci pentru tine sufer oprobriu,
 Rușine acopere fația mea.
- 8 În streinatul-m' am fraților mei,
 Strein *sum* fiilor mamei mele.
- 9 Câci zelul pentru casa ta m'aă consumat;
 Si defaimările defaimătorilor tēi aă cădut preste mine.
- 10 Si când am plâns, cu ajun *am umilit* susținutul meu:
 Si *acesta* 'mī fu mie spre defaimare.
- 11 Si 'mī-am făcut sac drept vestiment,
 Si li-am fost lor de proverb.
- 12 De mine vorbesc cei ce sed în portă,
 Si cântare *sum* bețivilor.
- 13 Eū înse 'mī îndrept ruga mea câtră tine, Domne, la timpul cuvenit;
 În mulțimea îndurării tale, Dumnezeule, respunde'mī cu fidelitatea
- 14 Scote-me din nomol, ca se nu me afund; [ajutorului tēu.
 Ca se fiu eliberat de cei ce me urez pre mine și din adâncimile
- 15 Ca se nu me înunde valurile apelor, [apelor;
 Si se nu me înghită adâncul,
 Si puțul se nu'si înciidă asupră'mī gura sa.
- 16 Respunde'mī, Iehova, câci bună este îndurarea ta,
 După mulțimea milei tale întorce-te câtră mine.
- 17 Si nu ascunde fația ta de la servul tēu,
 Câci strimtorat sum; iute respunde'mī!
- 18 Apropiă-te de susținutul meu, eliberă'l,
 Din cauza inimicilor mei mantuie-me.
- 19 Tu cunoști oprobriul meu, rușinea mea și desonorea mea;
 Înaintea ta sunt toți apăsatiorii mei.
- 20 Oprobriul 'mī-aă rumpt animă, și eram bolnav de morte;
 Si am acceptat compătimire:
 Dară nu era nimic;
 Si mantuitorii: si n'am aflat.
- 21 El 'mī-aă dat de mâncare fiere,
 Si în setea mea m'aă adăpat cu oțet.
- 22 Se se facă masa lor înaintea lor spre cursă,
 Si celor fără de grija spre lațiu!
- 23 Fiă ochii lor întunecați, ca se nu vede,
 Si cîpsele lor fă se se clătescă pururea!
- 24 Vîrsă preste deneșii mănia ta,
 Si aprinderea măniei tale apuce'i pre ei!
- 25 Sirurile locuințelor lor se devină deșert,
 In corturile lor se nu fiă nici un locuitor!
- 26 Câci pre cel, pre care tu 'l-aă lovît, 'l-aă persecutat și ei,
 Si 'și narează de durerea celor răniți de tine.

Adauge culpă la culpa lor,	27
Și se nu intre în dreptatea ta !	28
Stérgă-se din cartea celor vii,	29
Și cu cei drepți se nu se înscriă !	29
Dară pre mine, <i>carele sum</i> serman și suferind,	29
Pre mine me va înălța ajutorul tău, o Dumnezeule !	30
Voiu lauda numele lui Dumnezeu în cantică,	30
'L voiu mări cu mulțumire.	31
Acăsta i va plăce lui Iehova mai bine, decât un taur tânăr	31
Cu corne și copite.	32
O vor vede acăsta cei sermani,	32
Și se vor bucura.	32
Cei ce căutați pre Dumnezeu ! re'nvieze ânima voastră,	33
Câci Iehova ascultă pre cel serac,	33
Și nu desprețuesce pre captivii sei.	33
'L vor lauda pre el ceriul și pămîntul,	34
Mările și tot ce se mișcă într'ensele.	34
Câci Dumnezeu va ajuta pre Zion, și va zidi cetățile lui Iuda,	35
Încăt vor locui acolo, și le vor possede ;	35
Și semența servilor sei le va mosceni,	36
Și cei ce iubesc numele lui vor locui într'ensele.	36

PSALMUL LXX.

David cere de la Dumnezeu protecțunea lui contra inimicilor sei.

Maestrului de cantică. *Un psalm* al lui David, spre amintire.

Dumnezeule ! spre a me elibera,	1
Iehova ! spre a me ajuta, grăbesce-te.	1
Trebue se se rușineze și se se roșescă cei ce caută sufletul meu;	2
Se se întorcă îndărăpt și se se confunde	
Cei ce doresc nefericirea mea.	
Trebue se se întorcă din cauza rușinei lor	3
Cei ce dic : „Ha ! Ha !“	
Înse trebue se se bucure	4
Și se se veselescă în tine	
Toți cei ce caută pre tine; se dică pururea :	
„Mare este Dumnezeu !“ cei ce iubesc ajutorul tău.	
Ești înse <i>sum</i> serman și serac,	5
Dumnezeule ! grăbesce-te cătră mine ;	
Ajutorul meu și mantuitorul meu esci tu ;	6
Iehova ! nu întărđia.	

PSALMUL LXXI.

Ruga lui David spre a fi măntuit de inimicuș sej.

- 1 În tine, Iehova, me încred;
 Nu me lăsa se fiu rușinat, nică o dată.
- 2 În dreptatea ta eliberă-me și scapă-me,
 Pléca urechia ta cătră mine, și ajută-me.
- 3 Fi mie o locuință tare, ca tot de-a-una se vin încolo;
 Tu ați ordonat a me măntui,
 Câci stînca mea și fortarea mea esci tu.
- 4 Dumnezeul meu! scapă-me din mâna nelegătului,
 Din palma celuș rêu și a violentului.
- 5 Câci tu esci speranța mea, Dómne, Iehova !
 Esci încrederea mea din tânărătele mele.
- 6 De tine m'am rezămat din sinul mamei,
 Din pântecetele mamei mele esci tu îngrijitorul meu;
 Despre tine este pururea lauda mea.
- 7 Ca o minune sum pentru mulți;
 Tu însă esci tarele meu refugiu.
- 8 De lauda ta este plină gura mea,
 De mărireia ta tótă șiu.
- 9 Nu me lepăda în timpul bătrănețelor,
 Nu me lăsa în dispărere puterei mele.
- 10 Câci inimicii mei vorbesc de mine,
 Si cei ce păndesc suflétul meu se consultă împreună,
- 11 Dicând: „Dumnezeu 'l-aș părăsit, persecuati'l și apucați'l ;
 „Câci nu este nici un eliberator“
- 12 Dumnezeule! nu fi departe de mine,
 Dumnezeul meu! grăbesce-te spre ajutorul meu.
- 13 Se se rușineze, se se confunde
 Cei ce uresc suflétul meu;
 Se se acoperă de oprobriu și de rușine
 Cei ce caută nefericirea mea.
- 14 Dară ești pururea voiști acceptă,
 Si te voiști lauda tot mai mult.
- 15 Gura mea va anunția dreptățile tale,
 Tótă șiu ajutorul têu ;
 Câci nu le pot numera.
- 16 Voiști veni cu faptele cele mari ale lui Iehova, Domnului,
 Voiști anunția dreptatea ta, da, numai a ta.
- 17 Dumnezeule! tu m'ai învețat din tânărătele mele,
 Si până acum anunțui minurile tale.

- Si încă până la bătrâneță și cărunteță,
O Dumnezeule! nu me părăsi,
Până voiă anunța puterea ta generațiunei acesteia,
Tăria ta tutelor celor ce vor veni. 18
- Până la înăltime este dreptatea ta, o Dumnezeule!
Carele ai făcut lucruri mari; Dumnezeule! cine este ca tine?
Tu, care ne-ai făcut pre noi se vedem multe și grele nevoie, 19
Érăști ne vei însușești,
Și din adăncimile pământului érăști ne vei scôte. 20
- Vei îmmulți mărirea mea,
Și te vei întorce spre a me măngăia. 21
Te voiă mai lauda și în harpă;
De fidelizea ta, Dumnezeul meu!
'Ti voiă psalmodia în citară,
Tu Sântul lui Israel! 22
- Buzele mele vor jubila,
Când 'ti psalmodiez eu,
Și sufletul meu, pre care 'l-aî mantuit.
Și limba mea va vorbi totă șina de dreptatea ta, 23
Căci rușinați, căci roșiți sunt cei ce caută nefericirea mea! 24

PSALMUL LXXII.

*Rugă pentru prosperitatea domniașiei lui Solomon.**Un psalm al lui Solomon.*

- Dumnezeule! dâ judecătile tale regelui,
Si dreptatea ta fiului regelui; 1
Ca se judece pre populul tău cu dreptate,
Si pre sermanii tăi cu ecitate. 2
- Munții se aducă pace populului,
Si colnicele, prin dreptate. 3
Se judece pre sermanii populului,
Se ajute pre fiilor seracului, 4
Si se sfărăme pre cel apăsător;
Se se temă de tine, cât va luci soarele, și luna se va areta, 5
Prin toate generațiunile. 6
- Se se coboră, ca plăea pre erbă cosită,
Ca picăturile plăie, ce adapă pământul. 7
Se înflorescă în dilele lui dreptul,
Si abondența păcei, până nu va mai fi lună; 8
Se domnescă de la mare până la mare,
Si de la riu până la marginile pământului;
Înainte și se plece locuitorii deșerturilor, 9
Si înimicilor sei se lingă pulbere.

- 10** Regii Tarşisulu și ai insulelor se î aducă tribut,
Regii din Seba și Seba se î oferă daruri.
11 Si se î se înhine luî toți regii,
Toți populi se î servescă.
12 Căci el va elibera pre cel serac, carele strigă după ajutor,
Si pre cel apăsat, carele n'are nică un ajutător.
13 Va crucea pre cel nebăgat în sémă și pre cel serac,
Si susfetele seracilor le va măntui.
14 De apăsare și violență va scăpa susfetele lor,
Si bine prețuit va fi săngele lor în ochii sei.
15 Si ei vor trăi, și el li va da lor din aurul Șebei,
Si ei se vor ruga pentru dênsul pururea,
Totă diua 'l vor bine-cuvânta.
16 Abondență de grău va fi pre pămînt, pre vîrsurile munților,
Foșni-vor ca Libanul fructele sale,
Si ómenii din cetate vor înflori ca érba pămîntului.
17 Numele lui va fi în etern: cât va luci sôrcele, numele lui se va lăti.
Si se vor bine-cuvânta într'ensul
Toți populi, și'l vor ferici.
18 Bine-cuvântat fiă Iehova, Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel,
Care singur face minuni !
19 Si bine-cuvântat fiă gloriosul seu nume în etern,
Si se se împlă tot pămîntul de gloria lui. Amin și Amin !
20 Finite sunt rugăciunile lui David, fiului lui Ișai.
-

PSALMUL LXXIII.

Psalmistul arăta, că nu trebue a se descuragia prin prosperitatea celor rei, ce nu este decât trecetoră.

Un psalm al lui Asaf.

- 1** Da, bun este Dumnezeu cătră Israel,
Cătră cei cu ânămă curată.
2 Mie înce picioarele mele mi s'aă clătit,
Pași mei erau se se lunece.
3 Căci invidiau pre cei mândri,
Vădend pacea nelegiușilor.
4 Căci fără chinuri sunt până la mórtea lor,
Si gras este corpul lor.
5 In necasurile ómenilor nu sunt,
Si nu sunt chinușii ca alți ómeni.
6 Drept aceea ornamentul gûtului lor este mândria,
Violență î acopere ca un vestiment.
7 Ochiul lor es din cauza grăsimei,
Aă mai mult decât li ar pute dori ânima;

Batjocuresc și vorbesc cu reutate de apăsare ;	8
Din înălțime vorbesc.	9
Pun gura lor cătră ceriū,	9
Și limba lor cutrieră pămîntul.	10
Pentru acésta se între populul seū într'acolo,	10
Ei sorb ape abondente,	11
Și dic : „Cum se o sciă Dumneđeū,	11
„Si cel Pré-Înalt se aibă sciință <i>de acéstâ?</i> “.	12
Ecă ! <i>așia sunt</i> acesti nelegiușii,	12
Și totuși, <i>fiind</i> pururea sigură, adună avuție.	13
Da, în zadar am lămurit ânima mea,	13
Și am spălat în inocență mânele mele ;	14
În tot timpul am fost chinuit,	14
Și pedepsit în tótă demănățea.	15
De așă fi dis : „Voiū se vorbesc așia,“	15
Ecă ! așă fi fost necredincios cătră generațiunea filor tēi.	16
Totuși am cugetat, ca se cunosc acésta ;	16
Dară mi s'aū părut fórte cu anevoiă,	17
Până ce am întrat în Sanctuariele lui Dumneđeū,	17
Am luat aminte la finitul lor.	18
Nu 'i-aī pus decât pre locuri de lunicare,	18
'I-aī lăsat se cadă în ruine.	19
Cum fură <i>aduși</i> în desolațiune într'un moment !	19
Se perdură, periră de spaimă.	20
Ca un vis după desceptare, Dómne !	20
Imaginea lor o desprețiuescă la trezirea lor.	21
Când ânima mea se amări,	21
Și <i>în</i> rerunchiele mele me junghiă,	22
Atunci eram nerod și n'aveam nică o cunoșcință ;	22
Ca un dobitoc eram înaintea ta.	23
Totuși <i>sum</i> pururea la tine,	23
Tu aī apucat drépta mea.	24
Prin consiliul tēu me vei conduce,	24
Și apoī <i>în</i> onore me vei priimi.	25
Pre cine am eū în ceriū <i>afară de tine ?</i>	25
Și lângă tine nu cer nimic pre pămînt.	26
Carnea mea și ânima mea lângedesc ;	26
Dară stînca ânimei mele și partea mea este Dumneđeū în etern.	27
Câci ecă ! cei ce sunt depărtați de la tine per,	27
Tu perdi pre tot cel ce se abate de tine.	28
Încăt pentru mine, fericirea mea este, a me lipi de Dumneđeū ;	28
Eū pun în Iehova Domnul încrederea mea,	
Ca se narez tóte faptele tale.	

PSALMUL LXXIV.

Rugă pentru eliberarea populu lui Dumnezeu.

O învețatură a lui Asaf.

- 1 Pentru ce, o Dumnezeule, ne-a lepădat pentru tot de-a-una ?
Fumegă mânia ta contra turmei păsunei tale ?
- 2 Adu'ți aminte de comunitatea ta, pre care ti o-a dobândit din
Ce o-a rescumpărat ca trib al moscenirei tale ; [vechime,
De muntele Zion, pre carele a locuit.
- 3 Rădică pașii tēi spre ruinările eterne,
Tōte inimicul le stricăt în Sanctuariu.
- 4 Inimicii tēi aū mugit în međilocul locurilor adunării tale,
Aū rădicat semnele lor ca semne.
- 5 Era un aspect, ca când cine-va ar rădica în sus
Securi în desimea pădurei.
- 6 Ast feliu sfărămă acum tōte sculpturele lui
Cu topore și ciocane.
- 7 Aruncară foc în Sanctuariele tale,
Până la pămēnt aū profanat locuința numelui tēu.
- 8 Aū ȳis în ânima lor : „Voim se'i ruinām pre toți împreună ;“
Aū ars tōte casele lui Dumnezeu în ȳerră.
- 9 Semnele nōstre nu le-am mai vēdut :
Nu mai este nicăi un profet,
Și între noi nemine nu scie, până când ?
- 10 Până când, Dumnezeule, se'si bată inimicul joc ?
Se blasfeme inimicul numele tēu pururea ?
- 11 Pentru ce'ți retragî mâna ta și drépta ta ?
Scóte-o din sinul tēu ! estermină !
- 12 Dară Dumnezeu este regele meu din vechime,
Care aū făcut māntuire în međilocul ȳerrei :
- 13 Aī despicate marea prin puterea ta,
Aī sfărămat capitele draconilor pre ape,
- 14 Aī sdrobit capul Leviatanului,
'L-aī dat de māncare unuī popul : locitorii aī deșerturilor.
- 15 Aī prorumpăt isvōre și părē,
Aī secat riuri pururea curgētore.
- 16 A ta este ȳiu și a ta nōptea,
Tu aī preparat lumina și sōrele,
- 17 Tu aī aşeđat tōte marginile pămēntului,
Véra și iérna tu le-aī forinat.
- 18 Adu'ți aminte de acēsta: inimicul 'și-aū bătut joc de Iehova,
Și un popul nērod aū blasfemăt numele tēu.

Nu da ierelor lacome turturica ta,	19
Vițea sermanilor tăi nu o uîta pentru tot de-a-una.	20
Privesce alianța, căci pline de locuințe ale violenței	
Sunt locurile cele mai ascunse ale țerrei.	21
Împilatul se nu se întorcă rușinat,	
Sermanul și seracul se laude numele tău.	22
Scolă-te, Dumnezeule, apără cauza ta,	
Adu'ți aminte de oprobriul cel din partea nerodului în tot timpul.	23
Nu uîta vîcea inimicilor tăi, alarma adversarilor tăi,	
Cari pururea se rădică.	

PSALMUL LXXV.

Psalm de mulțumire.

Maestrului de cântare, după Al-tăsheth. Un psalm său o cântare
a lui Asaf.

Tie'ți mulțumim, o Dumnezeule !	1
Tie'ți mulțumim, și aproape este numele tău :	
Se naréză minunile tale.	
„Când voiū percepe timpul cuvenit,	2
„Atunci voiū judeca cu dreptate :	
„Pămîntul se cutremură și toți locuitorii lui ;	3
„Eu am întărit columnele lui.“ Sela.	
Am dis cătră cei îngânsați : „Nu fiți îngânsați ;“	4
Și cătră cei nelegiuți : „Nu înălțați cornul ;	
„Nu înălțați în sus cornul vostru,	5
„Nu vorbiți cu gâtul dărj !“	
Căci nici de la resărit, nici de la apus,	6
Și nici din deșert nu vine înălțare !	
Căci Dumnezeu este judecător :	7
Pre acesta'l umilesce, și pre acela'l înalță.	
Căci o cupă este în mâna lui Iehova,	8
Și vinul spumegă, de amestecătură este plină ;	
Și el tórnă dintr'ênsa :	
Da, drojdiele lui le vor sórbe și be toți nelegiuții pămîntului.	
Eu înse pururea voiū anunția <i>acesta</i> ,	9
Voiū psalmodia Dumnezeulu lui Iacob.	
Și tóte cárnele nelegiuților se vor sfărăma ;	10
Dără se vor înălța cárnele celui drept.	

PSALMUL LXXVI.

Protecțiunea lui Dumnezeu asupra Ierusalimului și a lui Iuda.

Maestrul de cântare, pre corde. Un psalm sau o cântare a lui Asat.

- 1 Cunoscut este Dumnezeu în Iuda,
În Israel este mare numele lui.
 - 2 Aș fost în Salem cortul seu,
Și locuința sa în Zion.
 - 3 Acolo sfârămă arcuri fulgerătoare,
Scut, sabia și resbel. Sela.
 - 4 Strălucit esci tu, gloria
Preste munții predei.
 - 5 Despoiați fură cei tarî la ânimă,
Aș dormit somnul lor,
Și toți cei bravî nu putură nimic cu mânele lor.
 - 6 De mustrarea ta, Dumnezeul lui Iacob!
S'aș cufundat în somn adânc atât car cât și cal.
 - 7 Tu, tu esci înfricoșat!
Și cine poate sta înaintea ta, când te mâni?
 - 8 Din ceriu aș făcut se se audă judecată;
Pămîntul se spașină și tăcu,
 - 9 Când Dumnezeu se sculă la judecată,
Spre a ajuta pre toți cei apăsați ai țerrei. Sela.
 - 10 Căci furia omului te laudă,
Și cu remășița furiei te încingî.
 - 11 Faceți și plătiți voturi lui Iehova, Dumnezeulu vostru;
Toți cei de prin prejurul lui! aduceți daruri Înfricoșatului.
 - 12 El taiă curagiul principilor,
Înfricoșat este el regilor pămîntului.
-

PSALMUL LXXVII.

Psalmistul celebră în acest psalm bunătatea nespusă a lui Dumnezeu.

Maestrul de cântare, lui Ieduthun. Un psalm al lui Asaf.

- 1 Fă strig către Dumnezeu cu vócea mea;
Către Dumnezeu cu vócea mea, și el plecă urechia sa către
- 2 În șiuă strimtorări mele caut pre Domnul, [mine].
Mâna mea este întinsă nóptea, și nu încetéză,
Sufletul meu nu vre se se mângește.
- 3 Mă aduc aminte de Dumnezeu, și suspin,
Cuget, și spiritul meu lângădesce.

- Deschise ţină pleópele ochilor mei,
Sum neliniscit, și nu pot vorbi. 4
- Am cugetat la dilele din vechime,
La ani secuieelor *trecute*; 5
- Nóptea 'mí aduc aminte de cântarea mea,
Cuget în ânima mea, 6
- Și spiritul meú cercetéză:
„Óre va lepăda Domnul pentru tot de-a-una ? 7
- „Nu va mai milui ?
„Óre se sfârși pentru tot de-a-una îndurarea sa ? 8
- „Încetă promisiunea *sa* din generațiune în generațiune ?
„Uitâ Dumnegeu, de a *mai* fi îndurat ? 9
- „Óre închise în mâniă îndurarea sa ?“ Sela.
 Și eú diseiú: „Acésta este ruga mea : 10
- „Ani dreptei celuî Pré-Înalt.“
Voiú se amintesc faptele lui Iehova, 11
- Da, voiú se amintesc minunile tale din vechime,
 Și se meditez asupra tutulor faptelor tale, 12
- Și se cuget asupra lucrărilor tale.
Dumnegeule ! în săntitate *este* calea ta ; 13
- Care șeū *este* așia de mare ca Dumnegeu ?
Tu esci Dumnegeu, carele faci minuni : 14
- Ai făcut cunoscută între populi puterea ta,
Ai rescumpărat cu braçul têu pre populul têu, 15
- Pre fiuî lui Iacob și ai lui Iosef. Sela.
Te-aú vădut apele, Dumnegeule ! 16
- Te-aú vădut apele, și se cutremurără ;
 Și adâncimile se cutremurără ; 17
- Nuoriî vîrsară apă,
Cerîul făcu se resune vócea *sa*,
 Și săgetele tale sburaú încóce și încolo, 18
- Vócea tunetului têu *era* în vîrtej ;
Fulgerile tale luminară lumea ;
Se cutremurâ și se clăti pămîntul.
Prin mare *era* calea ta, 19
- Și cararea fa prin ape mari,
 Și urmele tale nu se cunoscură.
 Ai condus ca pre o turmă pre populul têu
 Prin Moise și Aaron. 20

PSALMUL LXXVIII.

Nararea purtărei lui Dumnezeu către populul său.

O învețatură a lui Asaf.

- 1** Iea în urechie, populul meu, învețatura mea,
I Plecați urechia voastră spre cuvîntele gurei mele.
- 2** Voiu se deschid gura mea în parbole,
Se exprim enigme din vechime :
- 3** Cele ce am audit și aflat noi,
Și părinții nostri ni-aǔ narat,
- 4** Nu voim a le ascunde de la fiil lor,
Narând lauda lui Iehova generațiunei viitoră,
Și puterea lui și minunile lui, ce le-aǔ făcut.
- 5** Câci stabili o mărturiă în Iacob,
Și așeđâ o lege în Israel,
Ce le ordonâ părinților nostri,
Spre a le face cunoscute filor lor;
- 6** Ca se le cunoșcă generațiunea viitoră,
Fiii, ce se vor nasce ;
Ca acestia se se scole și se nareze filor lor.
- 7** Și se pună în Dumnezeu speranța lor,
Și se nu uite faptele lui Dumnezeu,
Și preceptele lui se le păzescă ;
- 8** Și se nu devină ca părinții lor:
O generațiune abătătoră și resculătoră,
O generațiune, ce nu 'și-aǔ pregătit ânima,
Și al cărei spirit nu era credincios către Dumnezeu.
- 9** Fiii lui Efraim, arcași înarmați,
Se întorseră îndărăpt în țiuia luptei.
- 10** Nu ținură alianța lui Dumnezeu,
Și refusară de a âmpla în legea lui;
- 11** Și uîtară faptele sale
Și minunile sale, ce li aretase lor :
- 12** Înaintea părinților lor făcuse minuni
În pămîntul Egiptului, în cămpia Zoan :
- 13** Despicâ marea, și'i trecu pre ei,
Și făcu se stee apele ca o grămadă.
- 14** Și'i conduse țiuia prin nuor,
Și totă năptea prin lumină de foc.
- 15** Despicâ stînci în pustiă,
Și'i adăpâ ca din adâncimile cele mari.
- 16** Scăse din stîncă riuri,
Făcu se curgă apă ca fluviu,

Ei înse tot continuără a păcatui contra lui,	17
A se revolta contra celuī Pré-Înalt în pustiă.	18
Și ispitiră pre Dumneșteū în ânima lor,	
Cerând măncare pentru posta lor.	19
Și vorbiră contra lui Dumneșteū, dicând:	
„Pute-va óre Dumneșteū găti o masă în pustiă ?“	20
Eca ! el lovi stîncă, și ape curseră,	
Și riuri se revîrsară.	
„Pute-va âncă și pâne a da ?	
„Pregăti-va óre carne pentru popul seū ?“	21
De aceea audî Iehova acésta, și se măniâ;	
Și se aprinse foc în Iacob,	
Și urgia se rădică în Israel.	
Fiind că nu cređură în Dumneșteū,	22
Și nu se încredură în ajutorul lui.	
Cu tóte acestea el ordonâ nuorilor de sus,	23
Și deschise porțile ceriului ;	
Și ploâ preste dênsii Mana spre măncare,	24
Și grănele ceriului li dede lor.	
Pânea celor puterică măncă fiă-carele,	25
Nutrimenit li trămisse spre săturare.	
El porni vîntul de resărit în ceriū,	26
Și conduse prin puterea sa vîntul de măđă-di.	
Și ploâ carne preste dênsii ca pulbere,	27
Și paserî aripiate ca năsipul mărei.	
Și le făcu se cadă în medjilocul castrului seū,	28
În jurul locuințelor sale.	
Și ei măncără și forțe se săturără,	29
Și dorința lor li o împlini.	
Nu erau departe de dorința lor,	30
Măncarea lor era âncă în gura lor :	
Atunci mănia lui Dumneșteū se rădică contra lor,	31
Și ucise între grași lor,	
Și doborî pre tênerii lui Israel.	
Cu tóte acestea mai păcatuiră âncă,	32
Și nu cređură în minunile lui.	
Și el lăsă se péră în deșertăciune dilele lor,	33
Și ani lor în spaimă.	
Când 'i ucise, atunci întrebară după dênsul,	34
Și se întorseră și căutară pre Dumneșteū ;	
Și 'și aduseră aminte, că Dumneșteū este stînca lor,	35
Și cel Pré-Înalt măntuitorul lor.	
Și 'l îmblânđiră cu gura lor,	36
Dară cu limba lor 'i mințiră lui ;	
Căci ânima lor nu fu tare cu dênsul,	37

- Si nu fură credincioșii alianței lui.
 38 Totuși el era îndurător,
 Li iertă iniicităile lor și nu îi nimici pre ei:
 Si adese ori și reținu mănia sa,
 Si nu desceptă tótă urgia sa.
 39 Câci și aduse aminte, că sunt carne,
 Un vînt, ce trece și nu se mai întorce.
 40 De câte ori se revoltără contra lui în pustiă,
 'L întristară în singuritate!
 41 Si ispitiră din nou pre Dumneșteu,
 Si supărără pre Sântul lui Israel!
 42 Nu și aduseră aminte de mâna lui,
 De șiu, când îi-a măntuit de inimic:
 43 Când ați făcut în Egipt semnele sale,
 Si minunile sale în cîmpia Zoan.
 44 Când ați prefăcut în sânge fluviele lor,
 Si ei din riurile lor nu putură be.
 45 Când ați trămis contra lor tot felul de insecte, cei măncău,
 Si brösce, ce li aduceau lor stricăciune,
 46 Si ați dat omidilor venitul lor,
 Si lucrul lor locustelor.
 47 Când ați bătut cu grădinărie vîele lor,
 Si sicomorele lor cu furtună.
 48 Ați trădat grădinei vitele lor,
 Si fulgerilor turmele lor.
 49 Ați trămis contra lor aprinderea măniei sale, urgia,
 Indignațiune și apăsare;
 O soliă de angeli ai nefericirei.
 50 Ați gătit o cale măniei sale,
 N'ați cruțat de mórte sufletul lor,
 Ci viéța lor ați trădat-o ciumei.
 51 Si ați bătut pre tot primogenitul în Egipt,
 Priinișele puterei în corturile lui Ham.
 52 Si ați pornit pre populul seu ca pre oî,
 Si îi-a condus în pustiă ca pre o turmă.
 53 Si îi-a dus în siguritate, încât ei nu s'aș temut de nimic;
 Era pre inimicilor lor îi-a acoperit marea.
 54 Ii-a adus pre ei la sănta sa frontariă, la acest munte,
 Pre care ii-a dobândit drépta sa.
 55 Si goni înaintea lor populi,
 Si li însemnă prin măsură moscenirea lor,
 Si făcu se locuiescă în corturile lor semențiile lui Israel.
 56 Ei însă ispitiră și se revoltără contra Pre-Înaltului Dumneșteu,
 Si mărturiele sale nu le păziră;
 57 Se abătură și se făcură însideli ca părinții lor,

Se întórseră ca un arc amăgitor.	
Și'l măniară cu înălțimile lor,	58
Și cu idoliștii lor provocără jalusia lui.	
Dumneșteu auđi <i>acésta</i> , și se aprinse de măniă,	59
Și desprețui tare pre Israel.	
Și părăsi locuința de la Silo,	60
Cortul, ce 'l-aă aşedat între ómeni.	
Și dede în captivitate puterea sa,	61
Și gloria sa în mâna inimicului.	
Și trădă pre populul seū sabieš,	62
Și contra moscenirei sale se aprinse de măniă :	
Pre tēneriș seī 'i consumâ focul,	63
Și fecioarele sale nu fură laudate <i>cu cântări de nuntă</i> ;	
Preoțiș seī cădură prin sabieă,	64
Și vêduvele sale nu plânseră.	
Atunci Domnul se desceptă ca un dormitor,	65
Ca un erou înveselit de vin,	
Și lovi pre inimicii seī de la spate,	66
Și puse rușine perpetuă preste dênsi.	
Și lepădă cortul lui Iosef,	67
Și nu alese semenția lui Efraim.	
El alese semenția lui Iuda, pre muntele Zion,	68
Pre care 'l iubi.	
Și zidi Sanctuariul seū ca înălțimî ceresci,	69
Ca pămîntul, pre care 'l-aă intemeiat pentru eternitate.	
Și alese pre David, servul seū,	70
Și 'l luâ de la turmele oilor,	
Din urma oilor alăptânde 'l luâ pre el,	71
Spre a pasce pre Iacob, populul lui,	
Și pre Israel, moscenirea lui.	
Și el 'i păstori pre ei după integritatea ânimei sale,	72
Și cu îscusința mânelor sale 'i conduse pre ei.	

PSALMUL LXXIX.

Plângere pentru devastarea Ierusalimului.

Un psalm al lui Asaf.

Dumneșteule! națiunî veniră în moscenirea ta,	1
Întinară săntul têu templu,	
Reduseră Ierusalimul în ruine,	
Dederă corpurile cele mórte ale servilor têi	2
Mâncare paserilor ceriulu,	
Carnea cuvioșilor têi	
Férelor pămîntului.	

- 3** Věrsară sâangele lor ca apă împrejurul Ierusalimuluſ.
 Și nemine nu 'i immorměntā.
- 4** Oprobriū devenirām vecinilor nostri,
 Deridere și batjocură celor dimprejurul nostru.
- 5** Până când, Ichova, te vei mănia ?
 Va arde pururea zelul těu ca foc ?
- 6** Věrsă mănia ta preste națiunile, ce nu te cunosc,
 Și preste regatele, ce nu învoc numele těu.
- 7** Câci măncără pre Iacob,
 Și devastară locuința lui.
- 8** Nu'ți aduce aminte contra nóstřă de inicitățile nóstře de mai
 Iute se ne întimpine îndurarea ta: [înainte;
 Câci forțe miserī suntem.
- 9** Ajută-ne, Dumneđeul măntuirei nóstře,
 • Pentru gloria numelui těu ;
 Eliberéză-ne și iértă-ni noue pecatele nóstře
 Pentru numele těu.
- 10** Pentru ce se dică națiunile: „Unde este Dumneđeul lor ?“
 Se se facă cunoscută între națiuni înaștea ochilor nostri
 Resbunarea sângelui věrsat al servilor těi.
- 11** Vină înaștea ta suspinul celuſ încătuſat ;
 După mărimea puterei tale susține pre fiii mórtei,
- 12** Și întorce vecinilor nostri
 De șepte ori în sinul lor
 Defaima, cu care te-aū defaimat pre tine, Dómne !
- 13** Dară noi, populul těu și oile pășunei tale,
 "Ți vom mulțumi în etern ;
 Din generațiune în generațiune vom anunția lauda ta.

PSALMUL LXXX.

Rugă pentru conservarea viei lui Dumneđeu.

Maestrului de căntare, după Șošanim-eduth. Un psalm al lui Asaf.

- 1** Păſtorul lui Israel ! iea în urechie, tu, ce conduci pre Iosef
 Tu, ce tronezi prete Cherubim, arétă-te. [ca pre oī;
- 2** Înaștea lui Efraim, lui Beniamin și a lui Manasse descéptă puterea ta,
 Și vino în ajutorul nostru.
- 3** Dumneđeule ! re'ntorce-ne érăſi pre noi,
 Și fă se lucescă fața ta, ca se fim măntuiiſ.
- 4** Iehova, Dumneđeul oſtirilor !
 Până când te vei mănia contra rugăciunei populului těu ?
- 5** Li-aī dat de măncare pâne de lacrime,
 Și cu lacrime 'l-aī adăpat cu měsură plină.

Ne-aī pus pre noi spre cérta vecinilor nostri,	6
Și inimicii nostri rid între dênsi.	
Dumnezeul oștirilor! re'ntórce-ne éràși pre noi,	7
Și fâ se lucescă fația ta, ca se sim măntuiș.	
Un butuc de viă aî transportat din Egipt,	8
Ai gonit națiunile, și 'l-aî plantat.	
Loc aî făcut înaintea lui,	9
Încât prinse rădicine și împlu térra.	
Munții se acoperiră de umbra lui,	10
Și de ramurile lui cedrii cei înalți;	
Întinse crâcile sale până la mare,	11
Și până la fluviu germinile sale.	
Pentru ce aî surpat gardurile lui,	12
Ca se'l smulgă toți trecetoriî pre drum?	
'L rîmă verul selbatic din pădure,	13
Și ferele câmpului 'l pasc.	
Dumnezeul oștirilor! te rugâm: Întórce-te;	14
Caută din ceriu și uită-te, și adu'ți aminte de acest butuc de viă;	
Și susține ceea ce aû plantat drépta ta,	15
Și ramura, ce 'ti-aî întărít ție.	
Ars de foc, tăiat este el;	16
De mustrarea faței tale per el.	
Fiă mâna ta pre barbatul dreptei tale,	17
Pre fiul omului, pre carele ți 'l-aî întărít ție.	
Apoi nu ne vom abate de la tine;	18
Re'nvieză-ne pre noi, și numele têu 'l vom învoca.	
Iehova, Dumnezeul oștirilor! re'ntórce-ne éràshi pre noi,	19
Fâ se lucescă fația ta, ca se sim măntuiș.	

PSALMUL LXXXI.

Cântare de laudă pentru charurile, ce Dumnezeu le-aû dat populului său.

Maestruluî de cântare, după Ghittith. Un psalm al lui Asaf.

Jubilați lui Dumnezeu, tăriei noastre,	1
Cântați de bucuria Dumnezeuluî lui Iacob.	
Întonați cântare, bateți timpana,	2
Plăcuta citară împreună cu harpa.	
Sunați în trimbiță la lună nouă,	3
La lună plină, în șina serbărei noastre.	
Căci statut este acesta pentru Israel,	4
O lege a Dumnezeuluî lui Iacob.	

- 5 Spre mărturiă în Iosef aședâ acesta,
Când ești contra pământului Egiptului.
„Vócea unui *popul*, ce nu'mi *era* cunoscut am audit:
6 „Depărtat-am de la sarcină umerile lui,
Mânele lui aș părăsit coșnița.
7 „În strimtorarea *ta* ai strigat, și ești te-am eliberat;
„Ți-am respuns în locul cel ascuns al tunetului,
„Te-am cercat la apa Meriba (cértă). Sela.
8 „Ascultă, populul meu, și voiū mărturisi contra ta;
„Israel! de m'aî asculta pre mine,
9 „Ca se nu fiă între tine nici un deu strein,
„Si se nu te încini vre unui deu strein.
10 „Ești, Iehova, *sum* Dumneșteul têu,
„Carele te-am scos din pământul Egiptului;
„Lărgesce'ți gura ta, și o voiū împle.
11 „Înse populul meu nu ascultă de vócea mea,
„Si Israel nu me voi pre mine.
12 „De aceea i-am lăsat în duritatea ânimei lor,
„Si ei ămpliară în propriile lor consilie.
13 „O! de m'ar asculta populul meu,
„De ar ămplia Israel în câile mele:
14 „În dată aștă umili pre inimicilor lor,
„Si contra apăsătorilor lor aștă întorce mâna mea;
15 „Ceî ce uresc pre Iehova 'l-ar linguși,
„Dară timpul lor ar fi în etern.
16 „Si el i-ar da de mâncare din grăsimea grâuluī,
„Si cu miere din stîncă te-aș sătura.“
-

PSALMUL LXXXII.

Indemnare judecătorilor de a judeca drept.

Un psalm al lui Asaf.

- 1 Dumneșteu stă în adunarea lui Dumneșteu,
În mijlocul șefilor judecă.
2 Până când voiți a judeca nedrept,
Si veți fi părtinitori ai neleguiților? Sela.
3 Judecați pre seracul și pre orfanul;
Apăsatului și sermanului faceți dreptate;
4 Scăpați pre seracul și pre neavutul,
Din mâna neleguiților eliberați-i.
5 Ei nu cunosc, nici nu înțeleg,
Amblă în intuneric:
Se clătesc tôte temeliele pământului,

Am ăs: „Dei sunteți,
„Și fi și celuī Pré-Înalt voi toți.“ 6
Dară ca ómeni veți muri,
Și ca unul dintre principií veți căde. 7
Scólă-te, Dumnezeule, judecă pămēntul,
Câci tu esci stăpânul tutulor populilor. 8

PSALMUL LXXXIII.

Rujsă pentru ajutor contra inimicilor.

O cântare sau un psalm al lui Asaf.

Dumnezeule ! nu tăce ; 1
Nu tăce, nică nu te linisci, o Dumnezeule ! 2
Câci éca ! inimicii tēi bubuiū,
Și cei ce te uresc rădică capul. 3
Contra populului tēu uneltesc planuri violente,
Și se consultă contra ocrotișilor tēi,
Dicênd: „Veniți, voim se'i estirpim, ca se nu mai fiă popul, 4
„Încât se nu se mai amintescă numele lui Israel.“ 5
Câci s'aă consultat în unanimitate,
Contra ta aă încheiat o alianță 6
Corturile lui Edom și Ismaelișii,
Moab și Agarișii, 7
Ghebal și Ammon și Amalek,
Filistia cu locuitorii Tirului ; 8
Și Asur s'aă unit cu dênsii ;
Aă ajutat pre fiuă lui Lot. Sela. 9
Fâ-li lor ca lui Madian, ca lui Sisera,
Ca lui Iabin la părîul Kișon, 10
Carii fură nimicii în En-Dor,
Fură gunoial pămēntului.
Fâ pre dênsii, pre principií lor, ca pre Oreb și Zeeb ; 11
Ca pre Zebah și Zalmuna pre toți capií lor,
Carii ăiseră : „Voim se ni concerim noue 12
„Locuințele lui Dumnezeu.“
Dumnezeul meu ! fâ'i ca vîrtejul, 13
Ca miriscea înaintea vîntului,
Ca focul, ce consumă pădurea, 14
Și ca flacăra, ce aprinde munți ;
Așia gonesce ăi cu furtuna ta, 15
Și cu vijelia ta spaimăntă'ăi.
Imple fața lor cu rușine, 16
Ca se caute numele tēu, Iehova !

- 17** Se se rușineze și se se spașinânte pentru tot de-a-una,
Se se roșescă și se péră.
18 Și se cunoscă, că tu, al căruī nume *este* Iehova, tu numai
Esci cel Pré-Înalt preste tot pâmîntul.
-

PSALMUL LXXXIV.

Plângerile psalmistului, că este constrins de a fi absent de adunările cele sănăte.

Maestruluī de cântare, după Ghittith. Un psalm de la fiuī lui Korah.

- 1** Cât de iubite sunt locuințele tale, Iehova, *Dumnezeul* oști-
2 Sufletul meū doresce, lăngedescere [rilor!
După curțile lui Iehova ;
Ânima mea și carnea mea strigă
Câtră viul Dumnezeuī.
3 Da, paserea aū áflat o casă, rundinica un cuib,
Unde aū pus puīi ei ;
Si eū altariele tale, Iehova, *Dumnezeul* oștirilor,
Regele meū și Dumnezeul meū !
4 Ferice de cei ce locuesc în casa ta ;
Pururea te tot laudă. Sela.
5 Ferice de omul, a căruī putere *este* în tine,
În a căror ânimă sunt câile tale ;
6 Trecênd prin valea plângerilor o prefac în isvor,
Și cu bine-cuvîntări o acopere plóea.
7 Ei merg din putere în putere,
Se aréta înaintea lui Dumnezeuī în Zion.
8 Iehova, Dumnezeul oștirilor ! ascultă ruga mea,
Iea în urechie, Dumnezeul lui Iacob ! Sela.
9 Privesce, Dumnezeule, scutul nostru,
Și caută spre fația unsului tēu.
10 Câci mai bună *este* o ști în curțile tale, decât una mie *aiurea*,
Mai bucuros voiū păzi pragul în casa lui Dumnezeuī,
Decât se locuesc în corturile neleguiților.
11 Câci sōre și scut *este* Iehova, Dumnezeuī ;
Îndurare și onore dā Iehova ;
Nu reține nică un bine
De cei ce âmplă în integritate.
12 Iehova, *Dumnezeul* oștirilor ! ferice de omul,
Ce se încrude în tine.
-

PSALMUL LXXXV.

Mulțumire pentru eliberare din captivitate.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiu lui Korah.

Grațiat-ai, Iehova, pământul tău,	1
Adus-ai îndărăpt captivii lui Iacob,	2
Iertat-ai inititatea populu lui tău,	3
Acoperit-ai totă pecatele lor. Sela.	4
Retras-ai totă mânia ta,	5
Te-ai potolit de aprinderea mâniei tale.	6
Reîntorce-ne erășii pre noi,	7
Dumnezeul măntuirei noastre!	8
Se înceteze mânia ta contra noastră.	9
Voesci ore a te mânia în etern asupra noastră?	10
A prelungi mânia ta de la o generație la altă?	11
Au nu voesci a ne invia erășii,	12
Ca populul tău se se bucure în tine?	13
Arată-ni, Iehova, îndurarea ta,	
Și măntuirea ta dă-ni o nouă.	
Voiu se aud, ce grăesce Dumnezeu, Iehova;	
Căci grăesce pace cătră populul seu și cătră cuviosii sei:	
Numai se nu se mai întorcă la nerodia lor.	
Da, aprópe de cei ce se tem de dênsul va fi ajutorul lui,	
Ca erășii se locuiescă gloria în pământul nostru.	
Îndurarea și fidelitatea se vor întimpina,	
Dreptatea și pacea se vor săruta;	
Adevărul din pământ va resări,	
Dreptatea va căuta din ceriu;	
Da, Iehova va da bunul,	
Și pământul nostru va da venitul seu;	
Dreptatea amblă înaintea lui,	
Și 'l va urma pre calea pașilor lui.	

PSALMUL LXXXVI.

David cere cu ardore ajutorul lui Dumnezeu.

O rugăciune a lui David.

Plécă, Iehova, urechia ta, respunde'mi,	1
Căci serman și serac sum.	2
Păzesce sufletul meu, căci cuvios sum,	
Ajută, Dumnezeul meu, pre servul tău, carele se încrede în tine.	

- 3** Îndură-te de mine, Dómne!
Câci cătră tine strig tótă ȳiu.
- 4** Veselesce sufletul servului těu,
Câci cătră tine, Dómne, rădic sufletul meū.
- 5** Câci tu, Dómne, *esci* bun și iertător
Și plin de îndurare cătră toți cei ce te chiamă.
- 6** Iea în urechie, Iehova, ruga mea,
Și ascultă de vócea împlorârilor mele.
- 7** În ȳiu nevoie mele te invoc,
Câci tu 'mí vei respunde.
- 8** Nemine nu *este* ca tine între gle, Dómne!
Și nimic ca faptele tale.
- 9** Tóte națiunile, pre care le-aī făcut,
Vor veni și se vor încrina înaintea ta, Dómne!
Și vor da gloriă numelui těu.
- 10** Câci mare *esci* tu și făcător de minuni,
Tu numai *esci* Dumneșteū.
- 11** Învăță-me, Iehova, calea ta;
Voiū se âmblu în adevărul těu;
Unesce ânima mea, spre a se teme de numele těu.
- 12** Voiū se te laud, Dómne, Dumneșteul meū, cu tótă ânima mea,
Și se măresc numele těu în etern.
- 13** Câci îndurarea ta asupra mea *este* mare,
Și tu aī eliberat sufletul meū din înfierul cel mai adânc.
- 14** Dumneșteule! cei îngănați s'aū resculat contra ta,
Și céta violenților aū căutat sufletul meū,
Și nu te-aū pus pre tine înaintea lor.
- 15** Tu îNSE, Dómne, esci Dumneșteū îndurător și milos,
Tărdiū la mănia și plin de îndurare și fidelitate.
- 16** Întorce-te cătră mine și îndură-te de mine;
Dâ tăria ta servului těu,
Și ajută pre fiul servei tale.
- 17** Aréta'mí un semn spre bine,
Ca se o védă acésta cei ce me uresc, și se se roșescă;
Câci tu, Iehova, m'aī ajutat și măngăiat.

PSALMUL LXXXVII.

Strălucirea Zionului.

Un psalm sau o cantică de la fiil lui Korah.

- 1** Fundat pre munții cei sănți *este* Zion;
2 Iehova iubesce porțile lui mai mult, decât tóte locuințele
3 Mărite se spun de tine, [lui Iacob.
Tu cetate a lui Dumneșteū! Sela.

Dacă amintesc pre Rahab și pre Babel ca pre cunoșcuții mei, 4
 Eca! dacă amintesc Filistia și Tirul împreună cu Etiopia,
 Apoi dic: „Acesta s'aș născut acolo.“
 Eră despre fiă-carele din Zion se va dice: „El s'aș născut într'ensul.“ 5
 Căci el 'l va face forte înalt.
 Iehova va numera la înscrierea populilor: 6
 „Acesta s'aș născut acolo!“ Sela.
 Atât cântătorișt căt și dănătoriș vor dice:
 „Tôte cugetările mele sunt în tine.“ 7

PSALMUL LXXXVIII.

Psalmistul descrie realele, de care au fost apăsat.

O cântare său un psalm de la fiul lui Korah. Maestrul de cântare,
 pre Mahalath-Leanoth. O învețatură a lui Heman, Ezraheului.

Iehova, Dumneșteul măntuirei mele! 1
 Diua și năptea am strigat înaintea ta.
 Vină înaintea ta ruga mea, 2
 Plécă urechia ta spre strigarea mea.
 Căci săturat de calamități este susținutul meu, 3
 Si viața mea se apropiă de infern.
 Numerat sum între cei ce se cobor în morment; 4
 Sun ca un om fără putere:
 Culcat între morți ca cei uciși, 5
 Carii joc în morment,
 De carii nu'ți mai aduci aminte,
 Si carii sunt tăiași de mâna ta.
 Pre mine m'ai pus în grăpa cea mai adâncă, 6
 În intunerice, în adâncime.
 Asupra mea jace mănia ta, 7
 Si cu tôte valurile tale me apești pre mine. Sela.
 Ai depărtat pre cunoșcuții mei de la mine, 8
 M'ai făcut abominătune loru'ști;
 Închis sun și nu pot ești.
 Ochiul meu lăngedescă de apăsare; 9
 Ești te chiâm pre tine;
 Iehova! în fiă-care di
 Întind cătră tine mânele mele.
 Ore morților li vei face minuni? 10
 Scula-se-vor umbre, ca se te laude? Sela.
 Se narăză ore în morment de îndurarea ta? 11
 De fidelitatea ta în perdere?
 Se cunosc în intunerice minunile tale,
 Si dreptatea ta în pămîntul uîtarei? 12

- 13 Si eū, eū câtră tine, Iehova, strig,
 Si demânéla ruga mea te întimpină.
 14 Pentru ce, Iehova, lepădī sufletulmeū,
 Ascundī fația ta de la mine?
 15 Apăsat sum și aprópe de mórte din ténereță,
 Port spaimele tale, sum în desperare;
 16 Preste mine trec măniele tale,
 Înfricoșările tale me nimicesc,
 17 Me încunjură ca apa tótă ȳiu,
 Me ocoleșc împreună.
 18 Aī depărtat de la mine amic și soçiū,
 Cunoșcuți mei sunt—spație întunecose.
-

PSALMUL LXXXIX.

Regatul lui David.

O învețătură a lui Ethan, Ezraheului.

- 1 Indurările lui Iehova le voiū cănta în etern,
 Din generațiune în generațiune voiū anunția fidelitatea ta
 2 Câci diseiū: În etern îndurarea se va întemeia; [cu gura mea.
 Vei întări fidelitatea ta în chiar ceriul.
 3 „Încheiat-am o alianță cu alesul meu,
 „Jurat-am lui David, servuluī meu:
 4 „În etern voiū întări semența ta,
 „Si voiū edifica din generațiune în generațiune tronul tēu.“ Sela.
 5 Si ceriurile laudă minunile tale, Iehova!
 Si fidelitatea ta în adunarea sănților.
 6 Câci cine în ceriu sémenă cu Iehova?
 Cine este asemenea lui Iehova între fiii ȳelilor?
 7 Un Dumnezeu fórte înfricoșat în consiliul sănților,
 Si teribil preste toți cei dimprejurul lui.
 8 Iehova, Dumnezeul oștirilor! cine este puteric ca tine, Iehova?
 Si fidelitatea ta este împrejurul tēu.
 9 Tu domnesci preste înflarea mărei;
 Când valurile ei se rădic, tu le alini.
 10 Tu aī sfărămat ca pre uciși pre Rahab,
 Cu brațul tēu cel tare aī împrăsciat pre inimicii tēi.
 11 Al tēu este ceriul, al tēu pămēntul,
 Lumea și plinitatea ei tu le-aī întemeiat.
 12 Méđă-nópte și méđă-đi tu le-aī creat,
 Taborul și Hermonul se bucură în numele tēu.
 13 Al tēu este un brațiū cu putere eroică,
 Tare este mâna ta, înaltă drépta ta,

Dreptate și judecată sunt fundamentele tronului tău,	14
Îndurare și fidelitate merg înaintea fației tale.	
• Ferice de populul, ce cunoșce sunetul trimbițel,	15
Ce amblă în lumina fației tale, Iehova !	
Se bucură în numele tău totă ziua,	16
Și se înalță prin dreptatea ta ;	
Căci tu ești ornamental puterei lor ;	17
În buna-voința ta înalți cornul nostru.	
Căci Iehova este scutul nostru,	18
Și Sântul lui Israel regele nostru.	
O dată aî grăit în viđiune cătră cuviosul tău,	19
Și aî dis : „Am pus ajutor asupra unui erou,	
„Am înălțat pre un Tânăr ales din popul :	
„Am aflat pre David, servul meu ;	20
„Cu oleul meu cel sănt 'l-am uns pre el,	
„Cu carele mâna mea va fi pururea,	21
„Și brațul meu 'l va întări.	
„Se nu 'l strimtoreze inimicul,	22
„Și se nu 'l apese fiul reutăței.	
„Si eû voiû sfârâma înaintea lui pre inimicii sei,	23
„Si voiû bate pre cei ce 'l ureasc.	
„Fidelitatea mea și îndurarea mea sunt cu dênsul,	24
„Si în numele meu se înalță cornul lui;	
„Si mâna lui o voiû pune asupra mărei,	25
„Si asupra fluvierelor drépta lui.	
„El 'mî va striga : Părintele meu ești,	26
„Dumnețul meu și stînca mântuirei mele !	
„De asemene 'l voiû face pre el primogenit,	27
„Înalt preste regii pămîntului.	
„În etern 'i voiû reserva îndurarea mea,	28
„Si alianța mea se fiă neviolată cu dênsul.	
„Si voiû face se dureze în etern semînța lui,	29
„Si tronul lui ca dilele ceriului.	
„Când fiîi lui vor părăsi legea mea,	30
„Si în judecătile mele nu vor ambla;	
„Când vor profana statutele mele,	31
„Si preceptele mele nu le vor păzi :	
„Atunci voiû pedepsi cu toégul abaterile lor,	32
„Si cu plâgî inititatea lor.	
„Nu voiû retrage înse îndurarea mea de la dênsul,	33
„Si nu voiû tăgădui fidelitatea mea.	
„Nu voiû strica alianța mea,	34
„Si ceea ce aû eșit din buzele mele nu o voiû schimba.	
„O dată am jurat pre sănitatea mea;	35
„Nu voiû minți lui David :	

- 36 „Semînþa luþ se fiþ în etern,
 „Si tronul lui ca sôrele înaintea mea;
 37 „Ca luna se stee în etern,
 „Si ca martorul cel credincios în nuori.“ Sela.
 38 Cu tóte acestea 'l-aþ lepădat și 'l-aþ despreþuit,
 Te-aþ măniat contra unsului têu.
 39 Aþ lepădat alianþa servului têu,
 Aþ profanat corona lui, aruncându-o la pâmînt.
 40 Aþ surpat tóte gardurile lui,
 Aþ prefăcut în ruine întărîturile lui.
 41 Pre dênsul 'l prédă toþi trecëtoriï pre drum;
 Oprobriu aþ devenit vecinilor lui.
 42 Aþ inălþat drépta adversarilor lui,
 Aþ veselit pre toþi inimicii lui;
 43 De asemenea aþ întors ascuþitul sabieþ lui,
 Si nu 'l-aþ lăsat se se pótâ ține în resbel;
 44 Aþ făcut se înceteze strălucirea lui,
 Si tronul lui 'l-aþ dat la pâmînt;
 45 Aþ scurtat gilele ténereþelor lui,
 'L-aþ acoperit cu ruþine. Sela.
 46 Până când, Iehova, te vei ascunde ?
 Va arde pururea mănia ta ca foc ?
 47 Adu'þi aminte, cât de trecëtor *sum* ;
 Pentru ce aþ creat în zadar pre toþi fiþ omenilor ?
 48 Căci carele este omul, care se trăescă și se nu védă mórtea,
 Care se pótâ scăpa sufletul seu din infern ? Sela.
 49 Unde *sunt* îndurările tale cele trecute, Dómne !
 Pre care le-aþ jurat lui David în fidelitatea ta ?
 50 Adu'þi aminte, Dómne, de oprobriul servilor têi,
 Ce port în sinul meu de toþi populiþ cei mulþi,
 51 Carii, inimici aþ têi, me defaimă, Iehova !
 Carii defaimă urmele unsului têu.
 52 Bine cuvîntat fiþ Iehova în etern. Amin și Amin !

PSALMUL XC.

Descrierea scurtei durate și a miserielor vieții umane.

Rugăciunea lui Moise, omului lui Dumnezeu.

- D**ómne! locuință ni-a fost noue din generațiune în gene-
Maî înainte de a se nasce munți,[rațiune;
Si de a se forma pămîntul și lumea,
Si din eternitate în eternitate *esci* tu, o Dumnezeule!
Tu reduci pre om în țerrăna,
Si dică: „Re'ntorceți-ve, fiii ómenilor!“

- Câci una mie de ani *sunt* în ochiū tēi 4
 Ca ȳiu de eri, care aū trecut,
 ȳi ca o sentinelă în nōpte.5
- 'I răpesci pre eī; un vis *sunt*;
 Demânēta *sunt* ca érba, ce cresce,6
 Ce infloresce demânēta și cresce,
 Dară séra veștedesce și sécă.7
- Câci noi ne-am consumat prin mānia ta,7
 ȳi prin urgia ta ne-am spaimăntat.8
- Aī pus inicităile nōstre înaintea ta,8
 Cele ascunse ale nōstre înaintea luminei fačeī tale.9
 Câci tōte ȳilele nōstre se trec înaintea māniei tale;
 Noi petrecem ani nostri ca o găndire.10
- ȳilele anilor nostri *sunt* ȳepte-deci de ani,
 ȳi dacă cu putere mare, opt-deci de ani;
 Atunci māndria lor devine ostenelă și durere,
 Câci cu grăbire trec, și noi disparem.11
- Cine cunoșce puterea māniei tale?
 Câci dupre temerea de tine *este* și mānia ta.12
- Învētă-ne a numera ȳilele nōstre,
 Se căpătām o ânimă înțeléptă.13
- Întórce-te, Iehova, până când?
 ȳi fiă'ți milă de servii tēi.14
- Satură-ne demânēta de îndurarea ta,
 Ca se ne bucurām și se ne veselim în tōte ȳilele nōstre.15
- Bucură-ne atâtea ȳile, pre căte ne-aī apăsat,
 Atăția ani, în cāți vădurām nefericirea.16
- Arete-se servilor tēi faptele tale,
 ȳi gloria ta filor lor.17
- Vină buna-voința lui Iehova, Dumnezeului nostru, preste noi,
 ȳi fapta mānelor nōstre întăresce-o preste noi,
 Da, fapta mānelor nōstre întăresce-o!

PSALMUL. XCI.

Descrierea protecțiunei lui Dumnezeu asupra cuvioșilor.

- Cel ce locuesce sub scutul celuī Pré-Înalt1
 Va remăne sub umbra a tot Putintelui.2
- Eū ȳic de Iehova: el *este* refugiu meū, tăria mea,
 Dumnezeul meū, în care me încred.3
- Câci el te va măntui de lațiul păsăriului
 ȳi de cluma perdețoră.

- 4 Cu aripele sale el te va acoperi,
 Și sub aripele sale vei afla refugiu;
 Scut și pavăză este fidelitatea lui.
- 5 Nu te vei teme de frica de noapte,
 De săgeță, ce sboră țiuia,
- 6 De ciuma, ce amblă prin întuneric,
 De epidemie, ce devastază la medă-di.
- 7 De vor căde de a lăturea ta una mie, și dece miș de a drépta ta:
 De tine nu se va apropiat.
- 8 Numai cu ochii tăi te vei uita,
 Și resplătirea neleguiților o vei vedea.
- 9 Fiind că ai făcut pre Iehova, care este refugiu meu,
Pre cel Pră-Înalt locuința ta,
- 10 De aceea nu îți se va întâmpla niciodată o nefericire,
 Și niciodată o plagă nu se va apropiat de cortul tău.
- 11 Căci țangerilor sei li va ordona pentru tine,
 Spre a te păzi în toate cǎile tale.
- 12 Pre mâne te vor purta,
 Ca se nu se lovescă de petră piciorul tău.
- 13 Preste leu și viperă vei pași,
 Vezi strivi pre leei tineri și pre dracon.
- 14 „Fiind că el puse încrederea sa în mine,
„De aceea 'l voi scăpa, 'l voi înălța,
„Fiind că cunoște numele meu.
- 15 „El me va invoca, și eu 'i voi respunde,
„Cu dênsul voi fi în nevoie,
„'L voi elibera și 'l voi mări.
- 16 „Cu dile îndelungate 'l voi sătura,
„Și 'l voi face să vîdă măntuirea mea.“
-

PSALMUL XCII.

*Îndemnare de a medita asupra lucrărilor lui Dumnezeu, declarăriunea
fericirei celor drepti.*

Un psalm sau o cântare pentru țiuia de Sabbat.

- 1 Bine este, a mulțumi lui Iehova,
 Bine este, a mulțumi lui Iehova,
 Și a cânta numelui tău, o Pră-Înalte;
- 2 A anunția demănără indurarea ta,
 Și fidelitatea ta noaptea,
- 3 Cu instrumente cu dece corde și cu harpă,
 Cu Higgaion și cu citară.
- 4 Căci tu, Iehova, m'ai desfătat prin lucrarea ta,
 De lucrurile manelor tale me voi bucura.

Cât de mari sunt lucrurile tale, Iehova!	5
Fórte adânce sunt cugetările tale.	6
Omul fără de minte nu cunósce acésta,	6
Şi nerodul nu înțelege una ca acésta:	7
Când neleguijii resar ca érba,	7
Şi toţi făcătorii de rele infloresc;	8
<i>Acésta este</i> , spre a fi estirpiş pentru tot de-a-una.	8
Tu însă tronezi în înălțime în eternitate, Iehova!	9
Câci éca! inimicii tēi, Iehova!	9
Câci éca! inimicii tēi vor peri;	
Se vor împrăscia toţi făcătorii de rele.	10
Tu aînălătat însă	
Ca al unicornului cornul meū;	
Sum uns cu oleu prôspet;	
Şi ochiul meū 'şă vede dorinţa sa asupra adversarilor mei,	11
Şi de cei rēi, ce se rădică contra mea, aude urechia mea dorin-	
Ceи drepţi infloresc ca palină, [ta sa.]	12
Cresc ca un cedru pre Liban.	13
Plantaşti în casa lui Iehova,	
În curţile Dumnezeului nostru infloresc.	14
Chiar în bêtrâneţe daû frupt,	
Sucoşii și prôspeşti sunt;	
Spre a areta, că drept este Iehova, stînca mea,	15
Şi că nici o nedreptate nu este într'ensul.	

PSALMUL XCIII.

Majestatea, puterea și sănătatea lui Dumnezeu.

Iehova este rege, cu majestate este îmbrăcat;	1
Iehova s'aû îmbrăcat cu puterea, cu care s'aû încins;	
De aceea lumea este tare și nu se clătesce.	2
Tare este tronul tēu de la început,	
Din eternitate esci tu.	3
Fluviele aû înălătat, Iehova!	
Fluviele aû înălătat vócea lor,	
Fluviele aû înălătat mugetul lor.	4
Din vócele multor ape,	
Din putericele valuri ale mărei resună:	
„Iehova în înălțime este puteric,”	5
Mărturiele tale sunt fórte sigure,	
Casei tale, Iehova, se cuvîne sănătate pentru tot de-a-una.	

PSALMUL XCIV.

Rugă contra celor răi și a ipocriștilor.

- 1 Dumnezeul resbunărește, Iehova,
 Dumnezeul resbunărește! arătă-te.
- 2 Înalță-te, judecătorul pământului !
 Dă resplâtere celor mândri.
- 3 Până când nelegiuții, Iehova !
 Până când nelegiuții se trăsalte ?
- 4 Ei rostesc, vorbesc îngânfat,
 Se laudă toți făcătorii de rele.
- 5 Populul tău, Iehova, 'l calcă în picioare,
 Și moscenirea ta o apasă.
- 6 Pre văduvă și pre strein zugrumă,
 Și pre orfani 'i ucid,
- 7 Și dic: „Iehova nu vede acesta,
 „Nică nu iea săma de acesta Dumnezeul lui Iacob.“
- 8 Înțelegeți, voi cei fără de minte dintre popул !
 Și voi, nerodilor, când ve veți face cu minte ?
- 9 Cel ce aș plantat urechia, se nu audă ore ?
 Cel ce aș format ochiul, se nu vede ore ?
- 10 Cel ce înțelegește populi,
 Ce înveță pre omeni sciință, se nu mustre ?
- 11 Iehova cunoște cugetările omenilor,
 Că sunt deșertăciuni.
- 12 Ferică de omul, pre carele tu 'l înțelegești, Iehova !
 Și din legea ta 'l înveți,
- 13 Spre a'linisci de dilele nefericirei,
 Până se va săpa grăpa nelegiuțului.
- 14 Căci Iehova nu va lepăda pre populul seū,
 Și moscenirea sa nu o va părăsi.
- 15 Căci la dreptate se va re'ntorce judecata,
 Și pre densa o vor urma toți cei drepti la animă.
- 16 Cine se rescăla pentru mine contra celor răi ?
 Cine se infăcioșeză pentru mine contra făcătorilor de rele ?
- 17 Dacă Iehova nu 'mă-ar fi fost mie întru ajutor,
 Puțin sufletul meu ar fi jăcut în locul tăcerii.
- 18 Dacă disei: „Se clătesce piciorul meu,“
 Apoi îndurarea ta, Iehova, me sprijini.
- 19 În mulțimea grijelor mele în năuntrul meu
 Măntuirile tale desfățează sufletul meu.
- 20 Ore are cu tine împărtășire tronul reușitei,
 Care otăresce nedreptate prin lege ?

- Ei se adună grămadă contra susținutului celuī drept, 21
 Si condamnă sânge innocent.
 Dară Iehova 'mi este mie înlăritură, 22
 Si Dumnezeul meū stînca refugiului meū;
 Si va aduce asupra lor chiar reutatea lor propriă, 23
 Si prin reutatea lor 'i va estirpi pre ei;
 'I va estirpi pre ei Iehova, Dumnezeul nostru.
-

PSALMUL XCV.

Lui Dumnezeu trebuie să-i mulțumim și să-l ascultăm.

- Veniți, se cantică lui Iehova, 1
 Se jubilăm stîncei măntuirei noastre.
 Se venim înaintea faței lui cu mulțumire, 2
 Se'st jubilăm lui cu cântări.
 Căci Dumnezeu mare este Iehova, 3
 Si rege mare preste toti deii.
 În a cărui mâna sunt locurile cele mai din năuntru ale pămîntului, 4
 Si ale căruia sunt înălțimile munților.
 A lui este marea, si el o-a ū făcut pre ea, 5
 Si mânele sale au format uscatul.
 Veniți, se ne închinăm și se ne plecăm, 6
 Se îngenunchiăm înaintea lui Iehova, creatorului nostru.
 Căci el este Dumnezeul nostru, 7
 Si noi populul pășunei sale și turma mănei sale,
 Chiar astăzi, de veți asculta de vocea lui:
 „Nu întăriți anima văstră, ca la Meriba, 8
 „Ca în diua ispitei în pustiă;
 „Unde părinții vostri me ispitiră pre mine, 9
 „Me cercară, cu toate că vădură faptele mele.
 „Patru-deci de ani avui desgust de generația aceea, și ăsei: 10
 „Un popul cu animă retăcită sunt ei,
 „Si n'a ū cunoscut caiile mele;
 „Încât am jurat în mănia mea: 11
 „Ei se nu între în repaosul meū!“
-

PSALMUL XCVI.

Mărirea lui Dumnezeu și generala sa judecată.

- Cântați lui Iehova o cântare nouă, 1
 Cântați lui Iehova, tot pămîntul!
 Cântați lui Iehova, bine-cuvîntați numele lui, 2
 Anunțați din di în di ajutorul lui.

- 3 Narați între națiuni gloria lui,
Între toți populi minunile lui.
 4 Căci mare este Iehova și forte de laudat,
Înfricoșat este preste toți ței.
 5 Căci toți ței popулilor sunt idoli;
Iehova însă aș făcut ceriul.
 6 Majestate și strălucire sunt înaintea lui,
Tări și ornament în Sanctuarul seū.
 7 Dați lui Iehova, voi familiele populilor,
Dați lui Iehova gloria și putere.
 8 Dați lui Iehova gloria numelui lui,
Aduceți daruri și veniți în curțile lui,
 9 Închinați-ve lui Iehova în ornament sănt;
Tremurați înaintea lui, tot pământul!
 10 Diceți între națiuni: „Iehova este rege;“
De aceea lumea este tare și nu se clătesc.
El judecă populi cu dreptate.
 11 Bucure-se ceriul, și veselescă-se pământul,
Mugescă marea și tot ce o împie,
 12 Tresalte cămpia și tot ce este pre ea,
Atunci jubileze toți arborii pădurei
 13 Înaintea lui Iehova; căci vine,
Vine, spre a judeca pământul:
Va judeca lumea cu dreptate,
Și populi cu fidelitatea sa.
-

PSALMUL XCVII.

Majestatea lui Dumnezeu și judecata sa asupra idolatrilor.

- 1 Iehova este rege: veselescă-se pământul,
Bucure-se mulțimea insulelor.
 2 Nuor și negură sunt împrejurul seū,
Dreptate și judecată sunt basa tronului seū.
 3 Foc merge înaintea lui,
Și consumă împrejur pre inimicil lui:
 4 Fulgerile sale luminăză lumea;
Pământul o vede acesta, și se cutremură;
 5 Munții ca céră se topesc înaintea lui Iehova,
Înaintea Domnului a tot pământulu.
 6 Ceriurile anunță dreptatea lui,
Și toți populi ved gloria lui.
 7 Se se rușineze toți cei ce servesc imaginilor sculpatelor,
Ceii ce se fălesc de idoli.
Închinați-ve lui, toți ței!

Zion audî acésta, și se bucurâ,	8
Și fieile lui Iuda se veseliră	
Pentru judecâtile tale, Iehova!	
Câci tu, Iehova, esci cel mai înalt preste tot pămîntul,	9
Pré înălțat preste toți deiil.	
Ceî ce iubiî pre Iehova, urîti rîul;	10
El păzesce sufletele cuvioșilor sei;	
Din mâna neleguiișilor 'i eliberéză.	
Lumină este seminată pentru cel drept,	11
Și pentru cei integri la ânimă bucuria.	
Bucurați-ve, dreptilor, în Iehova,	12
Și mulțumiî la amintirea sănităței sale.	

PSALMUL XCVIII.

Psalmistul îndemnă pre toți populi și tote ființele, de a lauda pre Dumnezeu.

* Un psalm.

Cântați lui Iehova o cântare nouă,	1
Câci minună aū făcut.	
'L-aū ajutat pre el	
Drépta sa și sântul seū braçiū.	
Iehova aū făcut cunoscut ajutorul seū;	2
Înaintea ochilor populilor	
Aū descoperit dreptatea sa.	
'Și-aū adus aminte de îndurarea sa și de fidelitatea sa	3
Câtră casa lui Israel.	
Tote marginile pămîntului aū vădut ajutorul Dumnezeului nostru.	
Cântați de bucuria lui Iehova, tot pămîntul!	4
Chiuiți, jubilați și cântați.	
Cântați lui Iehova cu citără,	5
Cu citără și vóce cîntătoră;	
Cu trimbită și sunet de corn	6
Cântați de bucuria înaintea lui Iehova, regeluī,	
Mugescă marea și tot ce o șimble,	7
Lumea și cei ce locuesc într'ënsa;	
Fluviele bată în palme,	8
Jubileze munții împreună cu ele	
Înaintea lui Iehova; câci vine, spre a judeca pămîntul:	9
Va judeca lumea cu dreptate,	
Și populi cu ecitate.	

PSALMUL XCIX.

Îndemnare de a adora pre Dumneșeu pre Zion.

- 1 Iehova este rege; populi se cutremură;
El tronază preste Cherubim, pământul se clătesce.
 - 2 Iehova în Zion este mare
Și înălțat preste toți populi.
 - 3 Se se laude numele tău, cel mare și înfricoșat,
Care este sănt.
 - 4 Și puterea regelui iubesce judecata;
Tu ai întemeiat ecitatea;
Judecată și dreptate ai făcut în Iacob.
 - 5 Înălțați pre Iehova, Dumneșul nostru;
Închinăți-ve înaintea scaunelulu piciorelor lui,
Care este sănt.
 - 6 Moise și Aaron erau între preoții sei,
Și Samuel între cei ce invocau numele lui;
El invocă pre Iehova, și el li respunse lor.
 - 7 În columna de nuori grăi cătră deneșii;
El păziră mărturile lui
Și statutele, ce li-au dat.
 - 8 Iehova, Dumneșul nostru! li-ai respuns lor;
Un Dumneșeu iertător li-ai fost lor,
Și un resbunător al faptelor lor.
 - 9 Înălțați pre Iehova, Dumneșul nostru;
Închinăți-ve înaintea săntului lui munte;
Căci sănt este Iehova, Dumneșul nostru.
-

PSALMUL C.

Mulțumire pentru bunătatea lui Dumneșeu.

Un psalm de mulțumire.

- 1 Jubilați lui Iehova, tot pământul!
- 2 Serviți lui Iehova cu bucuria,
Veniți înaintea lui cu cântare.
- 3 Cunoșteți, că Iehova este Dumneșeu;
El ne-au făcut, și nu noi enși-ne;
Populul lui suntem și turma pășunei sale.
- 4 Întrați în porțile lui cu mulțumire,
În curțile lui cu laudă;

Mulțumiți-i lui, bine-cuvântați numele lui,
Căci bun este Iehova, în etern îndurarea sa,
Și din generațiune în generațiune fidelitatea sa.

5

PSALMUL CI.

Scopul lui David de a proteja pre omenești binelui și de a pedepsi pre cei răi.
Un psalm al lui David.

Milă și judecată voiū cântă, 1
Tie, Iehova, 'ți voiū cântă.
Voiū lua aminte la calea integrităței; 2
Când veI veni la mine?
Voiū se âmplu în integritatea ânimei mele
În năuntrul casei mele.
Nu voiū se pun înaintea ochilor mei nică un rău; 3
Uresc a face lucrările celor abătători;
Se nu se lipescă de mine.
O ânimă dărăptnică se se depărteze de mine, 4
Reutate nu voiū se cunosc.
Pre cel ce calomniéză în secret pre aprópele seū,
Pre acela 'l estirpesc;
Pre cel ce are ochi măndri și ânimă îngănsată,
Pre acela nu 'l sufer.
Ochi mei sunt asupra celor credincioși ai țerrei, ca se locuescă cu mine, 6
Cel ce ămplă pre calea integrităței, numai acela se'mi servescă.
Se nu locuescă în năuntrul casei mele cel ce practică vicleșug, 7
Cel ce spune minciuni se nu stee înaintea ochilor mei.
În tōte demănețele voiū se estirpesc pre toți neleguiții țerrei,
Nimicind din cetatea lui Iehova pre toți făcătorii de rele.

PSALMUL CII.

Psalmistul rōgă pre Dumneșteu a elibera populul lui Israel.

Rugăciunea unuī apăsat, când este turburat și revérsă înaintea lui
Iehova plângerea sa.

Iehova! ascultă de rugăciunea mea, 1
Si strigarea mea vină cătră tine.
Nu ascunde fația ta de la mine în ăiuă nevoie mele, 2
Plécă urechia ta cătră mine în ăiuă, când strig,
Grăbesce-te a'mi respunde.
Căci ăilele mele aū perit ca fum, 3
Si ăsele mele ard ca arșiță.

- 4** Părlită ca érbă este ânima mea și secată,
Câci uît de a mânca pânea mea.
- 5** De vócea suspinului meū
Ósele mele se lipesc de carnea mea.
- 6** Me asemen pelicanuluī din deșert,
Sum ca buha ruinelor.
- 7** Veghiez și sum ca o pasere singurelă pre acoperimēnt.
- 8** Tótă ȳiuă me batjocuresc inimică mei,
Ceī ce se înfuriéză contra mea se jură pre mine.
- 9** Căci cenușă am mâncaț ca pâne,
Și bêutura mea cu lacrime am amestecat
- 10** Din cauă măniei tale și a indignațiunei tale;
Căci tu m'ăi rădicat și m'ăi asvârlit.
- 11** Dilele mele *sunt* ca o umbră înclinată,
Și eū ca érba me usuc.
- 12** Tu îNSE, Iehova, tronez̄în etern,
Și numele tēu din generațiune îN generațiune.
- 13** Te vei scula, te vei îndura de Zion,
Câci este timp de a se îndura de el, căci aŭ venit timpul deter-
- 14** Căci serviū tēi aŭ plăcere de petrele lui, [minat.
Și iubesc pulberea lui.
- 15** Și populi se vor teme de numele lui Iehova,
Și toți regii pământuluī de gloria ta.
- 16** Fiind că Iehova aŭ zidit Zionul,
S'aŭ aretat îN gloria sa;
- 17** S'aŭ întors câtră rugăciunea celuī părăsit,
Și n'aŭ desprețuit ruga lor.
- 18** Se va scrie acésta generațiunei viitōre,
Ca populul, ce se va crea, se laude pre Iehova;
- 19** Căci el aŭ privit din sănta sa înăltîme,
Iehova din ceriū s'aŭ uîtat pre pământ,
- 20** Ca se audă suspinul captivuluī,
Ca se elibereze pre fiuī mórtei;
- 21** Ca se se anunție îN Zion numele lui Iehova,
Și lauda lui îN Ierusalim,
- 22** Când populi împreună se vor aduna,
Și regatele, spre a servi lui Iehova.
- 23** Aŭ slăbit pre cale puterea mea,
Aŭ scurtat dilele mele.
- 24** Eū dic: „Dumnedeul meū! nu me răpi la jumâlatea dilelor mele;
„Din generațiune îN generațiune *sunt* aniī tēi.
- 25** „În vechime aî intemeciat pământul,
„Și lucrul mânelor tale este ceriul.
- 26** „Ele vor peri, tu îNSE vei sta,
„Da, tóte ca un vestiment se vor îvechi;

- „Ca un vestiment le veți schimba, și ele se vor schimba. 27
 „Tu însă esci tot același,
 „Și ani tăi nu se vor fini. 28
 „Fiii servilor tăi vor remăne,
 „Și semența lor va fi stabilită înaintea ta.“

PSALMUL CIII.

*Cântare de recunoșință pentru bine-facerile lui Dumnezeu cătră cei credincioși.
 Un psalm al lui David.*

- Bine-cuvîntéză, sufletul meu, pre Iehova, 1
 Si tóte cele din năuntrul meu numele lui cel sănt. 2
 Bine-cuvîntéză, sufletul meu, pre Iehova,
 Si nu uîta tóte bine-facerile lui. 3
 Carele iérta tóte inicităile tale,
 Carele vindică tóte bólele tale, 4
 Carele măntuie din mormînt viéta ta,
 Carele te încununéză cu milă și îndurare, 5
 Carele satură cu bunătățî sufletul tău,
 Încât ténerețele tale se înnoesc ca vulturul. 6
 Dreptățî face Iehova și judecățî
 Tutelor apăsaților. 7
 Făcu cunoscute cîile sale lui Moise,
 Fiilor lui Israel faptele sale. 8
 Îndurat și milos este Iehova,
 Tărđiu la măniă și plin de îndurare ; 9
 Nu mustră pururea,
 Nică nu ține mănia sa în etern ;
 Nu ni-aă făcut noue după pecatele noastre, 10
 Nică nu ni-aă resplătit noue după inicităile noastre.
 Căci, pre cît de înalt este ceriul preste pămînt, 11
 Pre atât de mare este îndurarea sa cătră cei ce se tem de dênsul;
 Pre cît de depărtat este resăritul de la apus, 12
 Pre atât aă depărtat de la noi abaterile noastre.
 Precum se îndură un părinte de fiil sei, 13
 Așia se îndură Iehova de cei ce se tem de dênsul.
 Căci cunoscce cugetările noastre, 14
 'Si amintesce, că terrână suntem.
 Omul, ca érba sunt dilele lui, 15
 Ca flórea câmpului, așia infloresce :
 Căci un vînt trece preste dênsa, și ea nu mai este, 16
 Si nu o mai cunoscce locul ei.
 Îndurarea lui Iehova însă este din eternitate în eternitate preste 17
 Si dreptatea sa preste fiil filor. [cei ce se tem de dênsul,

- 18** Carii păzesc alianța lui
 Și și aduc aminte de ordinele lui, ca se le facă.
19 Iehova în ceriuă așează tronul seū,
 Și împărăția sa preste tōte domneșce.
20 Bine-cuvēntați pre Iehova, anleriu sei!
 Voii eroi puterici, carii fac cuvēntul lui,
 Ascultând vócea preceptelor lui!
21 Bine-cuvēntați pre Iehova, tōte oștirile sale!
 Servii sei, carii fac voia lui!
22 Bine-cuvēntați pre Iehova, tōte lucrările sale
 În tōte locurile dominarei lui!
 Bine-cuvēnteză, susfletul meū, pre Iehova.
-

PSALMUL CIV.

Psalmistul celebră îngrijirile, ce ieă Providența pentru tōte lucrurile.

- 1** Bine-cuvēnteză, susfletul meū, pre Iehova;
 Iehova, Dumnezeul meū! tu esci fōrte mare,
 Cu majestate și strălucire esci îmbrăcat.
2 Cel ce se învălesce cu lumină ca cu o mantă,
 Ce întinde ceriul ca o tapetă,
3 Cel ce acopere camerele sale de sus cu ape,
 Cel ce face nuori carul seū,
 Ce ămplă pre aripele věntuluī,
4 Cel ce face věnturi nunți sei,
 Flacări de foc serviī sei.
5 El intemeiā pămēntul pre temeliile sale,
 Încât nu se va clăti în etern și perpetuu;
6 Cu undele mārei ca cu un vestiment 'l-aī acoperit;
 Preste munți steteră ape.
7 De iustrarea ta fugiră,
 De vócea tunetului tēu fură spaimăntate.
8 Munți se rădică, vâi se coborîră
 În locul, în care tu le-aī intemeiat.
9 Margine aī pus, pre care ele se nu o tréca,
 Nici se se re'ntorcă, spre a acoperi pămēntul.
10 El trămite isvōre în vâi,
 Care curg între munți;
11 Ele adapă tōte ferele câmpului,
 Asini selbatici și potolesc setea lor.
12 Lângă dēnsele locuiesc paserile ceriului,
 Care fac se resune vócea lor dintre raiuri.
13 El adapă munți din camerele sale,
 Din fruptul lucrărilor tale se satură pămēntul,

El face se resără érbă pentru vite,	14
Și verdetă pentru trebuința omului,	
Și scôte pâne din pămînt,	
Și vinul, ce veselesce ânima omului	15
Și face se strălucescă fația lui mai mult decât oleu,	
Și pânea, ce întăresce ânima omului.	
Arborii lui Iehova se satură,	16
Cedrii Libanului, pre carii 'i-aű plantat ;	
Unde paserile 'și fac cuiburile lor:	17
Cocostircul, brađi <i>sunt</i> locuința sa.	
Munți cei înalți <i>sunt</i> pentru capriore,	18
Stîncele un adăpost șoricelui de munte.	
Făcut-ař luna pentru timpuri,	19
Sórele cunoșce apusul seř.	
Făcut-ař intunericul, ca se fiă nöpte,	20
În care se mișcă tóte férele pădurei :	
Puii de leu, carii rag după prédă,	21
Spre a căuta de la Dumnezeu măncarea lor.	
Sórele resare: ei se retrag,	22
Și în viđuinile lor se culcă.	
Omul ese la lucrul seř,	23
Și la munca sa până în séră.	
Cât de multe <i>sunt</i> lucrările tale, Iehova !	24
Tóte cu înțelepciuñe le-ař făcut;	
Plin este pămîntul de creaturele tale.	
Marea acésta, întinsă și largă,	25
Acolo <i>sunt</i> tărîtore fără numer,	
Animale mică și mari.	
Acolo merg nave;	26
Leviatanul, pre carele 'l-ař format,	
Spre a se juca într'ënsa :	
Tóte pre tine te ascéptă,	27
Spre a li da măncarea lor la timpul <i>covenit</i> .	
Ce li dai lor ele o adună ;	28
Tu deschidă mâna ta, ele se satură de bine ;	
Tu ascundi fația ta, ele se turbură ;	29
Tu ieř suflarea lor, ele per și în pulbere se re'ntorc;	
Tu trămiř spiritul têu, ele se creeză ;	30
Și tu înnouesci fația pămîntului.	
Fiă gloria lui Iehova în etern;	31
Iehova se se bucură de lucrările sale !	
El caută spre pămînt, și acesta se cutremură,	32
El atinge munți, și ei fumegă.	
Voiu cântă lui Iehova tótă viéja mea,	33
Voiu psalmodia Dumnezeului meu, cât voiu fi,	

- 34** Fiă 'I plăcută meditațiunea mea!
Me bucur în Iehova.
35 Păcătoșii trebuie se pără de pre pământ,
și neleguiiți se nu mai fiă.
36 Bine-cuvânteză, sufletul meu, pre Iehova!
Laudați pre Iehova!
-

PSALMUL CV.

Espunerea istorică a bine-facerilor lui Dumnezeu către populul său.

- 1** Laudăți pre Iehova, învocați numele lui,
Faceți cunoscute faptele lui între populi;
2 Cântați'i lui, psalmodiați'i,
Vorbiți de toate minurile lui;
3 Laudați'l în săntul lui nume;
Bucure-se ânima celora ce caută pre Iehova.
4 Căutați pre Iehova și puterea lui,
Căutați tot de-a-una fața lui.
5 Amintiți-ve de minurile lui, pre care le-ați făcut,
De semnele lui și de judecățile gurci lui,
6 Voî semenea lui Abraam, servuluî lui!
Fiii lui Iacob, aleșii lui!
7 El, Iehova, este Dumnezeul nostru,
Preste tot pământul sunt judecățile sale.
8 El pururea și aduce aminte de alianța sa,
De cuvântul, ce 'l-ați ordonat pentru mii de generațuni,
9 Pre care 'l-ați încheiat cu Abraam,
și de jurămîntul său către Isaac,
10 Si pre care 'l-ați confirmat lui Iacob drept așeđămînt,
Lui Israel drept alianță eternă,
11 Dicînd: „Tie 'ți voi da pământul Canaan
„De sorțiu al moscenirei vostre.
12 Când ei erau încă un numer mic,
Puçini și streini acolo,
13 Si merseră de la popul la popul,
De la un regat la alt popul,
14 Atunci nu permise neminuî, se 'i apese,
și pedepsi regi pentru dênsii:
15 „Nu ve atingeți de unșii mei,
„Si profetilor mei nu li faceți nică un rău!“
16 Si chiâmâ fômete asupra țerrei,
Sfărâmâ orf-ce susținere de pâne.
17 Trâmise înaintea lor pre un om;
Ioșef se vîndu ca sclav,

Strinseră în cătușe piciorul lui,	18
'L apăsară cu fer,	19
Până la timpul, când veni cuvântul lui,	19
Cuvântul lui Iehova 'l curăți pre el.	20
Regele trămise, de 'l-aŭ deslegat,	20
Dominitorul populilor, de 'l-aŭ eliberat.	21
'L făcu domn preste casa sa,	21
Și stăpânitor preste tótă avearea sa;	22
Ca se lege pre principiū lui după voința sa,	22
Și pre bětrâniū lui se 'i facă înțelepții.	23
Si Israel veni la Egipt,	23
Si Iacob peregrină în pămîntul lui Ham.	24
Si el îmmulți pre populul seu fórte,	24
Si 'l făcu pre el mai tare decât apăsătoriū lui.	25
Întorse ânima lor, ca se urescă pre populul lui,	25
Ca se facă vicleșug contra servilor lui.	26
Trămise pre Moise, servul seu,	26
Pre Aaron, pre carele 'l-aŭ ales.	27
Ei făcură între dênsiū semnele lui,	27
Si minună în pămîntul lui Ham:	28
El trămise intunecime, și se făcu intunerice,	28
Si eī nu se opuseră la euvîntele lui.	29
Prefăcu apa lor în sânge,	29
Si omorî pesciū lor.	30
Pămîntul lor furnică de brósce	31
Până în camerele regilor lor.	31
El grăi : și veni musca cânelui,	32
Musce rele în tot cuprinsul lor.	32
În loc de plöe li dede grândină,	33
Flacără de foc în pămîntul lor.	33
Si bătu viele lor și smochiniū lor,	34
Si sfărâmâ arboriū cuprinsuluī lor.	34
El grăi : și veni locusta ;	35
Si omidă fără numer,	35
Carele măncară tótă verdéta în térra lor,	36
Si consumară fruptul câmpuluī lor.	36
Si el bătu tot primogenitul în térra lor,	37
Primiția a tótă a lor putere.	37
'I scóse pre ei cu argint și aur,	38
Si în semențiele sale nu era nică un infirm.	38
Egiptul se bucură de plecarea lor,	39
Căci frica lor căduse preste dênsiū.	39
El intinse nuori spre acoperimēnt,	40
Si foc, spre a lumina nóttea.	40
Ei cerură, și el aduse prepelițe,	40

- Și cu pânea ceriuluſ 'i sătură.
41 Deschise stînca, și se vîrsă apă ;
 Ea curse prin locuri secetose ca fluviuſ.
42 Câci 'și aduse aminte de cuvîntul seū cel sănt,
 De Abraam, servul seū.
43 Și scóse pre populul seū în bucuriă,
 În jubilări pre aleșii seī.
44 Și li dede lor țerrile națiunilor,
 Și munca populilor o luară în posesiune ;
45 Ca se păzescă statutele lui,
 Și legile lui se le țină.
 Laudați pre Iehova !
-

PSALMUL CVI.

Psalmistul aduce aminte popuļului lui Israel nemulțumirea lor și bine-facerile lui Dumnezeu.

- 1** **L**audați pre Iehova !
 Mulțumiți lui Iehova, câci este bun,
 Câci în etern este îndurarea sa.
2 Cine pôte se esprimă faptele cele mari ale lui Iehova ?
 Se anunție tôtă lauda sa ?
3 Ferice de cei ce țin judecata,
 Și fac dreptate în tot timpul.
4 Adu'ți aminte de mine, Iehova, cu bună-voință de populul têu,
 Iea sémă de mine cu ajutorul têu ;
5 Ca se ved fericirea aleșilor têi,
 Ca se me bucur de bucuria popululuſ têu,
 Ca se me laud cu moscenirea ta.
6 Noi am pěcatuit cu pârinții nostri,
 Am lucrat pervers, am nelegiuit.
7 Pârinții nostri în Egipt nu voiră se iee sémă de minunile tale,
 Nu'șî aduseră aminte de multimea îndurârilor tale,
 Ci se opuseră la Marea, la Marea Roșia.
8 Totuſi el 'i măntui pentru numele seū,
 Ca ei se facă cunoscute faptele cele mari ale lui.
9 Și el mustrâ Marea Roșia, și se uscâ,
 Și 'i trecu prin adâncime ca prin păſune.
10 Și 'i măntui din mâna uritorului,
 Și 'i eliberâ din mâna inimicului.
11 Și apele acoperiră pre apăſătorii lor :
 Nici unul dintr'enșii nu remase.
12 Atunci cređură în cuvîntele sale,
 Cântară lauda lui.

<i>Dară iute uîtară faptele lui,</i>	13
<i>Nu asceptară consiliul lui.</i>	14
<i>Și doriră o poftă în pustiă,</i>	15
<i>Ispitiră pre Dumneșteu în singuritate.</i>	15
<i>Și el li dede cererea lor,</i>	16
<i>Dară trămisse consumăciune în corpurile lor.</i>	16
<i>Și ei invidiară pre Moise în cort,</i>	16
<i>Pre Aaron, săntul lui Iehova.</i>	17
<i>De aceea se deschise pămîntul, și înghiți pre Dathan,</i>	17
<i>Și acoperi céta lui Abiram;</i>	18
<i>Și foc arse în céta lor,</i>	18
<i>Flacără consumâ pre nelegiuții.</i>	19
<i>Ei făcură un vițel în Horeb,</i>	19
<i>Și se închinără unei imagine vîrsate;</i>	20
<i>Și schimbară gloria lor</i>	20
<i>Cu figura unui taur, ce măncă érbă.</i>	21
<i>Uîtară pre Dumneșteu, măntuitorul lor,</i>	21
<i>Carele aŭ făcut lucruri mari în Egipt,</i>	22
<i>Minunate în pămîntul lui Ham,</i>	22
<i>Înfricoșate la Marea Roșia.</i>	23
<i>Și el dise, că 'i-ar estirpi;</i>	23
<i>Dacă Moise alesul seū nu ar fi stat în spărtură,</i>	
<i>Spre a înlătura mănia lui de la destrugere.</i>	
<i>Dară ei desprețuiră doritul pămînt,</i>	24
<i>Nu creșdură în cuvîntul lui;</i>	
<i>Ci murmurără în corturile lor,</i>	25
<i>Nu ascultară de vócea lui Iehova.</i>	
<i>Atunci rădică el contra lor mâna sa,</i>	26
<i>Se jură, că 'i va face se cadă în pustiă,</i>	
<i>Și că va arunca semența lor printre națiuni,</i>	27
<i>Și că 'i va împrăscia prin țerră.</i>	
<i>Și ei se alipiră de Baal-Peor,</i>	28
<i>Și măncară sacrificie ale <i>idolilor</i> morți.</i>	
<i>Ast felu măniară pre Dumneșteu prin faptele lor,</i>	29
<i>Și plagă erumpse între dênsii.</i>	
<i>Atunci se sculă Pinchas și judecă,</i>	30
<i>Și plaga încetă.</i>	
<i>Acésta 'i se socoti lui spre dreptate</i>	31
<i>Din generațiune în generațiune până în etern.</i>	
<i>Și ei 'l măniară la apa Meriba (cérta),</i>	32
<i>Încât lui Moise 'i merse rêu din cauza lor ;</i>	
<i>Câci se opuseră spiritului lui,</i>	33
<i>Încât el vorbi nesocotit cu buzele sale.</i>	
<i>Ei nu estirpiră populi,</i>	34
<i>Pre cari Iehova li-aǔ ordonat lor,</i>	

- 35 Ci se amestecară cu națiunile,
- Și învețară faptele lor:
 36 Și serviră idolilor lor,
Carii li se făcură lor spre cursă ;
 37 Și sacrificară pre fișor lor
- Și pre fiolelor demonilor :
 38 Vîrsără sânge inocent,
Sâangele fiilor lor și al fielor lor,
Pre carii 'i sacrificară idolilor Canaanului ;
- Și pămîntul era păngărit de sânge.
 39 Și aşia se făcură necurați prin faptele lor,
- Și fonicară prin lucrarea lor.
 40 Atunci se aprinse mânia lui Iehova contra populului,
- Și el urî moscenirea sa ;
 41 Și 'i dede pre ei în mânele națiunilor,
Incât preste dênsii domniră urîtorii lor;
 42 Și inimicii lor 'i apăsară pre ei,
- Și ei fură umiliî sub mânele lor.
 43 De multe ori 'i măntui pre ei,
Dară ei tot se opuseră în consiliul lor,
- Și se perdură prin inicitatea lor.
 44 Cu tôte acestea el se uîtă la nevoia lor,
Când audi strigarea lor,
 45 Și 'și aduse aminte de alianța sa cu dênsii,
- Și se îndurâ după mulțimea îndurâreî sale ;
 46 Și 'i făcu se afle îndurare
Înaintea tutulor captivatorilor lor.
 47 Măntui-ne, Iehova, Dumnezeul nostru !
- Și adună-ne dintre națiuni,
Spre a mulțumi săntului tîu nume,
- Șpre a ne făli în lauda ta.
 48 Bine-cuvîntat fă Iehova, Dumnezeul lui Israel,
Din eternitate în eternitate;
- Și tot populul se dică: Amin !
Laudați pre Iehova !
-

PSALMUL CVII.

Psalmistul celebră minuniile Providenței.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, căci este bun,
Căci în etern este îndurarea sa.
 2 **A**șia dică cei măntuîi de Iehova,
Pre carii 'i-aă măntuit din mâna apăsatörulu ;
 3 **S**i din țerrî 'i-aă adunat,
De la resărit și de la apus,

De la méđă-nópte și de la méđă-di. În pustia retăciră, în cale singuratică.	4
Cetate de locuință nu aflare;	5
Flămândi și setoșii, Sufletul lor în ei lângădeți.	6
Atunci strigară cătră Iehova în nevoia lor, Și el din strimtorările lor 'i eliberă;	7
Și 'i duse pre ei pre cale dréptă, Ca se mérgă la o cetate de locuință.	8
Mulțumescă lui Iehova pentru îndurarea lui, <i>Pentru minunile lui cătră fiilor omului;</i>	9
Căci a săturat sufletul însetat, Și sufletul flămând 'l-aū împlut de bunătățī.	10
Cei ce sedeaū în întuneric și în umbra mórtei, Prinși în apăsare și fer;	11
Pentru că se opuseră la cuvîntele lui Dumnezeu, Și consiliul celui Pré-Înalt 'l desprețuia;	12
De aceea umili sufletul lor prin suferințe; Ei cădură, și nemine nu 'i ajută <i>pre ei.</i>	13
Atunci strigară cătră Iehova în nevoia lor, Și el din strimtorările lor 'i ajută;	14
'I scose pre ei din întuneric și din umbra mórtei, Și lanțurile lor le rumpse.	15
Mulțumescă lui Iehova pentru îndurarea lui, <i>Pentru minunile lui cătră fiilor omului;</i>	16
Fiind că aū sfărămat porțile de aramă, Și zevorele de fer le-aū tăiat.	17
Nerodă se apăsără din cauza păcatosei lor căi, Din cauza iniicităilor lor;	18
Totă măncarea urî sufletul lor, Ei sosiră până la porțile mórtei.	19
Atunci strigară cătră Iehova în nevoia lor, Și el din strimtorările lor 'i ajută;	20
Trămise cuvîntul seu, ca se 'i vindice, Și se 'i scape din grăpa lor.	21
Mulțumescă lui Iehova pentru îndurarea lui, <i>Pentru minunile lui cătră fiilor omului;</i>	22
Și se sacrifice sacrificie de laudă, Și se anunție faptele lui cu jubilare.	23
Cei ce merseră cu nave pre mare, Ce făcură comerciu pre ape mari:	24
Ei văduără faptele lui Iehova, Și minunile lui în adâncime.	25
Căci el ordonă, și se rădică furtună, Care înălță valurile mărei;	

- 26 Se rădicară spre ceriuș,
Se pogorîră în adâncuri,
Sufletul lor în nevoie se topă.
27 Se clătiră și se șovăiră ca cel bêt,
Și tôtă înțelepciușa lor fu nimicită.
28 Atunci strigă către Iehova în nevoie lor,
Și el din strimtorările lor 'i scose.
29 Opri furtuna, schimbându-o în lină adiere,
Și valurile ei tăcură.
30 Și ei se bucurără, câ ele s'așteaptă linisit,
Și el 'i conduse la țermurea cea dorită de ei.
31 Mulțumescă lui Iehova pentru îndurarea lui,
Pentru minunile lui către fișii omenilor.
32 Și se'l înalță în adunarea populușui,
Și în ședința celor bîtrâni se'l laude.
33 Prefăcu fluvie în pustiă,
Și isvôre de apă în uscăciune;
34 Pămînt fructifer în pămînt sărat,
Din caușa reutăței locuitorilor lui;
35 Făcu deșertul un iez de apă,
Și pămîntul uscat isvôre de apă;
36 Și lăsă se locuescă acolo cei flămânđi,
Ca se fundeze o cetate de locuit,
37 Și se semine cîmpie, și se planteze vie,
Care se producă fructul anual.
38 Și el 'i bine-cuvîntă, încât fôrte se îmmulțiră,
Și nu lăsă vitele lor se se împuçineză.
39 Și fură împuçinați și umiliți
De puterea nefericirei și întristare;
40 Vîrsând desprețiu asupra principiilor
'I făcu se retăcescă într'un deșert fără câl;
41 Așia înălță pre cel serac din apăsare,
Și făcu ca turme familiele.
42 Cei drepti ved acesta și se bucură,
Și tôtă reutatea 'și închide gura ei.
43 Cine este înțelept,
Observe acesta și înțelégă îndurările lui Iehova.
-

PSALMUL CVIII.

Psalm de mulțumire și de rugăciune.

O cîntare sau un psalm al lui David.

- 1 **G**ata este ânima mea, Dumneadeule!
G Voiu căntă și voiu psalmodia;
Sufletul meu de asemenea.

Descéptă-te, harpă și citară!	2
Voiū se descept aurora.	
Te voiū lauda între populī, Iehova,	3
'Tî voiū psalmodia între națiuni.	
Câci mare preste ceriuri este îndurarea ta,	4
Și până la nuori fidelitatea ta.	
Înalță-te pre tine preste ceriuri, Dumnezeule,	5
Preste tot pămîntul gloria ta.	
Ca se fiă eliberați iubiții tîi,	6
Ajută cu drépta ta, și respunde-ni.	
Dumnezeu promise în sănția sa:	
Voiū se me bucur, se împărțesc Sichem,	7
Și valea Succoth se o măsur;	
Al meū este Galaad, și al meū Manasse,	8
Efraim este tăria capuluī meū, Iuda legislatorul meū;	
Moab este basinul meū de spălat,	9
Asupra lui Edom arunc papucul meū,	
Asupra Filistiei cânt de bucuriă.	
Cine me duce la cetatea cea întărîtă?	10
Cine me conduce până la Edom?	
Nu esci tu óre, Dumnezeule, cel ce ne-aî lepădat,	11
Și tu, Dumnezeule, care n'aî eșit cu oştirile nóstre?	
Dâ-ni ajutor, ca se scăpăm din strîmtorare,	12
Câci amăgitor este ajutorul omului.	
Cu Dumnezeu vom executa fapte mari,	13
Și el va călca în picioare pre inimicuî nostri.	

PSALMUL CIX.

David decide pre inimicuî sei la peire.

Maestrului de căntare. Un psalm al lui David.

Dumnezeul laudei mele, nu tăce;	1
Câci gura nelegătului și gura vicleniei s'aû deschis	2
Vorbit-aû cu mine cu limba minciunei, [contra mea;	
Și cu cuvînte de ură m'aû încunjurat,	3
Și m'aû combătut fără causă;	
Pentru iubirea mea ei me acusă;	4
Dară eû, eû sum numai rugăciune.	
Și ei 'mî-aû resplătit rêu pentru bine,	5
Și ură pentru iubirea mea.	
Pune un nelegăt preste dênsul,	6
Și un acușător se stee de a drépta lui;	
Când va fi judecat, se ésa culpabil,	7
Și ruga sa fiă spre pecat.	

- 8 Dilele sale fiă puçine ;
 Dirigētoria sa altul se o iee ;
- 9 Fiă fiil sei orfană,
 Si femeea sa vêduvă.
- 10 Retăcăescă fiil sei și cerșitorăescă,
 Si caute pâne afară dintre ruinele lor.
- 11 Răpăescă împrumutătorul tōte cāte el are,
 Si streină prede căstigul lui.
- 12 Se n'aibă pre nemine care se'i arete îndurare,
 Si se nu fiă nici un bine-făcător al orfanilor sei.
- 13 Posteritatea sa fiă estirpită,
 În generațiunea viitoră fiă sters numele lor;
- 14 Culpa părinților sei fiă amintită înaintea lui Iehova,
 Si pecatul mamei sale se nu se stergă ;
- 15 Se fiă pururea înaintea lui Iehova,
 Ca el se estirpăescă de pre pâmînt amintirea lor.
- 16 Fiind cā nu'ști aduce aminte se facă îndurare,
 Ci persecută pre cel serman și serac,
 Si pre cel cu ânimă sdrobită, spre a'z omorî.
- 17 Fiind cā iubi blăstemul, de aceea el se vină asupra lui ;
 Fiind cā nu voi bine-cuvîntare, de aceea ea se fiă depărtată de el.
- 18 Fiind cā se imbrăcă cu blăstem ca cu un vestiment,
 De aceea el se între ca apă în năuntrul lui,
 Si ca oleu în ósele lui.
- 19 Fiă 'i acesta ca un vestiment, în care se se îmvălăescă,
 Si ca cingetoră, cu care se se încinge tot de-a-una.
- 20 Acesta fiă plata inimicilor mei de la Iehova,
 Si a acelora ce vorbesc reutate contra sufletului meu.
- 21 Tu însă să'mi mie, o Dómne, Iehova,
 Pentru numele tău ;
 Câci bună este îndurarea ta ; eliberéză-me ;
- 22 Câci serman și serac sum,
 Si ânima mea rănită în năuntrul meu.
- 23 Ca o umbră, când se pléca, per,
 Alungat sum ca locustele.
- 24 Genunchiele mele se clătesc de ajunare,
 Si carnea mea aă scăđut de grăsime.
- 25 Si eă li-am devenit lor oprobriu ;
 Când me ved, clatină capul lor.
- 26 Ajută-me, Iehova, Dumnezeul meu !
 Mântui-me după îndurarea ta ;
- 27 Ca ei se cunoșcă, cā aceasta este mâna ta,
 Că tu, Iehova, o-ai făcut.
- 28 Blăsteme ei, tu însă bine-cuvînteză ;
 Când se scolă, se fiă rușinați ;

Servul tău înce se se bucure.	
Inimicul mei se se îmbrace cu rușine,	29
Și se se învelescă în rușinea lor ca într'o mantă.	
Forte voiu mulțumi lui Iehova cu gura mea,	30
Și în medilocul multora 'l voiu lauda.	
Câci el stă de a drépta seracului,	31
Spre a'l scăpa de cei ce condamnă sufletul lui.	

PSALMUL CX.

Psalm profetic despre împărăția lui Mesia.

Un psalm al lui David.

Iehova aŭ ădis domnului meu:	1
„Sedă de a drépta mea,	
Până voiū face pre inimicul tēi scaunul piciorelor tale.“	
Coégul puterei tale 'l va trămite Iehova din Zion ;	2
Domnesce în medilocul inimicilor tēi.	
Populul tēu ofere daruri voluntarie în ăiuă puterei tale	3
n ornament sacru ; ca din sinul aurorei	
Ti va fi atunci roua tēnerețelor tale.	
Iehova aŭ jurat, și nu se căesce:	4
„Tu esci preot în etern după modul lui Melchizedek !“	
Domnul de a drépta ta va sfărăma,	5
În ăiuă măniei sale, regi.	
El va judeca între națiuni :	6
<i>Le</i> va împăre de cadavre,	
Va sfărăma capi de preste multe țerri.	
Din păriū în cale el va be,	7
De aceea va rădica capul.	

PSALMUL CXI.

Îndemnare de a celebra lucrările cele admirabile ale lui Dumnezeu.

Laudați pre Iehova !	1
Voiū lauda pre Iehova din totă ânima,	
În consiliul celor drepti și în adunare.	
Mari sunt faptele lui Iehova,	2
Căutate de toți cei ce aū plăcere de ele.	
Majestate și strălucire este fapta sa,	3
Și dreptatea sa durăză în etern.	
Memorabile făcu minunile sale;	4
Milos și îndurat este Iehova.	
Nutrimēnt dă celora ce se tem de dēnsul;	5
Și aduce în etern aminte de alianța sa.	

- 6 Puterea faptelor sale aŭ săcut-o cunoscută popululuſ seū,
Spre a li da lor moscenirea naſiunilor.
- 7 Faptele mānelor sale *sunt* fidelitate și drept,
Sigure *sunt* tōte ordinele sale,
- 8 Întărīte ūn etern și perpetuū,
Făcute cu fidelitate și dreptate.
- 9 Rescumpărare trāmise popululuſ seū,
Ordonā pentru eternitate alianța sa ;
Sānt și înfricoșat *este* numele lui.
- 10 Începutul înțelepciunei *este* frica lui Iehova ;
Bună minte aŭ toți cei ce le fac pre ele ;
Lauda lui duréză ūn etern.
-

PSALMUL CXII.

Fericirea omului, ce se teme de Dumnezeu.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Ferice de omul, ce se teme de Iehova,
Ce are mare plăcere ūn preceptele lui.
- 2 Puterică pre pămēnt va fi semēnța lui ;
Generațiunea celor drepți va fi bine-cuvēntată.
- 3 Bunuri și avuție *sunt* ūn casa sa,
Și dreptatea sa duréză ūn etern.
- 4 O lumină aŭ resărit ūn întuneric pentru cei drepți :
El este milos, îndurat și drept.
- 5 Ferice de omul, ce dăruiesce și împrumută ;
El îngrijesce afacerile sale după cuviință.
- 6 Câci ūn etern nu se va clăti,
Spre memoriă eternă va fi cel drept.
- 7 De o veste rea nu se va teme,
Tare este ânima sa, încrēdēndu-se ūn Iehova ;
- 8 Întărītă ânima sa, nu se va teme,
Până ce va vede *dorința* sa asupra inimicilor sei.
- 9 Aŭ împărțit, aŭ dat seracilor ;
Dreptatea sa duréză ūn etern,
Cornul seū se finală ūn onore.
- 10 Neleguițul o vede *acēsta*, și se măhnescă,
Dinții sei 'i crășnesce și se topesc :
Dorința neleguiților pere.
-

PSALMUL CXIII.

Îndemnare de a celebra laudele lui Dumnezeu.

- L**audați pre Iehova ! 1
Laudați, voi servi lui Iehova,
Laudați numele lui Iehova. 2
Fiă numele lui Iehova bine-cuvântat
De acum și până în etern. 3
De la resăritul sărelui până la apusul lui
Fiă numele lui Iehova laudat. 4
Înalt preste tóte națiunile *este* Iehova,
Preste ceriuri gloria sa. 5
Cine *este* ca Iehova, Dumnezeul nostru ?
Carele tronază în înălțime, 6
Carele se înjosesce, spre a se uîta
În ceriuri și pre pămînt; 7
Carele rădică pre cel serman din pulbere,
Din tină înalță pre cel serac; 8
Ca se 'l pună lângă principi, 9
Lângă principi populu lui se; 9
Carele face, ca stérpa casei se locuescă
O mamă voiósă de fi. 9
Laudați pre Iehova !
-

PSALMUL CXIV.

Psalmistul cântă trecerea miraculoasă a Mărei Roșie și a Iordanului.

- C**ând Israel ești din Egipt, 1
Casa lui Iacob dintr'un popul al unei limbe streine :
Atunci Iuda deveni Sanctuariul lui, 2
Israel domnia lui.
Marea o vădu, și fugi, 3
Iordanul se întorse îndărăpt, 4
Munții săltără ca berbeci, 4
Colnicile ca mnei.
Ce 'tăi *este* tie, Mare, că fugi ? 5
Tie, Iordan, de te întorcî îndărăpt ?
Voue, munților, de săltăți ca berbeci ? 6
Voue, colnicilor, ca mnei ?
Înaintea Dumnezeului cutremură-te, pămîntule ! 7
Înaintea Dumnezeului lui Iacob, 8
Carele preface stînca în iéz de apă,
Și pétra cea tare în isvor de apă.
-

PSALMUL CXV.

Lepădarea idolatriei. Îndemnare de a lauda pre Iehova pentru bine-cuvântarea lui.

- 1 Nu noue, Iehova, nu noue,
 Ci numelui têu dâ'i gloria
 Pentru îndurarea ta, pentru fidelitatea ta.
 - 2 Pentru ce se dică națiunile:
 „Unde este Dumnezeul lor?“
 - 3 Dară Dumnezeul nostru este în ceriuri,
 Tôte câte 'i-aă plăcut le-aă făcut.
 - 4 Idoli lor sunt argint și aur,
 Lucru de mâne omenesci.
 - 5 Gură aă, și nu vorbesc;
 Ochi aă, și nu ved;
 - 6 Urechie aă, și nu aud;
 Nas aă, și nu miroș;
 - 7 Mâne, și nu pipăiu;
 Piciore, și nu âmplă;
 Nu daă nicăi un sunet prin gûtlejul lor.
 - 8 Ceî ce 'i fac sunt ca dênsii,
 Tot cel ce se îndeinde în ei.
 - 9 Israel, îndeinde-te în Iehova!
 Ajutorul lor și scutul lor este el.
 - 10 Casa lui Aaron, îndeindeți-ve în Iehova !
 Ajutorul lor și scutul lor este el.
 - 11 Ceî ce ve temeți de Iehova, îndeindeți-ve în Iehova !
 Ajutorul lor și scutul lor este el.
 - 12 Iehova, carele 'și-aă adus aminte de noi, va bine-cuvânta;
 Va bine-cuvânta casa lui Israel,
 Va bine-cuvânta casa lui Aaron,
 - 13 Va bine-cuvânta pre ceî ce se tem de Iehova,
 Pre ceî mici cu ceî mari.
 - 14 Iehova se vi adaugă voue,
 Voue și fiilor vostrui.
 - 15 Bine-cuvântați se fiți de Iehova,
 Carele făcu ceriul și pămîntul.
 - 16 Ceriurile sunt ceriurile lui Iehova,
 Și pămîntul 'l-aă dat fiilor omenilor.
 - 17 Nu morții laudă pre Iehova,
 Nicăi toți ceî pogorîști în locul tăcerei;
 - 18 Ci noi voim se bine-cuvântăm pre Iehova
 De acum și până în etern.
 Laudați pre Iehova !
-

PSALMUL CXVI.

Recunoșința lui David pentru eliberarea, ce Dumnezeu i-a făcut dintr'un mare pericol.

Iubesc pre Iehova: câci va audî Vócea mea, plângerea mea.	1
Câci aū plecat urechia sa câtră mine;	2
În tōte dilele mele 'l voiū învoca.	
Funiele mórtei m'aū încunjurat,	3
Strimtorările infernului m'aū aflat,	
Nevoia și întristare am întimpinat:	
Atunci numele lui Iehova 'l-am învocat:	4
„Ah, Iehova! scapă sufletul meu.“	
Milos și drept este Iehova,	5
Îndurat Dumnezeul nostru.	
Iehova păzesce pre cei simpli;	6
Eū eram slab, și pre mine m'aū ajutat.	
Întörce-te, sufletul meu, la repaosul tēu,	7
Câci Iehova 'ți-aū făcut ţie bine.	
Câci tu aī eliberat sufletul meu de mórte,	8
Ochiul meu de lacrime, piciorul meu de cădere.	
Voiū ămpla înaintea lui Iehova	9
În țerrile celor vii.	
Eū cred, de aceea vorbesc;	10
Sum fórte apăsat.	
Eū am ȳis în uimirea mea:	11
„Toți ómenii mint.“	
Cum se resplătesc lui Iehova	12
Tōte bine-facerile lui câtră mine?	
Cupa măntuirei voiū lua,	13
Și voiū învoca numele lui Iehova.	
Voturile mele le voiū plăti lui Iehova	14
Înaintea tot populului lui.	
Scumpă este în ochiū lui Iehova	15
Mórtea cuviosilor sei.	
Ah, Iehova! cu adevăr sum servul tēu,	16
Servul tēu, fiul servei tale;	
Tu aī deslegat legăturile mele.	
Tie 'ți voiū sacrifică sacrificie de mulțumire,	17
Și voiū învoca numele lui Iehova.	
Voturile mele le voiū plăti lui Iehova	18
Înaintea tot populului lui,	

19 În curțile casei lui Iehova,
În mijlocul tău, Ierusalim!
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXVII.

Proclamare de a lauda pre Iehova.

- 1 **L**audați pre Iehova, toți populi!
 Laudați-l, toate națiunile!
2 Câci îndurarea lui asupra noastră este puterică,
 și fidelitatea lui Iehova în etern.
 Laudați pre Iehova!
-

PSALMUL CXVIII.

Sub imaginea psalmistului se exprime venirea lui Mesia și a imperației sale.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, câci este bun,
 câci în etern este îndurarea lui.
2 Dică dar Israel:
 „Câci în etern este îndurarea lui.“
3 Dică dar casa lui Aaron:
 „Câci în etern este îndurarea lui.“
4 Dică dar cei ce se tem de Iehova:
 „Câci în etern este îndurarea lui.“
5 Din strimtorare am invocat pre Iehova;
 Iehova mă-a respuns și mă scos la un loc larg.
6 Iehova este pentru mine; nu me tem;
 Ce mă poate face omul?
7 Iehova este pentru mine, între ajutătorii mei,
 și voi vede dorința mea asupra uritorilor mei.
8 Mai bine este a se încrede în Iehova,
 decât a să pune incredere în omeni;
9 Mai bine este a se încrede în Iehova,
 decât a să pune incredere în principii.
10 Tote națiunile mă incunjurăt:
 În numele lui Iehova le-am estirpit;
11 Incunjuratu-mă,
 Da, mă incunjurăt:
 În numele lui Iehova le-am estirpit;
12 Mă incunjurăt ca albine,
 Se strinseră ca focul din spine:
 În numele lui Iehova le-am estirpit,

Tare m'ăi împins, ca se cad:	13
Dară Iehova m'aū ajutat.	
Tăria mea și căntarea mea este Iehova,	14
Și el 'mī-aū fost mie de ajutor.	
Vócea căntărēt de bucuriā și de măntuire este în corturile celor	15
„Drépta lui Iehova face fapte mari.“	[drepți:]
Drépta lui Iehova înalță,	16
Drépta lui Iehova face fapte mari.	
Nu voiū muri, ci voiū trăi,	17
Și voiū nara faptele lui Iehova.	
Iehova m'aū mustrat,	18
Dară mórtei nu m'aū dat pre mine.	
Deschideți'mi porțile dreptăței;	19
Voiū se intru printr'ēnsele, voiū se laud pre Iehova.	
Acésta este pórta lui Iehova,	20
Cet drepți intră printr'ēnsa.	
Voiū se te laud, câ 'mī-aī respuns,	21
Și 'mī-aī fost spre măntuire.	
Pétra, pre care ziditorii aū lepădat-o,	22
Aū devenit pétra ânghiuluī;	
De la Iehova s'aū făcut acésta;	23
Acésta este minunat în ochiū nostri.	
Acésta este diua, pre care o-aū făcut Iehova,	24
Se ne bucurâm și se jubilâm intr'ēnsa.	
Ah, Iehova! ajută, rogu-te;	25
Ah, Iehova! trămite prosperare, rogu-te.	
Bine-cuvēntat fiă cel ce vine în numele lui Iehova;	26
Ve bine-cuvēntâm pre voī din casa lui Iehova.	
Iehova este Dumneđeū, și ne luminează;	27
Legați sacrificiul cu funie, până la cárnele altariului.	
Dumneđeul meū esci tu, și eū voiū se te laud;	28
Dumneđeul meū, voiū se te înalțiu.	
Mulțumiți lui Iehova, câci este bun,	29
Câci în etern este îndurarea lui.	

PSALMUL CXIX.

Eselența legei lui Dumneđeū. Fericirea celora ce o obseră.

Alef.

Ferice de cei a cárór cale este integră,	1
Ce âmblă în legea lui Iehova.	
Ferice de cei ce păzesc mărturiele sale,	2
Și 'l caută pre el din totă ânima;	

- 3 Ce nu fac nică o reutate,
Ci âmplă în câile lui.
4 Tu ai ordonat, comandamentele tale
Se să păzite cu îngrijire.
5 Ah ! de s-ar întări câile mele,
Spre a păzi statutele tale.
6 Atunci nu me voi rușina,
Când me voi uita la tóte preceptele tale.
7 Voi se te laud cu sinceritatea ânimei,
Când învețu judecățile dreptăței tale.
8 Statutele tale voi se le țin ;
Nu me părăsi de tot!

Beth.

- 9 În ce mod un ténér pote ține curată calea sa ?
Când o va ține după cuvântul têu.
10 Cu tótâ ânima mea te-am căutat ;
Nu me lăsa se me abat de la preceptele tale.
11 În ânima mea am ascuns cuvântul têu,
Ca se nu păcătuesc contra ta.
12 Bine-cuvântat se fi, Iehova !
Învéță-me statutele tale.
13 Cu buzele mele am narat
Tóte judecățile gurei tale.
14 De calea mărturiei tale me bucur
Ca de tóte avuție.
15 Asupra comandamentelor tale voi se cuget,
Și voi se me uit la câile tale.
16 În statutele tale voi se me desfățez,
Nu voi se uit cuvântul têu.

Ghimel.

- 17 Fă bine servului têu, ca se trăesc,
Și voi păzi cuvântul têu.
18 Descopere ochii mei,
Ca se ved minunile legei tale.
19 Strein *sum* pre pămînt,
Nu ascunde de la mine preceptele tale.
20 Sfărămat este sufletul meu
De dorința după judecățile tale în tot timpul.
21 Mustrat-ai pre cei mândri, cei blăstemați,
Ce se abat de la preceptele tale.
22 Rădică de deasupra mea oprobriul și desprețul,
Căci mărturiele tale le-am păzit.
23 Chiar și principi așeđut și vorbit contra mea ;
Dară servul têu cugetă asupra statutelor tale,

Și mărturiele tale sunt desfătările mele, 24
Consiliarii mei.

Daleth.

Sufletul meu se lipesc de pulbere ; 25
Înviéză-me dupre cuvîntul têu.
Câile mele le-am narat, și tu 'mî-aî respuns; 26
Învéță-me statutele tale.
Calea comandamentelor tale fâ-me se înțeleg, 27
Și voiă cugeta asupra minunilor tale.
Sufletul meu lăcriméză de întristare; 28
Rădică-me dupre cuvîntul têu.
Calea minciunei depărtéză de la mine, 29
Învoesce a'mî da legea cu îndurare.
Calea adevîrului am ales, 30
Judecâtile tale am pus *înaintea mea*.
Sum lipit de mărturiele tale; 31
Iehova, nu me lăsa se fiu rușinat.
Pre calea preceptelor tale voiă se alerg; 32
Câci tu vei largi ânima mea.

He.

Învéță-me, Iehova, calea statutelor tale, 33
Și o voiă păzi *până* la fine.
Dâ 'mî înțelepciu, ca se păzesc legea ta, 34
Și se o țin cu totă ânima.
Fâ-me se âmplu în calea preceptelor tale, 35
Câci de dînsa am plăcere.
Plécă ânima mea la mărturiele tale, 36
Și nu la avariîă.
Întorce ochii mei de la căutarea după vanitate; 37
Înviéză-me în calea ta.
Îndeplinesc servuluî têu cuvîntul têu, 38
Ce 'l-aî grăit câtră cei ce se tem de tine.
Depărtéză oprobriul meu, de care me tem, 39
Câci judecâtile tale sunt bune.
Eca ! doresc după comandamentele tale; 40
În dreptatea ta înviéză-me.

Vaf.

Si vină preste mine îndurările tale, Iehova, 41
Mântuirea ta dupre cuvîntul têu.
Apoi voiă respunde însultătoruluî meu; 42
Câci m'am încrăut în cînvîntul têu.
Si nu lua de tot din gura mea cuvîntul adevîrului, 43
Câci judecâtile tale am asceptat.

- 44 Si voiū se păzesc legea ta pururea,
In etern și perpetuū.
 45 Si voiū ămpla într'un loc larg,
Câci comandamentele tale le caut.
 46 Si voiū vorbi de mărturiele tale înaintea regilor,
Si nu voiū fi rușinat.
 47 Si eū me desfătez în preceptele tale,
Pre care le iubesc;
 48 Si rădic mânele mele cătră preceptele tale, pre care le iubesc,
Si voiū se cuget asupra statutelor tale.

Zain.

- 49 Adu'ți aminte de cuvîntul tîu cătră servul tîu,
Pre care m'aī făcut se 'l ascept.
 50 Acesta este măngăierea mea în apăsarea mea:
Câci cuvîntul tîu m'aū inviat.
 51 Mândri fôrte m'aū defaimat;
De legea ta nu m'am depărtat.
 52 'Mī-am adus aminte de judecâtile tale din eternitate, Iehova,
Si m'am măngăiat.
 53 Fiorī m'aū cuprins din cauza nelegiuților,
Carii părăsesc legea ta.
 54 Căntârī 'mī-aū fost statutele tale
În casa peregrinarei mele.
 55 Nóptea 'mī-am adus aminte de numele tîu, Iehova,
Si am păzit legea ta.
 56 Acésta 'mī-aū fost mie:
Câci comandamentele tale le-am păzit.

Heth.

- 57 „Partea mea esci tu, Iehova!“
Am ȳdis, spre a păzi cuvîntele tale.
 58 Cu tôtă ânima am împlorat facia ta;
Îndură-te de mine dupre cuvîntul tîu.
 59 Precugetat-am câile mele,
Si am întors picioarele mele cătră mărturiele tale.
 60 Me grăbesc și nu întărđiū,
A păzi preceptele tale.
 61 Cetele nelegiuților m'aū încunjurat;
Legea ta nu o-am uitat.
 62 La mediu nópezi me scol, spre a'ți mulțumi
Pentru judecâtile dreptatei tale.
 63 Amic sum tutulor celora ce se tem de tine,
Si celora ce ȳin comandamentele tale.
 64 De îndurarea ta, Iehova, pămîntul este plin;
Învîță-me statutele tale,

Teth.

Bine ați făcut servuluī tēū, Iehova,	65
Dupre cuvēntul tēū.	
Bună înțelepciune și cunoșință învēlă-me,	66
Câci în preceptele tale cred.	
Înainte de a fi umilit, m'am abătut;	67
Acum însă cuvēntul tēū 'l păzesc.	
Bun esci și bine-făcător;	68
Învēlă-me statutele tale.	
Minciună ați uneltit contra mea cei mândri;	69
Ești cu totă ânima păzesc comandamentele tale.	
Grasă ca sâu este ânima lor;	70
În legea ta ești me desfătez.	
Spre bine 'mă-ați fost mie, că am fost umilit:	71
Ca se înveți statutele tale.	
Mați bună 'mă este mie legea gurei tale,	72
Decât miș de bucăți de aur și argint.	

Iod.

Mânele tale m'ați făcut și format;	73
Înțelepțesce-mă, ca se înveți preceptele tale.	
Cei ce se tem de tine me vor vede și se vor bucura,	74
Câci cuvēntul tēū am asceptat.	
Sciști, Iehova, că drepte sunt judecătile tale,	75
Și că pre drept m'au umilit.	
Fiș, rogu-te, îndurarea ta, spre a me măngăia	76
Dupre cuvēntul tēū cătră servul tēū.	
Vină asupra mea mila ta, ca se trăesc,	77
Câci legea ta este desfătarea mea.	
Se se rușineze cei mândri, fiind că fără caușă m'ați umilit;	78
Ești cuget asupra comandamentelor tale.	
Se se întorcă cătră mine cei ce se tem de tine	79
Și cei ce cunosc mărturiele tale.	
Fiș ânima mea integră în statutele tale,	80
Ca se nu fiș rușinat.	

Caf.

Sufletul meu lăngește după ajutorul tēū;	81
Cuvēntul tēū am asceptat.	
Ochiul meu lăngește după cuvēntul tēū,	82
Dicând: „Când me vei măngăia?“	
Câci am devenit ca un fole în fum;	83
Statutele tale nu le-am uitat.	
Câte sunt dilele servuluī tēū?	84
Când vei face judecată persecutorilor mei?	

- 85 'Mă-a săpat gropă cei mândri,
Ceți ce nu sunt după legea ta.
86 Tóte preceptele tale sunt adevăr;
Fără caușă ei mău persecutat; ajută-me!
87 Erau se me stergă de pre pămînt;
Dară eū n'am părăsit statutele tale.
88 După îndurarea ta înviéză-me,
Și voiă ține mărturia gurei tale.

Lamed.

- 89 În etern, Iehova,
Stâ cuvîntul têu în ceriuri,
90 Din generațiune în generațiune fidelitatea ta;
Tu ai întemeiat pămîntul, și el stâ.
91 După ordinele tale ele staă astădă;
Câci tóte sunt servele tale.
92 Dacă legea ta nu era desfătarea mea,
Apoi aș fi perit în apăsarea mea.
93 Nică o dată nu voiă uîta comandamentele tale,
Câci printr'însele tu mă inviat.
94 Al têu sum; măntuî-me;
Câci comandamentele tale le-am căutat.
95 Pre mine mău acceptat neleguiții, spre a me perde;
Eū ieū aminte la mărturiele tale.
96 Oră cărei perfecțiuni am vădut un fine,
Preceptul têu înse este nemărginit.

Mem.

- 97 Cât iubesc legea ta!
Totă șina ea este cugetarea mea!
98 Mai mult decât pre inimică mei me înțelepțesc pre mine prin pre-
Câci în etern sunt cu mine. [ceptele tale;
99 Mai mult decât învețătorii mei am devenit înțelept,
Câci mărturiele tale sunt cugetarea mea.
100 Mai mult decât bătrâni sum luminat,
Câci comandamentele tale am păzit.
101 De oră ce cale rea am reținut piciorul meu,
Ca se țin cuvîntul têu.
102 De judecățile tale nu m'am depărtat,
Câci tu mă invetă.
103 Cât de dulc sunt ceriulii gurei mele cuvîntele tale!
Da, mai dulc decât miere gurei mele.
104 Din comandamentele tale me înțelepțesc,
De aceea urez totă calea minciunei.

Nun.

- 105 O candelă piciorului meu este cuvîntul têu,

Si o lumină cărârei mele.	
M'am jurat, și am ținut,	106
Păzind judecările dreptăței tale.	
Förte sum apăsat, Iehova !	107
Înviéză-me dupre cuvîntul têu.	
Sacrificiele voluntarie ale gurei mele priimesce-le, Iehova !	108
Si judecările tale învîță-me.	
Sufletul meu este purarea în mâna mea,	109
Si legea ta nu o-am uitat.	
Cursă 'mî-aŭ tins nelegiușii ;	110
Dară de la comandamentele tale nu m'am abătut.	
Am dobândit mărturiele tale spre moscenire în etern,	111
Căci desfătarea ânimei mele sunt.	
Am plecat ânima mea spre a face statutele tale	112
În etern, până la fine.	

Samech.

Pre cei neconstanți 'i uresc,	113
Dară legea ta o iubesc.	
Pititura mea și scutul meu esci tu ;	114
Cuvîntul têu 'l ascept.	
Depărtați-ve de la mine, făcători de rele,	115
Ca se păzesc preceptele Dumneșului meu.	
Sprijini-me după cuvîntul têu, ca se trăesc,	116
Si nu me lăsa se fiu rușinat în speranța mea.	
Sprijini-me, ca se fiu măntuit,	117
Ca se caut la statutele tale pururea.	
Tu calcă pre toți cei ce se abat de la statutele tale,	118
Căci amăgire este viclenia lor.	
Ca sgară aî înlăturat pre toți nelegiușii pămîntului;	119
De aceea iubesc mărturiele tale.	
Carnea mea se spaimăntă de temerea ta,	120
Si de judecările tale me tem.	

Ain.

Făcut-am judecată și dreptate;	121
Nu me delăsa apăsătorilor mei.	
Pune-te garant pentru servul têu spre bine,	122
Nu lăsa pre cei mândri se me apeze.	
Ochiî mei lăngeădesc după ajutorul têu ;	123
Si după cuvîntul dreptăței tale.	
Fă servului têu dupre îndurarea ta ;	124
Si statutele tale învîță-me.	
Servul têu sum, înțelepătescă-mă,	125
Ca se cunosc mărturiele tale.	
Este timp, ca se lucreze Iehova:	126
Ei aŭ stricat legea ta.	

- 127 De aceea iubesc preceptele tale *mai mult* decât aur,
Da, decât aur curat.
128 De aceea tōte comandamentele *tale* le-am ținut de drepte;
Tōtă calea minciunei uresc.

Pe.

- 129 Minunate *sunt* mărturiele tale,
De accea le-ău păzit sufletul meū.
130 Descoperirea cuvētelor tale luminéză,
Înțelep̄esce pre cei simpli.
131 Gura mea o-am deschis, și am respirat,
Câci după preceptele tale am dorit.
132 Întorce-te cătră mine și îndură-te de mine,
După cum obiciinuescă cătră cei ce iubesc numele tēu.
133 Pașii mei întărescă 'i prin cuvēntul tēu,
Și nu lăsa se domnescă preste mine vre o nedreptate.
134 Eliberéză-me de apăsarea ómenilor,
Ca se țin comandamentele tale.
135 Façia ta să se lucescă preste servul tēu,
Și învēță-me statutele tale.
136 Riuri de apă curg din ochiul mei,
Fiind că nu se păzesce legea ta.

Zadik.

- 137 Drept *esci*, Iehova,
Și integre *sunt* judecătile tale.
138 Aī ordonat în dreptate mărturiele tale,
Și fōrte în adevăr.
139 Zelul meu m'aū consumat,
Fiind că apăsătoriul mei aū uitat cuvētele tale.
140 Fōrte lămurit este cuvēntul tēu,
Și servul tēu 'l iubesc.
141 Mic *sum* și desprețuit;
Comandamentele tale nu le-am uitat.
142 Dreptatea ta este dreptate eternă,
Și legea ta adevăr.
143 Nevoia și strimtorare aū dat preste mine;
Preceptele tale *sunt* desfătarea mea.
144 Dreptatea mărturierilor tale este în etern;
Înțelep̄esce-me, ca se trăesc.

Kof.

- 145 Eū strig cu tōtă ânina; respunde 'mī, Iehova !
Statutele tale voiū se le păzesc.
146 Te învoc; ajută-me,
Și voiū păzi mărturiele tale.

Am venit înaintea <i>ta</i> în ărori de ăiuă, și am strigat ;	147
Cuvîntele tale le-am acceptat.	
Ochii mei aș intîmpinat custodii de noapte,	148
Spre a medita asupra cuvîntului tău.	
Ascultă de vorcea mea după îndurarea ta ;	149
Iehova, după judecâtile tale îmviéză-mă.	
Să aș apropiat cei ce urmăză răul,	150
De legea ta să aș depărtat.	
Aproape <i>esci</i> tu, Iehova,	151
Și totă preceptele tale sunt adevăr.	
De mult am cunoscut din mărturiele tale,	152
Că în etern le-aș întemeiat pre ele.	

Reș.

Privesce apăsarea mea, și eliberéză-mă,	153
Căci legea ta nu o-am uitat.	
Apără cauza mea, și mantuieșă-mă,	154
Îmviéză-mă după cuvîntul tău.	
Departă <i>este</i> măntuirea de neleguiță,	155
Căci statutele tale nu le caută.	
Mare <i>este</i> îndurarea ta, Iehova!	156
După judecâtile tale îmviéză-mă.	
Mulți sunt persecutori și apăsători mei ;	157
<i>Dară</i> de mărturiele tale nu am declinat.	
Am vîdut trădători, și m'am îngreșosat,	158
Carii n'aș ținut cuvîntul tău.	
Privesce, cât iubesc comandamentele tale ;	159
Iehova, după îndurarea ta îmviéză-mă.	
Suma cuvîntului tău este adevăr,	160
Și în etern totă judecata dreptatei tale.	

Schin.

Principi m'aș persecutat fără caușă ;	161
<i>Dară</i> ânima mea treinură <i>numai</i> de cuvîntul tău.	
Me bucur de cuvîntul tău,	162
Ca cel ce găsește predă mare.	
Minciună uresc și o abominez,	163
<i>Numai</i> legea ta o iubesc.	
De șepțe ori pre di te laud	164
Pentru judecâtile dreptatei tale.	
Multă pace aș cei ce iubesc legea ta,	165
Și nicăi o împedicare nu-i <i>intîmpină</i> .	
Sperat-am în ajutorul tău, Iehova,	166
Și preceptele tale le-am făcut.	
Sufletul meu ține mărturiele tale,	167
Și forțe le iubesc pre ele.	

168 Am ținut comandamentele și mărturiele tale,
Câci tōte cāile mele sunt înaintea ta.

Tav.

- 169** Apropie-se tănguirea mea înaintea ta, Iehova!
Dupre cuvēntul tēu înțelep̄tesce-me.
- 170** Vină împlorarea mea înaintea ta;
Dupre cuvēntul tēu eliberéză-me;
- 171** Ca buzele mele se isvoréscă laudă;
Câci tu me învețī statutele tale.
- 172** Vorbescă limba mea de cuvēntul tēu;
Câci tōte preceptele tale sunt dreptate.
- 173** Fiă mâna ta în ajutorul meū,
Câci comandamentele tale am ales.
- 174** Doresc după ajutorul tēu, Iehova,
Și legea ta este desfătarea mea.
- 175** Trăescă sufletul meū și laude-te;
Și judecătile tale ajute-me.
- 176** Retăcit sum ca o óe perduță; caută pre servul tēu;
Câci preceptele tale nu le-am uitat.
-

PSALMUL CXX.

Psalmistul rögă pre Dumnedeu, a'l protegia contra calomniei inimicilor sei.

O căntare de suire.

- 1** Câtră Iehova în strimtorarea mea am strigat,
 Si el 'mī-aŭ respuns.
- 2** Iehova, eliberéză sufletul meū din buza minciunei,
 Din limba violeniei.
- 3** Ce 'ti dâ ţie,
 Ce 'ți adauge limba violeniei?
- 4** Săgete ascuțite ale unui eroū
 Împreună cu cărbuni de juniper.
- 5** Vaī mie, câ petrec cu Meșech,
 Câ locuesc aprópe de corturile lui Kedar.
- 6** Pre mult aŭ locuit sufletul meū
 Cu uritorul pâcel.
- 7** Eū iubesc pace, dară când vorbesc de dēnsa,
 Ei se pregătesc la resbel.
-

PSALMUL CXXI.

Încrederea psalmistului în Dumnezeu.

O cantică de suire.

O chiī mei 'i rădic cătră munți,	1
De unde vine ajutorul meu.	
Ajutorul meu vine de la Iehova,	2
Carele aŭ făcut ceriul și pămîntul.	
Nu lasă se se clătescă piciorul tău,	3
Nu dörme păzitorul tău.	
Ecă! nu dörme	4
Nică nu dormiteză păzitorul lui Israel.	
Iehova este păzitorul tău,	5
Iehova umbra ta de a drépta mâneī tale.	
Diua sōrele nu te va lovi,	6
Nică luna nōptea.	
Iehova te va păzi de tot rēul,	7
Va păzi sufletul tău.	
Iehova va păzi eșirea și intrarea ta	8
De acum și până în etern.	

PSALMUL CXXII.

Rugă pentru prosperitatea Ierusalimului.

O cantică de suire a lui David.

M 'am bucurat, când aŭ ăs: „Se mergem la casa lui Iehova!“	1
Piciōrele nōstre staū	2
În porțile tale, Ierusalim!	
Ierusalim este edificat,	3
Ca un oraș bine unit.	
Unde se suiaū semențiele,	4
Semențiele lui Iehova după ordonanța dată lui Israel,	
Spre a mulțumi numelui lui Iehova.	
Câcă acolo eraū aşedate tronurile spre judecată,	5
Tronurile casei lui David.	
Rugați-ve pentru pacea Ierusalimului,	6
Se prospere cei ce te iubesc pre tine.	
Pace fiă în murul tău,	7
Prosperitate în palaturile tale.	
Pentru frații și amicii mei voiū se dic acum:	8
„Pace fiă ţie.“	
Pentru casa lui Iehova, Dumnezeul nostru,	9
Voiū se caut fericirea ta.	

PSALMUL CXXIII.

Starea și măngăierea cuvișilor.

O cântare de suire.

- 1** Câtră tine ami rădicat ochii mei,
Tu carele tronezi în ceriuri.
- 2** Eea! precum ochii servilor sunt îndreptați cătră mâna domnului
Precum ochii servel cătră mâna domnei ei, [lor lor,
Așa și ochii nostri sunt îndreptați cătră Iehova, Dumnezeul
Până se va îndura de noi. [nostru,
- 3** Îndură-te de noi, Iehova, îndură-te de noi,
Căci pre sătuř suntem de desprețiu;
- 4** De ajuns este saturat sufletul nostru
De batjocura celor fără de grijă,
De desprețul celor mândri. —

PSALMUL CXXIV.

Mulțumire pentru eliberarea, ce Dumnezeu aș acordat-o populuřui seū.

O cântare de suire a lui David.

- 1** Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noi,
Dică acum Israele!
- 2** Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noi,
Când omeni s'ař resculat contra noastră,
- 3** Apoi ne-ar fi înghiit pre noi de vii
În aprinderea măniei lor contra noastră;
- 4** Apoi apele ne-ar fi înundat,
Un fluviu ar fi trecut preste sufletul nostru;
- 5** Apoi apele înflate ar fi trecut preste sufletul nostru.
- 6** Bine-cuvěnat fiă Iehova,
Că nu ne-ař dat pre noi prédă dinților lor.
- 7** Sufletul nostru ca o pasere ař scăpat din lațul păsărarilor:
Lațul s'ař rumpt, și noi suntem scăpați.
- 8** Ajutorul nostru este în numele lui Iehova,
Carele ař făcut ceriul și păměntul.

PSALMUL CXXV.

Dumnezeu este apărarea și siguranța cuvișilor.

O cântare de suire.

- 1** Ceř ce se încred în Iehova sunt ca muntele Zion,
Ce nu se clătesce, ci stă în etern.
- 2** Precum munți sunt în jurul Ierusalimului,

Așa este Iehova în jurul populului seū
De acum și până în etern.
Căci sceptrul reutăței nu va repaosă pre sorțiul celor drepti,
Ca se nu întindă cei drepti mânele lor la nedreptate. 3
Fă bine, Iehova, celor buni,
Și celor drepti în ânina lor.
Eră pre cei ce se abat în căile lor cele sucite,
Iehova îi va face se mărgă cu făcătorii de rele.
Pace preste Israel ! 4

5

PSALMUL CXXVI.

Eliberarea Judeilor din captivitatea Babilonului.

O cântare de suire.

Când Iehova re'ntórse pre cei captivi ai Zionuluł,
Noi eram ca visători. 1
Atunci gura nôstră era plină de ris,
Și limba nôstră de jubilare; 2
Atunci diceau între națiunii:
„Marî lucruri aŭ făcut Iehova cu acestia !“
Da, marî lucruri aŭ făcut Iehova cu noi:
Noi am fost veseli. 3
Re'ntórce, Iehova, pre captivi nostri,
Ca părîe în țerră sécă. 4
Cei ce aŭ seminat cu lacrime
Vor secera cu bucuriă. 5
El merge și plângе, purtând aruncătura seminței.
Va veni înse cu bucuriă, purtând snopii sei. 6

PSALMUL CXXVII.

Nimic nu prosperă fără bine-cuvântarea lui Dumnezeu.

O cântare de suire a lui Solomon.

Dacă Iehova nu zidesce casa,
În zadar se ostenesc cu ea ziditorii; 1
Dacă Iehova nu păzesce cetatea,
În zadar veghiéză păzitorul.
În zadar ve sculați demăneta, și sedeță tărdiș,
Măncând pânea durerilor : 2
El acesta o dâ iubitului seū în somn.

- 3 Éca! o moscenire de la Iehova sunt fiș,
O resplătire fruptul mitrei.
4 Ca săgete în mâna eroului,
Așia sunt fișii tănărățelor.
5 Ferice de omul, a cărui tolbă este plină de ele;
Ei nu se vor rușina,
Când vor vorbi cu inimicu în portă.
-

PSALMUL CXXVIII.

Fericirea celor drepti.

O cântare de suire.

- 1 Ferice de oră-și-cine se teme de Iehova,
Care amblă în câile lui.
2 Căci tu vei măncă munca mânelor tale,
Fericie de tine, și bine îi merge;
3 Femeea ta este ca un butuc de viă fructifer în năuntru casei
Fiișii tăi ca ramuri de olivă în jurul mesei tale. [tale,
4 Éca! aşia se bine-cuvânteză omul,
Ce se teme de Iehova.
5 Bine-cuvânteze-te Iehova din Zion,
Se vedî fericirea Ierusalimului în toate dilele vieții tale,
6 Se vedî pre fișii fiilor tăi.
Pace preste Israel!
-

PSALMUL CXXIX.

Israel tot de a-una persecutat și nici o dată nimicit.

O cântare de suire.

- 1 Adese m'aș strimtorat ei din tănărățele mele,
Dică acum Israel,
2 Adese m'aș strimtorat din tănărățele mele,
Dară nu m'aș învins.
3 Pre spinarea mea aș arat plugari,
Aș făcut lungi brasdele lor.
4 Iehova, fiind drept,
Aș tăiat funia nelegiușilor.
5 Rușineze-se și întoarcă-se îndărăpt
Toți cei ce uresc Zionul;
6 Fiă ca érba de pre acoperiment,
Care este uscată înainte de a se smulge,

Cu care nu 'și împie secerătorul mâna sa,
Niči legătorul de snopī bračiul seū.

7

Și trecătorii nu dic :

8

„Bine-cuvěntarea lui Iehova preste voi!
„Noi ve bine-cuvěntām în numele lui Iehova !“

PSALMUL CXXX.

*Rugă infocată a credinciosului în sentimentul pechatelor sale și increderea sa
în indurarea lui Dumnezeu.*

O cantică de suire.

Dintre adăncimī te învoc, Iehova!
Dómne, ascultă vócea mea,
Iee urechiele tale sémă de vócea împlorârei mele !
Dacă tu, Iehova, vei lua aminte la inicitâtile nóstre,
Dómne, cine va subsista ?
Dară la tine este iertare,
Ca se fi temut.

1

2

3

4

5

6

7

8

Ascept pre Iehova, sufletul meū 'l ascéptă,
Si în cuvěntul seū sper.
Sufletul meū ascéptă pre Domnul
Mař mult decât custodii demăněta,
Da, mař mult decât custodii demäněta.
Ascéptă, Israel, pre Iehova ;
Căci la Iehova este indurare, și multă măntuire la děnsul.
Si el va măntui pre Israel
Din tóte inicitâtile lui.

PSALMUL CXXXI.

Umilitatea și pietatea psalmistului.

O cantică de suire.

Iehova, ânima mea nu s'aū îngănsat,
Si ochiul mei nu s'aū înălțat,
Si n'am ămblat în lucruri mari
Niči in lucruri pré înalte pentru mine ;
Ci am linisit și supus tăcerei sufletul meū ;
Ca un înțercat lângă mama sa,
Așia este înțercat în mine sufletul meū.
Ascéptă, Israel, pre Iehova
De acum și până în etern.

1

2

3

PSALMUL CXXXII.

Rugăciune în privirea promisiunilor date lui David.

O cantică de suire.

- 1 A du'ți aminte, Iehova, de David,
 A și de tōte suferințele lui,
 2 Carele jurâ lui Iehova,
 Făcu vot Putintelui lui Iacob :
 3 „Nu voiă intra în cortul casei mele,
 „Nici nu me voiă sun pre patul, în care me culc ;
 4 „Nu voiă da somn ochilor mei,
 „Nici pleópelor mele dormitare :
 5 „Până voiă află un loc pentru Iehova,
 „Locuință Putintelui lui Iacob.“
 6 Eca ! noi auđirăm de ea în Efratha,
 O aflarem în cămpiele pădurei.
 7 Se intrâm în locuința sa,
 Se ne încuințăm înaintea scauneluluи picioarelor lui.
 8 Scolă-te, Iehova, spre a veni la repaosul tău,
 Tu, și arca puterei tale.
 9 Preoțiile tăi fiă îmbrăcați cu dreptate,
 Și cuvioșii tăi se jubileze.
 10 Pentru David, servul tău,
 Nu întorce fața ta de la unsul tău.
 11 Iehova aă jurat lui David adevăr,
 Nu se va întorce de la acesta :
 „Din fructul pântecelui tău voiă pune pre tronul tău.
 12 „Dacă fiile tăi vor păzi alianța mea,
 „Și mărturiele mele, pre care îi învețeți,
 „Apoi și fiile lor pururea vor sede pre tronul tău.“
 13 Căci Iehova aă ales Zionul,
 'I-aă plăcut se locuescă pre el :
 14 „Acesta este locul meu de repaos în etern,
 „Aci voiă se locuiesc, fiind că am placere de dênsul ;
 15 „Nutrimântul lui 'l voiă bine-cuvînta,
 „Pre seraciile lui 'i voiă sătura de pâne,
 16 „Si pre preoțiile lui 'i voiă îmbrăca cu măntuire,
 „Si cuvioșii lui vor canta de mare bucurie.
 17 „Acolo voiă face se creșcă cornul lui David,
 „O candelă am pregătit unsului meu.
 18 „Voiă îmbrăca pre inimicile lui cu rușine,
 „Si corona lui de pre el va înflori.
-

PSALMUL CXXXIII.

Laudă despre unirea și concordia frățescă.

O cantică de sărbătoare a lui David.

Eca! cât de frumos și cât de plăcut este,
Când frații locuiesc împreună. 1

Acăsta este ca mirul cel bun pre cap,
Ce curge pre barbă, pre barba lui Aaron,
Ce se coboare pre marginile vestimentelor sale;
Ca roua Hermonului,
Ce se coboare pre muntele Zionului;
Câci acolo aș stabili Iehova bine-cuvântarea,
Viță până în etern. 3

PSALMUL CXXXIV.

Îndemnare preoților și Levitilor de a lauda pre Dumnezeu.

O cantică de sărbătoare.

Eca! bine-cuvântați pre Iehova,
Toți servișii lui Iehova,
Carii stații noaptea în casa lui Iehova!
Rădicați mânele vostre în Sanctuarium,
Și bine-cuvântați pre Iehova!
Din Zion se te bine-cuvânteze Iehova,
Carele aș făcut ceriul și pămîntul. 3

PSALMUL CXXXV.

Îndemnare populației de a celebra bine-facerile lui Dumnezeu.

Laudați pre Iehova!
Laudați numele lui Iehova!
Laudați-l, voi servișii lui Iehova,
Carii stații în casa lui Iehova,
În curțile casei Dumnezeului nostru!
Laudați pre Iehova, câci bun este Iehova,
Psalmodiați numelui lui, câci este plăcut.
Câci pre Iacob Iehova 'și-aș ales,
Pre Israel de proprietate a sa.
Câci sciș, că mare este Iehova,
Și Domnul nostru mai pre sus de toti de ei.
Tote căte 'i-aș plăcut le-aș făcut Iehova
În ceriuri și pre pămînt, 6

În mare și în tôte adâncimile.

- 7 Carele rădică nuorî de pre marginea pămîntului,
Fulgere face pentru plóe,
Vînt scôte din camerele sale de reservă.
 - 8 Carele bătu pre primogeniții Egiptului
De la om până la animal.
 - 9 Trămise semne și minuni în međilocul têu, Egipt!
Contra lui Faraon și contra tutulor servilor sej.
 - 10 Carele bătu multe națiuni,
Și ucise regi puterici:
 - 11 Pre Sihon, regele Amoreilor,
Și pre Og, regele Bašanului,
Și tôte regatele Canaanului;
 - 12 Și dede pămîntul lor spre moscenire,
Spre moscenire lui Israel, populului sej.
 - 13 Iehova, numele têu este în etern;
Iehova, memoria ta din generațiune în generațiune.
 - 14 Câci Iehova apără cauza populului sej,
Și de servii sej se îndură.
 - 15 Idoli națiunilor sunt argint și aur,
Lucru de mâne omenesci.
 - 16 Gura aü, și nu vorbesc;
Ochi aü, și nu ved;
 - 17 Urechie aü, și nu aud;
Și nică suflare nu este în gura lor.
 - 18 Cel ce 'i fac sunt ca dênsi,/
Tot cel ce se se îndrede în ei.
 - 19 Casa lui Israel, bine-cuvîntați pre Iehova;
Casa lui Aaron, bine-cuvîntați pre Iehova;
 - 20 Casa lui Levi, bine-cuvîntați pre Iehova;
Cel ce ve temeți de Iehova, bine-cuvîntați pre Iehova.
 - 21 Bine-cuvîntat fiă Iehova din Zion,
Cel ce locuesce în Ierusalim.
Laudați pre Iehova!
-

PSALMUL CXXXVI.

*Îndemnare de a celebra pre Dumnezeu pentru minunile credarei și pentru tôte
bene-facerile sale către populul sej.*

- 1 **M**ulțumiș lui Iehova, câci este bun,
Câci în etern este îndurarea lui.
- 2 **M**ulțumiș Dumnezeului șeilor,
Câci în etern este îndurarea lui.

Multumiță Domnului domnilor,	3
Câci în etern este îndurarea lui.	4
Carele singur aŭ făcut minunătii mari,	4
Câci în etern este îndurarea lui.	5
Carele aŭ făcut ceruriile cu înțelepcăune,	5
Câci în etern este îndurarea lui.	6
Carele aŭ întins pămîntul preste ape,	6
Câci în etern este îndurarea lui.	7
Carele aŭ făcut pre luminătorii cei mari:	7
Câci în etern este îndurarea lui.	8
Sorele, ca se guverneze ținută,	8
Câci în etern este îndurarea lui.	9
Luna și stelele, ca se guverneze noaptea,	9
Câci în etern este îndurarea lui.	10
Carele bătu pre Egipt în primogeniții lui,	10
Câci în etern este îndurarea lui.	11
Și scăse pre Israel din mijlocul lor,	11
Câci în etern este îndurarea lui.	12
Cu mâna tare și brațul întins;	12
Câci în etern este îndurarea lui.	13
Carele tăia Marea Roșie în bucăți,	13
Câci în etern este îndurarea lui.	14
Și trecu pre Israel prin mijlocul ei,	14
Câci în etern este îndurarea lui.	15
Și aruncă pre Faraon și oștirea lui în Marea Roșie;	15
Câci în etern este îndurarea lui.	16
Carele conduse pre populul său prin deșert;	16
Câci în etern este îndurarea lui.	17
Carele bătu regi mari,	17
Câci în etern este îndurarea lui.	18
Și ucise regi puterici:	18
Câci în etern este îndurarea lui.	19
Pre Sihon, regele Amoreilor,	19
Câci în etern este îndurarea lui.	20
Și pre Og, regele Bașanului,	20
Câci în etern este îndurarea lui.	21
Și dede pămîntul lor spre moscenire,	21
Câci în etern este îndurarea lui.	22
Spre moscenire lui Israel, servului său,	22
Câci în etern este îndurarea lui.	23
Carele în înjosirea noastră 'ștăvă adus aminte de noi,	23
Câci în etern este îndurarea lui.	24
Și ne-aș măntuit de apăsatori nostri,	24
Câci în etern este îndurarea lui.	

- 25 Carele dâ nutriment la totă carnea,
Câci în etern este îndurarea lui.
26 Mulțumiți Dumnezeului ceriurilor,
Câci în etern este îndurarea lui.
-

PSALMUL CXXXVII.

Plângerile populu lui captiv la Babilon.

- 1 Lângă fluviele Babilonului, acolo ședurăm și plânserăm,
Când ni-am adus aminte de Zion.
2 Pre sălciele, ce erau acolo, spenđurarăm harpele noastre;
3 Câci acolo captivatorii nostri ni-ař cerut cântări,
Si despoiatorii nostri bucuria:
„Cântați-ni una din cântările Zionului.“
4 Cum se cântam cântarea lui Iehova
Pre pămînt strein?
5 De te voiř uřta, Ierusalim!
Uite drépta mea *iscusința ei*;
6 Lipescă-se limba mea de ceriul gurei mele,
De nu 'mi voiř aduce aminte de tine,
De nu voiř pune Ierusalimul în culmea bucuriei mele.
7 Adu aminte, Iehova, fiilor lui Edom
În ăiu Ierusalimului,
Carii ăiseră: „Surpaři,
„Surpaři până la temeliele lui.“
8 Fiia Babilonului, tu devastată,
Fericie de cela ce 'ti va resplăti
Trătarea ta, cu care ne-ai trătat;
9 Fericie de cela
Ce va apuca și va sdobi pre pruncii tēi de pétră.
-

PSALMUL CXXXVIII.

Mulțumire pentru eliberarea dată lui David.

Un psalm al lui David.

- 1 Te voiř lauda cu totă ânima mea,
Înaintea ăilor 'ti voiř psalmodia ăie.
2 Închina-me-voiř înaintea săntului tēu templu,
Si voiř lauda numele tēu pentru îndurarea și fidelitatea ta,
Câci ai mărit promisiunea ta preste tot numele tēu.
3 În ăiu, când am strigat, tu 'mi-ai respuns, m'ai încurajat,
În susfletul meu este o nouă putere,

Se te laude pre tine, Iehova, toti regii pămentului;	4
Căci aū audit cuvētele gurei tale.	5
Şi se cânte cāile lui Iehova,	6
Căci mare este gloria lui Iehova.	7
De ști Iehova este înalt, totuši vede pre cel umilit;	8
Pre cel māndru însé 'l cunosc de departe.	9
Când amblu în međilocul strințorârei, tu me vei invia,	10
Contra mānici inimicilor mei vei estinde mâna ta,	11
Şi drépta ta me va ajuta.	12
Iehova va sfârși pentru mine ceea ce aū început;	13
Iehova, îndurarea ta este în etern;	
Lucrările mānelor tale nu le părăsi.	

PSALMUL CXXXIX.

Psalmistul laudă a tot sciința și dreptatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cāntare. Un psalm al lui David.

Iehova, m'aī cercat, și me cunosc;	1
Tu cunosc și sederea mea și scularea mea,	2
Înțelegi cugetările mele de departe.	
Amblarea mea și culcarea mea le-aī cercetat,	3
Și tōte cāile mele le cunosci.	
Cuvēntul nici nu este âncă pre limba mea:	4
Ecă, Iehova! tu 'l sci de tot.	
Pre din dos și din față m'aī încunjurat,	5
Și aī pus pre mine mâna ta.	
Pré minunată este o ast feliu de sciință pentru mine,	6
Pré înaltă, nu o pot ajunge pre ea.	
Unde se me duc dinaintea spirituluī tēu?	7
Sau unde se fug dinaintea faței tale?	
De me voiū sui în ceriu: tu acolo esci;	8
Și de me voiū culca în infern: éca! tu și acolo esci.	
De voiū lúa aripele aurorei,	9
Și me voiū aşeda la marginile mārei:	
Și acolo mâna ta me va conduce,	10
Și me va apuca drépta ta.	
Și de voiū dice: Da, întuneric acoperă-me,	11
Și nōpte fiă lumina împrejurul meu:	
Întunericul nu va întuneca înaintea ta,	12
Ci nōptea ca diua va lumina;	
Întuneric și lumină 'l sunt egale.	
Căci tu ai format rerunchiū mei,	13
M'aī acoperit în pântecele māci mele.	

- 14** 'Tî mulțumesc, pentru că *sum* făcut atât de miraculos,
Minunate până la uimire *sunt* faptele tale,
Și sufletul meū o cunósce *acesta* fórte *bine*.
- 15** Ființa mea nu era ascunsă înaintea ta,
Când fuiū făcut într'ascuns,
Conțesut artificios în adâncimile pămîntului.
- 16** Neformata mea substanță o vădură ochiū tēi,
Și tóte eraū scrise în cartea ta,
Dilele, *câte* 'mī fură destinate, când âncă nu *era* nică una din ele.
- 17** O! cât de prețiose 'mī sunt cugetările tale, Dumnedeule!
Cât de mare sumă lor!
- 18** De așī voi se le numer:
Ele sunt maī numerosc decât năsipul;
Când me descept, sum âncă cu tine.
- 19** În adevîr, Dumnedeule, tu vei ucide pre cel nelegiuit!
De aceea depărtați-ve de la mine, barbații sănguriilor!
- 20** Câci vorbesc contra ta cu reutate,
Inimiciū tēi ieū în deșert *numele* tēu.
- 21** Se nu uresc, Iehova, pre cei ce te uresc pre tine?
Și se nu me îngrețoșez de cei ce se rescolă contra ta?
- 22** Cu deplină ură 'i uresc,
Inimicī 'mī-aū devenit mie.
- 23** Cercă-me, o Dumnedeule, și cunósce ânima mea,
Cercetéză-me, și cunósce cugetările mele.
- 24** Și vedî, dacă calea rea *este* în mine,
Și condu-me în calea eternătăței.

PSALMUL CXL.

David cere ajutorul lui Dumnezeu contra unui inamic puteric și nedrept.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1** E liberéză-me, Iehova, de omul cel rēu,
De omul violenței păzesce-me;
- 2** Cariū cugetă reutate în ânima lor,
Și tótă giua ațiță resbel.
- 3** Ascut limba lor ca șerpele,
Venin de viperă *este* sub buzele lor. Sela.
- 4** Feresce-me, Iehova, de mânele nelegiuifului,
De omul violenței păzesce-me,
Cariū cugetă, se restórne picioarele mele.
- 5** 'Mī ascund cei mândri cursă și lajiuri,
Tind curse pre lângă cale,
Capcane 'mī pun. Sela.
- 6** E ū dic cătră Iehova: „Dumnezeul meū esci tu;
„lea în urechie vócea împlorărei mele.

„Iehova, Dómne, puterea măntuirei mele!	7
„Acopere capul meū în ȳiu bataieī.	
„Nu da, Iehova, nelegiuituluī dorinȳele lui,	8
„Nu lăsa se se îndeplinȳescă cugetarea lui;	
„Câci s'ar înălȳta.“ Sela.	9
Reutatea buzelor va acoperi	
Capitele celora ce me încunjură.	
Cărbumi vor căde asupra lor,	10
În foc 'l va arunca,	
În gropi adânci, ca se nu se mai scóle.	
Omul calomniei nu va exista pre pămēnt;	11
Omul violenȳei, nefericirea 'l va goni până la ruinare.	
Sciū, cā Iehova va apăra causa celui serman,	12
Judecata seracilor.	
Da, cei drepți vor mulȳumi numelui tēu,	13
Integri vor sede înaintea ta.	

PSALMUL CXLI.

Rugă infocată a lui David, spre a fi întărit contra ispitelor.

Maestrului de căntare. *Un psalm al lui David.*

Iehova, te-am învocat; grăbesce-te câtră mine,	1
Iea în urechie vócea mea, cānd strig câtră tine.	
Vină rugăciunea mea ca tămâie înaintea ta,	2
Rădicarea mânelor mele ca sacrificiul de séră.	
Pune, Iehova, sentinelă gurei mele,	3
Păzesce ușa buzelor mele.	
Nu pleca ânima mea câtră vre un lucru rēu,	4
Ca se nu fac fapte în reutate cu ómeni, făcători de rele;	
Și nici se nu mânânc din alesele lor măncâri.	
De me lovesce cel drept: <i>acésta este milă;</i>	
De me iustră: <i>acésta este oleū</i> pentru capul <i>meū</i> : capul <i>meū</i> nu	5
[o refusă acésta, chiar și cāt de adese <i>ar fi</i> ;	
Ci chiar me voi ruga în suferinȳele lor.	
De se aruncă în stînce judecătorii lor,	6
Ei ascultă cuvîntele mele, cāci sunt plăcute.	
După cum se brăsduesce și se spintecă pămēntul,	7
<i>Așia</i> sunt ósele nóstre împrăsciate la gura infernului.	
Dară câtră tine, o Iehova, Dómne, <i>sunt îndreptaȳi</i> ochiū mei,	8
La tine caut refugiu: nu vîrsa susțetul meū.	
Păzesce-me de cursa, ce el 'mî-aū tins,	9
Și de lajuurile făcătorilor de rele.	
Cadă în lajuurile lor nelegiuitii cu toȳil,	10
Pre cānd eū me scap.	

PSALMUL CXLI.

Ruga lui David într'un mare pericol.

O învețatură a lui David. O rugăciune, când era în pescere.

- 1 Cu vócea mea strig cătră Iehova,
Cu vócea mea me rog lui Iehova.
- 2 Vers înaintea lui plângerea mea,
Espun înaintea lui necasul meu;
- 3 Când spiritul meu lăngedesce în mine,
Tu cunoscî calea mea;
În calea, în care âmplă ei,
'Mi-aŭ ascuns cursă.
- 4 Caută la drépta și veđi:
Nemine nu voesce a me cunósce,
Refugiul este percut pentru mine,
Nemine nu se îngrijesce de sufletul meu.
- 5 Strig cătră tine, Iehova,
Si dic: „Tu esci refugiul meu,
„Partea mea în pămîntul celor vii.”
- 6 „Iea aminte la strigarea mea, căci sum fórte apăsat;
„Eliberéză-me de persecutorii mei,
„Câci sunt mai tarî decât mine.
- 7 „Scôte sufletul meu din închisore,
„Ca se mulțumesc numelui têu;
„Pre mine me vor încunjura cei drepti,
„Ca se 'mî faci bine.”
-

PSALMUL CXLIII.

*Ruga lui David, spre a fi eliberat de inimicușei.
Un psalm al lui David.*

- 1 Iehova, ascultă de rugăciunea mea,
Iea în urechie împlorarea mea;
Respunde 'mî cu fidelitatea ta, cu dreptatea ta.
- 2 Si nu intră în judecată cu servul têu,
Câci nici un om viu nu pote fi drept înaintea faței tale.
- 3 Câci inimicul urmăresce sufletul meu,
Calcă pre pămînt vieta mea,
M'aŭ pus pre mine în intuneric,
Ca pre cei morți de mult;
- 4 Si spiritul meu lăngedesce în mine,
Si ânima mea se turbură în năuntrul meu.
- 5 'Mi aduc aminte de dilele de de mult;
Găndesc la tôte faptele tale;
Cuget la lucrul mânelor tale,

Întind mânele mele cătră tine, 6
 Sufletul meū însetéză după tine ca un pămēnt însetat. Sela. 7

Iute respunde'mi, Iehova ; câcī spiritul meū se consumă ;
 Nu ascunde fația ta de la mine,
 Încât se sémen cu cei ce se cobor în mormēnt. 8

Fâ-me se aud demânēta îndurarea ta,
 Câcī în tine me încred ;
 Fâ'mi cunoscută calea, în care se âmblu,
 Câcī cătră tine înalțiū sufletul meū. 9

Mântui-me de inimicii mei, Iehova !
 În tine me încred. 10

Învéță-me se fac voia ta,
 Câcī tu *esci* Dumneșteul meū,
 Spiritul tēu cel bnn conducă-me în térra integritătei.
 Pentru numele tēu, Iehova, îvniéză-me. 11

În dreptatea ta scôte din strimtorare sufletul meū,
 Și în îndurarea ta nimicesce pre inimicii mei ;
 Perde pre toți apăsătorii sufletului meū,
 Câcī eū *sum* servul tēu. 12

PSALMUL CXLIV.

*Mulțumire și rugăciune a lui David.**Un psalm al lui David.*

Bine-cuvēntat *fiă* Iehova, stînca mea, 1
 Carele deprinde mânele mele la luptă,
 Degetele mele la resbel. 2

Îndurarea mea și fortarea mea,
 Turnul meū înalt și eliberatorul meū,
 Scutul meū, și cel în care me încred,
 Carele supune pre populul meū sub mine. 3

Iehova, ce *este* omul, câ tu 'l cunosc ?
 Fiul omului, câ 'l consideri ? 4

Omul se asémăna suflărei,
 Dilele sale *sunt* ca o umbră, ce trece. 5

Iehova, pléca ceriurile tale, și cobore-te,
 Atinge munți, ca se fumege. 6

Fulgeră fulgere, și împrăscieză-le,
 Aruncă săgetele tale, și retăcesce-le. 7

Întinde mâna ta din înăltime,
 Și mântui-me și eliberéză-me din ape mari,
 Din mâna fiilor streinătăței,
 A căror gură vorbesce falsitate, 8

Și a căror dréptă *este* o dréptă a minciunei.

- 9** Dumnezeule, o căntare nouă 'ți voi ū cânta ție,
 'Tî voi ū psalmodia cu harpă cu dece cérde.
- 10** Carele dâ victoriă regilor,
 Carele mântruire pre David, servul seū, de sabia nefericirei;
- 11** Mântuī-me și eliberéză-me din mâna fiilor streinătăței,
 A căror gură vorbesce falsitate,
 Si a căror dréptă este o dréptă a minciunei.
- 12** Ca fiii nostri se fiă ca plante,
 Crescuțî în ténerețele lor,
 Fiile nóstre ca petre ale ânghiului,
 Dupre chipul unui palat;
- 13** Grănariele nóstre pline,
 Dând tot feliul de providiuni;
 Oile nóstre se se îmmulțescă cu miș
 Si cu miriade în cămpiele nóstre;
- 14** Boii nostri fiă tarî la lucru;
 Nică o daună, nică o perdere,
 Nică o strigare nu fiă în stradele nóstre.
- 15** Ferice de populul, căruia 'i merge astfel;
 Ferice de populul, al cărui Dumnezeu este Iehova.

PSALMUL CXLV.

David laudă în acest psalm gloria lui Dumnezeu.

O căntare de laudă a lui David.

- 1** Te voi ū înălța, Dumnezeul meu, o rege,
 Si voi ū bine-cuvânta numele têu în etern și perpetu.
- 2** În totă diua te voi ū bine-cuvânta,
 Si voi ū lauda numele têu în etern și perpetu.
- 3** Mare este Iehova și forte de laudat,
 Si gloria sa nepătrunsa.
- 4** O generație va lauda cătră cea-l-altă lucrurile tale,
 Va anunția faptele tale cele mari.
- 5** De strălucirea gloriei majestăței tale
 Si de minunile tale voi ū medita;
- 6** Si voi ū se narez de puterea înfricoșatelor tale fapte,
 Si de lucrările tale cele mari voi ū se vorbesc.
- 7** Amintirea marei tale bunătăți se se respăndescă,
 Si de dreptatea ta se se bucură.
- 8** Îndurat și milos este Iehova,
 Tărđiu la măniă și de mare îndurare.
- 9** Bun este Iehova cătră toți,
 Si îndurarea sa preste totă lucrările sale.
- 10** Laude-te, Iehova, totă lucrările tale,
 Si cuvișii tēi bine-cuvânteze-te.

De gloria împărătiei tale se se vorbescă,	11
Și de puterea ta se se nareze;	
Spre a face cunoscute faptele sale cele mari fiilor ómenilor,	12
Și gloria majestăței împărătiei sale.	13
Împărăția ta este o împărăție eternă,	
Și domnirea ta în toate generațiunile.	14
Iehova, sprijine pre toți cei căduți,	
Și îndreptă pre toți cei încovăiați.	15
Ochiul tutulor te ascăptă pre tine,	
Și tu li dai lor nutrimențul lor la timpul cuvenit,	16
Deschidești mâna ta,	
Și săturând dorința a tot ce viéză.	17
Drept este Iehova în toate caiile sale,	
Și îndurat în toate lucrările sale.	18
Aprópe este Iehova tutulor celora ce'l învocă,	
Tutulor celora ce'l învocă în adevăr.	19
Dorința celora ce se tem de dênsul o îndeplinesce,	
Și strigarea lor o aude, și 'i ajută.	20
Iehova păzesce pre toți cei ce 'l iubesc,	
Dară pre toți nelegiuții 'i nimicesce.	21
Lauda lui Iehova spună-o gura mea,	
Și numele lui cel sănt bine-cuvînteze 'l totă carnea în etern și perpetuū.	

PSALMUL CXLVI.

Slăbăciunea și fragedimea omului. Încrederea noastră trebuie se fiă în Dumnezeu.

L audăți pre Iehova!	1
Laudă, susținelul meu, pre Iehova.	
Voiu lauda pre Iehova, cât voiu trăi,	2
Voiu psalmodia Dumnezeului meu, cât voiu esista.	
Nu ve încredești în principiul, în fiul omului,	3
La care nu este ajutor.	
De ese spiritul seu, el se întorce în pămînt,	4
Chiar în diua aceea per planurile sale.	
Fericie de cela al cărui ajutor este Dumnezeul lui Iacob,	5
A cărui speranță este în Iehova, Dumnezeul seu,	
Carele aș făcut ceriul și pămîntul,	6
Marea și toate cele dintr'ënsa,	
Carele conservă fidelitatea în etern,	7
Carele face dreptate celor apăsați,	
Dă pâne celor flămândi;	
Iehova eliberază pre cei captivi.	
Iehova deschide ochii orbilor,	8
Iehova îndreptă pre cei încovăiați,	
Iehova iubesce pre cei drepti,	

- 9** Iehova păzesce pre cei streini,
Susține pre orfan și pre vîduvă,
Calea neleguiților însă o perverte.
10 Iehova va regi în etern,
Dumneșteul tău, Zion, din generațiune în generațiune.
Laudați pre Iehova!
-

PSALMUL CXLVII.

Îndemnare de a lauda pre Dumneșteu pentru bine-facerile făcute populuui său.

- 1** Laudăți pre Iehova!
Câci bine este a psalmodia Dumneșteului nostru,
Câci frumosă și plăcută este cântarea de laudă.
2 Iehova zidesce Ierusalimul,
Pre împrăsciații lui Israel îi adună.
3 Vindică ânimele sdrobite,
Și legă rânele lor,
4 Determină numerul stelelor,
Le chiamă pre tóte după nume.
5 Mare este Domnul nostru și de multă putere,
Înțelepciunea lui nemărginită;
6 Iehova susține pre cei apăsați,
Dară aruncă pre cei neleguiți la pămînt.
7 Întonați lui Iehova cântărî de mulțumire,
Psalmodiați Dumneșteului nostru în citară.
8 Carele acopere ceriul cu nuori,
Carele pregătesce pămîntuluî plăo,
Carele face munți se producă érbă,
9 Carele dă vitei nutrimenul ei,
Puilor de corb, când strigă.
10 Nu de puterea caluluî se bucură,
Ni ci de căpsele omuluî are plăcere:
11 Plăcere are Iehova de cei ce se tem de dênsul,
Cari ascéptă îndurarea sa.
12 Laudă, Ierusalim, pre Iehova ;
Laudă pre Dumneșteul tău, Zion !
13 Câci el aă întărit zevorele porților tale,
Aă bine-cuvîntat pre fiilor tăi în međilocul tău,
14 El dă pace frontarielor tale,
Cu grăsimea grâuluî te satură,
15 El trămite cuvîntul său pre pămînt,
Forte iute alergă cuvîntul său ;
16 El dă neua ca lâna,
Brumă respăndesce ca cenușă ;
17 El aruncă în jos ghiacia sa ca bucăți,

Înaintea geruluſ seū cine pote sta ? 18
 El trămite cuvēntul seū, și le topesce,
 Face se adie vēntul seū, ape curg ; 19
 El face cunoscut lui Iacob cuvēntul seū,
 Statutele și judecātile sale lui Israel.
 Nu aū făcut ast feliū vre unei națiuni,
 Si judecātī ele nu cunosc. 20
 Laudați pre Iehova !

PSALMUL CXLVIII.

Îndemnare tutulor ființelor de a lauda pre Iehova.

Laudați pre Iehova ! 1
Laudați pre Iehova în ceriuri !
 Laudați'l în înălțime ! 2
 Laudați'l, toți angeliș seī !
 Laudați'l, tōtă oštirea sa ! 3
 Laudați'l, sōrē și lună !
 Laudați'l, tōte stelele luminei ! 4
 Laudați'l, ceriurile ceriurilor,
 Si apele, ce sunt preste ceriuri ! 5
 Se se laude numele lui Iehova,
 Câci el ordonā, și se creară,
 'I-aū stabilit în etern și perpetuū ; 6
 Statut aū dat, și nu se calcă.
 Laudați pre Iehova de pre pămēnt,
 Ceții mārei și tōte adâncimile ! 7
 Foc și grāndină, neuă și negură,
 Furtună, ce îndeplinesce cuvēntul lui ! 8
 Munți și tōte colnicile ! 9
 Arbori fructiferi și toți cedrii !
 Animale și tōte ferele ! 10
 Tărîtori și paserî aripate !
 Regi ai pămēntului și toți populi ! 11
 Principi și toți judecători pămēntului !
 Tânărî și fecioare ! 12
 Bētrânî împreună cu prunci !
 Se laude numele lui Iehova, 13
 Câci numele lui singur este înalt ;
 Majestatea sa este preste pămēnt și ceriū,
 Si el înalță cornul populului seū ; 14
 Laudă și 'i de toți cuvioși seī, și luī Israel,
 Populului, ce este aprópe de el !
 Laudați pre Iehova !

PSALMUL CXLIX.

Îndemnare cuviosilor de a canta laudele lui Dumnezeu.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Cântați lui Iehova o cântare nouă,
Lauda lui în adunarea cuviosilor.
 - 2 Bucure-se Israel de creatorul seū,
Fiii Zionului se veselescă de regele lor.
 - 3 Se laude numele lui în chor,
În timpane și citare se'i psalmodieze lui.
 - 4 Câci Iehova are plăcere de populul seū,
Ornéză pre cei seraci cu ajutorul seū.
 - 5 Se se bucure cuviosii în onore,
Se jubileze pre paturile lor.
 - 6 Înălțări ale lui Dumnezeu fiă în gura lor,
Și sabie cu duoe tăiășuri în mâna lor;
 - 7 Spre a face resbunare între națiuni,
Pedepse între populi ;
 - 8 Spre a lega pre regii lor cu obezi,
Și pre laudați lor cu lanțuri de fer.
 - 9 Ca se esecute între ei judecata scrisă ;
Acéstă onore o-aű toți cuviosii sei.
Laudați pre Iehova !
-

PSALMUL CL.

Îndemnare de a canta laudele lui Dumnezeu în sunetul instrumentelor.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Laudați pre Dumnezeu în Sanctuariul lui !
Laudați'l în firmamentul puterii lui !
- 2 Laudați'l pentru faptele sale cele mari !
Laudați'l după mărimea gloriei lui !
- 3 Laudați'l cu sunet de trimbiță !
Laudați'l cu harpe și citare !
- 4 Laudați'l cu timpane și chor !
Laudați'l cu corde și flaute !
- 5 Laudați'l cu cimbale bine-resunătoare !
Laudați'l cu cimbale de alarmă !
- 6 Tată suflarea laude pre Iehova !
Laudați pre Iehova !